

ELEGANCIJOS GIDAS

GENEVIÈVE ANTOINE DARIAUX

VAGA

Elegancijos gidas

PONIA GENEVIÈVE ANTOINE DARIAUX
šiuo metu gyvena pietų Prancūzijoje,
tačiau didžiąją savo gyvenimo dalį
praleido Paryžiuje. Net vaikystėje ji
mieliau lydėdavo mamą pas siuvėją,
negu eidavo į kiną. Talentas drabužių
ir papuošalų dizaino srityje padėjo jai
įkurti nuosavus mados namus,
o sėkmė galiausiai nuvedė į „Nina Ricci“
mados namus, kuriems vėliau ji
daugelį metų *vadovavo.*

GENEVIÈVE ANTOINE DARIAUX

Elegancijos gidas

Moteriai, kuri bet kokia proga nori būti gražiai ir tinkamai apsirengusi

IŠ ANGLŲ KALBOS VERTĖ GIEDRĖ NENARTAVIČIŪTĖ

VILNIUS 2015

UDK 391
Da329

Versta iš:
Guide to Elegance,
Geneviève Antoine Dariaux

Originally published in the English language
by HarperCollins Publishers Ltd.

ISBN 978-5-415-02402-5

Turinys

9 • Pratarmė

A

13 • Akiniai
14 • Aksesuarai
17 • Amžius
21 • Apatinis trikotažas
22 • Apsipirkimas
23 • Asmenybė
25 • Asmens higiena
27 • Augintiniai
30 • Auskarai

B

32 • Bagažas
35 • Batai
39 • Biudžetas
41 • Buriavimas

C

44 • Citatos

D

46 • Darbas
47 • Deriniai
49 • Derybos
51 • Diskretiškumas
52 • Drabužio apačia
53 • Draugės
56 • Dukterys

F

58 • Figūra
62 • Fotografija

G

65 • Gerovė
66 • Gestai

I, Į

68 • Ideali drabužių spinta
71 • Įdegis
72 • Iškirptės

74 • Išpardavimai
76 • Įžymybės

K

78 • Kalėdos
79 • Karališkoji šeima
81 • Keliai
81 • Kelionės
84 • Kelnės
84 • Kiekybė
86 • Kilogramai
88 • Kokybė
90 • Kokteiliai
91 • Kostiumėliai
93 • Kvepalai

L

96 • Laidotuvės
96 • Laikysena
97 • Laikrodžiai
99 • Lietus

M

101 • Mada
103 • Makiažas
105 • Megztiniai
106 • Modeliai

N

108 • Nėštumas

O

110 • Oda
110 • Oficialūs pietūs
111 • Oras
114 • Originalumas

P

116 • Paauglės
118 • Paltai
119 • Paplūdimys
121 • Papuošalai
126 • Patogumas
128 • Pėdkelnės
130 • Peniuarai
131 • Pirštinės
132 • Planavimas
134 • Plaukai
136 • Prabanga
137 • Priemiesčių gyventojos
138 • Prietaisai
139 • Pritaikomumas

R

141 • Rankinės
143 • Restoranai

S, Š

146 • Savaitgaliai
148 • Seksas
152 • Sijonai

153 • Skraistės, šalikai ir skaros
154 • Spalva
159 • Stilius
161 • Suknelės
162 • Šortai
163 • Šventės

T

166 • Trūkumai
168 • Turtai

U

169 • Užtrauktukai

V

171 • Vakarienė
172 • Vėriniai
175 • Vestuvės
180 • Vienodumas
181 • Viešuma
182 • Vyrai (ir simpatijos)
184 • Vyriški drabužiai
186 • Vualiai

Ž

187 • Žiedai

190 • Padėkos

PRATARMĖ

Kas yra elegancija?

Kaip ir grožis, elegancija yra harmonija, tik ji – kūrybos rezultatas, o grožis dažniausiai gamtos dovana.

Elegancijos ištakas atsekti nėra sudėtinga, ji kilo ir plėtojosi iš civilizuotos kultūros įpročių, o lotyniškas žodis *eligere* reiškia „parinkti“.

Šios knygos tikslas ne pristatyti įvairias elegancijos rūšis (jų yra begalė, pavyzdžiui, elgesio, kalbos, puošybos ir visos kitos skirtingiems gyvenimo tarpsniams būdingos elegancijos rūšys), o aptarti tą vienintelę – savęs puoselėjimo eleganciją ir jos santykį su mada. Žinoma, niekas nepaneigs, kad iš tiesų elegantiška moteris tokia turi būti visomis prasmėmis. Žuvies pardavėjos balso tonas ar krypuojanti eisena gali sugriauti net labai meistriškai parinktą drabužių derinį. Vis dėlto neįmanoma aptarti visų šios temos niuansų vienoje knygoje, be to, tai gerokai prasilenkia su kuklia mano specializacija – mada. Trumpai papasakosiu, kaip aš su ja susipažinau.

Nuo pat vaikystės viena mėgstamiausių mano veiklų buvo gražiai rengtis, tai lyg ankstyva svajonė, kurią

skatino ir mano mama, pati pasižyminti nepaprastai geru mados pojūčiu.

Po pamokų visada daug mieliau lydėdavau ją pas siuvėją, negu eidavau į kiną, kur visos alpo dėl Rudolpho Valentino. Aš dievinau mezgimą ir sugebėdavau nusimegzti pačius sudėtingiausius megztinius – juos sugalvodavau pati, nes nenorėjau, kad mokykloje kas nors apsirengtų taip kaip aš. Be to, negalėjau pakęsti uniformų.

Vieną dieną (tada jau turėjau ne tik vyrą, kuris visada labai domėjosi, kokiais drabužiais aš vilkiu, bet ir dukterį, kurią puošti tiesiog dievinau) susivėriau karoliukų vėrinį, kuris nustebino mane pačią, o draugė patarė parodyti jį Lucienui Lelongui – tuo metu vienam svarbiausių Paryžiaus mados kūrėjų. Apakinta pirmųjų pardavimų džiaugsmo, greitai nusileidau ant žemės, sužinojusi, kiek įvairiausių praktinių niuansų reikia žinoti turint savo verslą!

Po to, kai labai greitai užsitarnavau savo profesinį vardą – aukštosios mados *parurière* (liet. papuošalų kūrėja), o tai reiškė, kad daugiau nei pusė mano per metus sukurtų kūrinių iškeliaudavo į aukštosios mados namus (terminas „aukštoji mada“ apibūdina įtakingus Paryžiaus dizainerius, kurie savo salonuose prekiauja vienetiniais pagal užsakymą pasiūtais drabužiais), – aš dar pradėjau dirbti dizainere nedidelėje mezginių įmonėje. Iš pradžių viskas buvo gana paprasta – aš kūriau papuošalų dizainą, rinkau ir pirkau jiems pagaminti reikalingas žaliavas, o galiausiai pati viską parduodavau ir pristatydavau į mados namus.

Mano, kaip drabužių kūrėjos, karjera prasidėjo, kai vieną dieną buvau paprašyta sukurti paplūdimio ansamblį

moteriškų drabužių parduotuvei. O papuošalus ir mezginius galiausiai visiškai apleidau.

Tuo metu mano mados namai *Geneviève d'Ariaux* klestėjo, o madingosios klientės tvirtino, kad tiesiog dievina mano kuriamus drabužius, nepamiršdamos pridurti, kad kainos joms gerokai per didelės. Kadangi esu pamišusi dėl kokybės, savo klientėms siūliau tik tokius drabužius, kurių kokybe pati buvau visiškai patenkinta, todėl kainos ir buvo tokios aukštos. Taigi, kai ponas Robertas Ricci, Ninos sūnus ir įmonės prezidentas, pasiūlė man tapti mados namų direktore, aš sutikau. Amžinai liksiu jam dėkinga už suteiktą galimybę puoselėti savo aistrą madai, nesukant galvos dėl visų tų varginančių finansinių rūpesčių.

Visą gyvenimą paskyriau tam, kad galėčiau patarti klientėms ir parinkti labiausiai joms tinkančius drabužius. Dalis klienčių buvo išskirtinai gražios, iš tikrųjų joms visiškai nereikėjo mano pagalbos, nes jos pačios puikiai žinojo, ko nori. Žavėdavausi jomis lyg meno kūriniais, tačiau, kadangi mano pagalbos joms nelabai reikėjo, jos nebuvo labiausiai branginamos klientės. Man patiko tos moterys, kurios neturėjo nei laiko, nei patirties, kuri reikalinga, norint gražiai apsirengti, tačiau norėjo būti elegantiškos ir naudojosi specialisto pagalba. Aš mielai pasitelkdavau visą savo fantaziją ir, atsižvelgdama į šių moterų gyvenimo būdą ir aplinką, kurioje jos praleisdavo daugiausia laiko, parinkdavau visą jų garderobą, įskaitant ir aksesuarus.

Jeigu galėčiau nedidelį šį savo sugebėjimą pavadinti kokiu nors skambiu žodžiu, pasakyčiau, kad paprastą moterį paversti elegantiška dama buvo ir yra mano gyvenimo misija.

Na, o dabar, ar norėtumėte, kad ir jums pasisektų taip, kaip pasisekė Pigmalionui? Jeigu bent šiek tiek manimi pasitikite, leiskite pasidalyti su jumis keliomis praktiškomis idėjomis apie patį patikimiausią saviraiškos būdą – eleganciją. Jūsų eleganciją.

AKINIAI

Akiniai labai retais atvejais puošia veidą, todėl, jeigu esate priversta nešioti akinius, rinkitės juos labai atsargiai ir apgalvotai.

Jūsų veido forma lemia, kokie akiniai jums tinka, – stačiakampiai, ovalūs ar apvalūs. Vienintelis būdas išsirinkti tinkamiausią formą – matuotis vieną po kito ir visą laiką apžiūrinėti save veidrodyje iš priekio ir profiliu. Lęšiai gali būti pritvirtinti prie vėžlio kiauto ar metalinio rėmo. Tačiau tikrai kvaila stengtis suteikti sau velnišką įvaizdį ir rinktis juokdario tipo akinius, nebent į viršų užriesta akinių dalis yra vos matoma ir jų dydis proporcingas jūsų veido bruožams.

Negailestingai atsisakykite bet kokių papuošimų, ypač brangakmenių, išraižytų drugelių ir panašių pagražinimų, nes jie atrodo pigiai, net jeigu pagaminti iš tikrų deimantų.

Didžiuliai akiniai nuo saulės, po kuriais galima pasislėpti lyg būtumėte slapta keliaujanti kino žvaigždė, taip pat atrodo neskoningai. Vienintelės pateisinamos

priežastys užsidėti akinius nuo saulės yra šios: kai iš tikrųjų skaisčiai šviečia saulė, kai akys paraudusios nuo verkimo ar visą naktį trukusių linksmybių, jei jūsų tokios nepatrauklios mažos akytės, kad norite bet kokiais būdais paslėpti jas nuo aplinkinių žvilgsnių. Kalbantis su žmogumi, kurio veidą slepia tamsūs akiniai, kyla toks pat nemalonus įspūdis, kaip ir kalbantis per uždaras duris.

AKSESUARAI

Prie aprangos priderinti aksesuarai, tokie kaip pirštinės, kepurė, batai ar rankinė, yra vieni svarbiausių elegantiškos išvaizdos elementų. Kuklios suknelės ar kostiumėlio vertė gali išaugti trigubai, kai priderinama elegantiška skrybėlė, rankinė, pirštinės ar batai, o nerūpestingai parinkus aksesuarus, autentiškas dizainerio kūrinys gali prarasti nemažai žavesio.

Labai dažnai moteris nusiperka paltą ar kostiumėlį ir net nesusimąsto, kad jų kaina padvigubės, jeigu ji turės nusipirkti prie naujo drabužio derančius tokios spalvos aksesuarus, kokios šiuo metu jos spintoje nėra.

Būtina turėti juodos ir, esant galimybei, rudos spalvos aksesuarų rinkinį, taip pat smėlinės spalvos batelius ir tokios pat spalvos šiaudinę rankinę vasarai. Su šiais pagrindiniais aksesuarais beveik visi deriniai bus patrauklūs. Pamenu, kaip tai atrodė drąsu, kai *Dior*

pirmą kartą viename ansamblyje suderino rudą ir juodą spalvas, o dabar šis derinys laikomas klasika, kaip ir tamsiai mėlyna su juoda.

Žinoma, būtų idealu turėti po dvi kiekvieno aksesuarų rinkinio versijas – vieną laisvalaikio, o kitą puošnesnį. Šioje vietoje negaliu susilaikyti nepasakiusi, kokį susirūpinimą jaučiu, kai matau moterį, kuri prie puošnaus ansamblio priderina krokodilo odos rankinę tik todėl, kad už ją sumokėjo milžinišką sumą pinigų. Krokodilo oda griežtai skirta tik laisvalaikiui ar kelionėms – tai galioja ir batams, ne tik rankinėms. Po penktos valandos vakaro šis pagarbos vertas roplys turi ilsėtis.

Ryškių spalvų batai gražiai atrodo tik vakare, dirbtinėje šviesoje, priderinti prie ilgos arba trumpos vakarinės suknelės. Kalbant apie baltus batus, norėčiau, kad jie iš viso dingtų iš miesto gatvių (žinoma, išskyrus tropinės juostos miestus), juos visais atvejais galima avėti tik vasarą ir tik prie baltos suknelės. Smėlinės spalvos rankinė ir batai visada yra daug geresnis pasirinkimas nei balti.

Man asmeniškai nepatinka baltos rankinės, na, išskyrus vienspalvę ar karoliukais puoštą vakarinę balto satino delninukę (kai kurios moterys vos pasirodžius pirmiesiems saulės spinduliams negali joms atsispirti). Balta rankinė puikiai tinka paplūdimyje ar vasarą kurorte, tačiau miesto gatvėse kažkodėl atrodo provincialiai net rugpjūčio viduryje.

Ponia Bricard, viena iš gražiausiai besirengiančių moterų Paryžiuje, įkvėpusi Christianą Diorą sukurti

daugybę išskirtinių ansamblių, niekada nenešiojo rankinės. Vietoj to ji turėjo daugybę kišenių, meistriškai paslėptų palto pamušale. Tačiau nėra reikalo pulti į kraštutinumus!

Kalbant apie tas smulkmenėles, kurias mes nešiojamės savo rankinėse... jos gali būti labai žavingos, ypač, jei dera viena su kita. Taigi nuspręskite, kokios spalvos ir medžiagos norite, ir žingsnis po žingsnio stenkitės įsigyti visą rinkinį: piniginę, smulkių monetų piniginę, šukų dėklą, raktų dėklą, akinių dėklą ir t. t. (Tai ideali tema, ieškant mažų mielų dovanėlių!) Jūsų pudrinės stilius priklausys nuo piniginės storio, bet, nežiūrint to, ar ji paprasta, ar antikinė aukso dėžutė, pasistenkite turėti derantį lūpdažio dėklą ir – turbūt net nereikia priminti – kiekvieną rytą švarią nosinaitę. Aš asmeniškai teikiu pirmenybę baltoms plonos drobės nosinaitėms, ant kurių išsiuvinėti mano inicialai.

Trumpai tariant, visada būtina gerai apmąstyti, kokių aksesuarų jums reikia ir niekada impulsyviai nepirkti daiktų, kurie neras vietos gerai suderintame jūsų garderobe. Posakis „Negaliu sau leisti pigių daiktų“ yra šventa tiesa! Nors tikrai nesu labai turtinga, bet pirkau tokias rankines kaip *Hermès*, *Germaine Guerin* ir *Roberta*, kurios man tarnavo ilgus metus. O visas naujas ir pigias rankines be jokių išimčių išdalijau, nors iš pradžių ir negalėjau joms atsispirti. Tas pats tinka batams ir pirštinėms.

Suprantu, kad visa tai galėjo nuskambėti gana griežtai, o gal net pasirodyti labai brangiai, tačiau šios pa-

stangos yra vienas iš raktų, vienas iš tų „Sezamai, atsiverk“ momentų, kurie atrakina elegancijos duris.

ŽIŪRĖTI: RANKINĖS, BATAI

AMŽIUS

Prancūzai turi posakį: „Elegancija ateina su amžiumi“, dėkui Dievui, tai visiška tiesa. Moteris gali būti elegantiška iki gyvenimo galo, tačiau, laikui bėgant, ji keičiasi, todėl privalo būti sumani ir objektyviai priimti šį faktą.

Sutikite, močiutė, kuri rengiasi kaip jauna moteris, atrodo ne mažiau absurdiškai nei paauglė, kuri maskuojasi keturiasdešimtmetei tinkančiais drabužiais.

Labai jaunoms moterims šioks toks ekscentriškumas gali būti atleistinas, toks tarsi dabitiškas neapdairumas, kuris vėliau joms pačioms sukels šypseną. Kas kartą pašiurpstu, prisiminusi kai kuriuos jaunystėje dėvėtus paplūdimio drabužius ar skrybėles. Vargšas mano vyras veikiausiai slapta troško, kad niekas jo su manimi nepamatytų! Tačiau elegancija išugdoma tik begalės klaidų, kurias suvokiame vėliau, kaina.

Vyresnėms moterims arba, tiksliau tariant, moterims, kurios atrodo vyresnės, nederėtų peržengti kai kurių tabu: nesirinkti per ryškių spalvų ar pernelyg ekstremalių modelių, pavyzdžiui, per trumpo sijono.

Kai kurie atspalviai itin nedera su žilais plaukais: iš esmės tai visos ekscentriškos ir agresyvios spalvos:

elektrinė mėlyna, ryškiai oranžinė, rėkianti rožinė ar žirnelių žalia. O pastelinės spalvos, pilka, smėlinė, taip pat raudona, balta ir juoda dažniausiai labai tinka. Vis dėlto prie juodos suknelės iškirptės geriau rinktis ką nors šviesesnio, pavyzdžiui, kelias juostas baltų perlų, taip išvengsite išvaizdą apsunkinančio efekto, kurį veidui suteikia monotoniška juoda spalva.

Yra medžiagų, kurios itin išryškina nebe tokios liaunos figūros trūkumus, tai nelygus tvidas, stambus moheris, blizgus ir kietas šilkas, atlasas.

Ištikimiausi vidutinio amžiaus moters draugai yra:

§ visi pasteliniai atspalviai;
§ visi nėriniai, minkštas krimplinas ir plona vilna;
§ patrauklios vakarinių drabužių iškirptės (jokiu būdu nesirinkite drabužių be petnešėlių!);
§ šaliai, skraistės ir šalikai;
§ plačiakraštės, šešėlį ant akių metančios skrybėlės;
§ lengvi vasariniai drabužiai su trumpomis, tačiau rankų viršaus neapnuoginančiomis rankovėmis.

Taisyklė, kad šviesios spalvos nuo tam tikro amžiaus atrodo gražiau, tinka ir plaukams. Moterys, kurioms žili plaukai nepatinka arba netinka, dažniausiai juos dažo ir grįžta prie natūralios plaukų spalvos. Tačiau po kelerių metų būtų protinga iš naujo apsvarstyti šį klausimą ir pagalvoti, ar neatrodytumėte gražiau, jeigu parodytumėte žilus plaukus arba bent jau šiek tiek juos pašviesintumėte iki švelnesnio atspalvio. Visiškai balti plaukai dažniausiai atrodo tikrai gražiai, išskyrus atvejus, kai jiems suteikiamas mėlynas ar violetinis atspalvis.

Makiažas taip pat turėtų būti šiek tiek švelnesnis, tačiau nederėtų jo visiškai atsisakyti, nes tada moteris tiesiog atrodytų senamadiška arba nesusitvarkiusi. Turbūt dažniausia vyresnių moterų klaida – ant skruostų užteptos dvi ryškios skaistalų dėmės; dažnai svarstau, ar tai suprastėjusio regėjimo padarinys, ar tiesiog gero skonio stoka. Štai saugiausias veido pudravimo būdas: 1) naudokite skystą arba kreminę pudrą, kuri ant veido odos pasiskirsto gerokai lygiau negu kompaktinė; 2) užsidėkite akinius ir ryškioje dienos šviesoje apžiūrėkite savo veidą veidrodyje, o tada negailestingai pašalinkite bet kokį įtarimą keliantį makiažo perteklių.

Peršokant dar vieną kitą dešimtmetį, leiskite pagerbti senyvo amžiaus moteris. Net negalvokite, kad sulaukusi septyniasdešimtmečio elegantiška moteris nebesirūpina savo apranga! Yra keli paprasti būdai, kurie padės jai palaikyti elegancijos dvelksmą:

§ Nesiliaukite avėjusi aukštakulnių, tiesiog pasirinkite žemesnį ir tvirtesnį kulną.

§ Jeigu jūsų kojų venos išsiplėtusios, mūvėkite neutralaus atspalvio elastingas nailonines kojines. Jos atrodo plonos, bet iš tikrųjų visiškai nepersimato.

§ Išsirinkite tokius drabužius, kuriuos lengva apsirengti ir nusirengti, pavyzdžiui, su sagutėmis priekyje arba labai ilgu užtrauktuku gale. Veikiausiai jūs jau ne tokia lanksti kaip anksčiau, taigi neverskite savęs kovoti su suknele, kurią reikia vilktis per galvą. Beveik visi drabužiai gali būti pasiūti taip, kad į juos būtų galima tiesiog įlipti.

§ Atsižvelgiant į tai, kad vis daugiau laiko praleidžiate sėdėdama, vilkėkite šiek tiek platėjančius sijonus, kurie

„gražiau sėdi". Taip pat rinkitės sijonus, kurių sudėtyje yra taftos ar šilko, kad išvengtumėte išsėdėto maišo efekto, o svarbiausia – venkite siaurų tiesių sijonų, kurie sėdint pakyla virš kelių.

§ Kadangi jūsų suknelės, paltai ir kostiumėliai tampa paprastesni, daugiau dėmesio skirkite elegantiškiems aksesuarams. Idealus vyresnės damos garderobas susideda iš vos kelių puikaus dizaino ir kokybės drabužių, bet užtat iš didžiulės įvairovės itin rafinuotų aksesuarų.

§ Dėvėkite gražiausius, kokius tik galite sau leisti, blyškaus moherio šalius ir pastelinių spalvų kašmyro megztinius, švelniausias, puošniausias nedideles kailines apykakles ir pačius elegantiškiausius pastelinės spalvos vilnos chalatus.

§ Galiausiai, būkite ypač reikli asmeninei savo priežiūrai. Nelygi drabužių apačios linija, nušiurę batai ar netvarkinga šukuosena atrodo labai nepatraukliai.

Trumpai tariant, moters elegancijos evoliucija, sulaukus tam tikro amžiaus, turėtų žengti koja kojon su jos elgesiu apskritai. Abu turėtų laipsniškai sušvelnėti ir gyvenimo rudenį, kaip subtiliai mėgstame pavadinti tą amžiaus tarpsnį, turėtų lydėti lėtas tempas, kuklumas ir geras skonis. Moteris turėtų iš šalies stebėti besikeičiančias madas ir likti ištikima tam, kas jai labiausiai tinka. Elegantiškiausios yra tos moterys, kurioms pavyko rasti asmeninį savo stilių, metų metus rūpestingai pasirikdamos tinkamus derinius, jos puikiai žino, kas joms tinka, ir tuo vadovaujasi.

Nuo dvidešimto amžiaus pradžios moteriškų apatinių drabužių skaičius gerokai sumažėjo. Moterys dėvėjo liemenėles, apatinius marškinius, korsetus, trumpikes ir apatinius sijonus, o šiandien apsiriboja tik kelnaitėmis ir liemenėle.

Moters amžius ir socialinė padėtis šioje srityje neturi jokios reikšmės. Tiesą sakant, elegantiškiausiai ir prabangiausiai apsirengusios moterys dažniausiai dėvi mažiausiai apatinių drabužių, nes visos jų suknelės turi šilkinius pamušalus, o į vakarines pobūvių sukneles neretai jau būna įsiūti net liemenėlės kaušeliai. Kita vertus, dabar galima išsirinkti nepaprastai žavingų, ryškių, pastelinių ar net raštuotų apatinio trikotažo komplektėlių (įvairiomis kainomis), su kuriais, nusirengusios minėtas sukneles, moterys atrodytų daug patraukliau.

Moterys klysta, jei aplaidžiai žiūri į šiuos potencialiai joms dar daugiau žavesio ir patrauklumo galinčius pridėti drabužėlius. Aš tikrai nepatariu rinktis tokio apatinio trikotažo, kuris labiau tinka šokti striptizą, nei dėvėti kasdien, tačiau visgi moterims vertėtų nusirengimo procesą apgalvoti ne mažiau nei apsirengimo. (Prisiminiau draugę, kuriai kartą pasiguodžiau, kad nerimauju dėl savo paauglės dukters, kuri visiškai nesidomi apatiniu trikotažu. Draugė atsakė, kad nerimauti reikės, kai ji pradės tuo domėtis!)

Per pastaruosius metus audinių struktūra nepaprastai patobulėjo. Daugiau jokių kankinančių banginio

ūsų ir guminių medžiagų, kurios taip meiliai apkabindavo per liemenį. Tokie pluoštai kaip lykra ar nailonas prilaiko apvalumus su tokiu pat atsidavimu, tačiau kelia daug mažiau nepatogumų.

Nors moters apatinio trikotažo dalių skaičius ir gali būti sumažintas iki dviejų vienetų, tačiau jie turėtų bent jau derėti tarpusavyje. Vienu metu dėvėti baltą liemenėlę ir juodas kelnaites (arba atvirkščiai) yra apsileidimo viršūnė. Ryškiaspalviai apatiniai atrodo tikrai žavingai, tačiau nepamirškite, kad juos dėvėti galima tik po juodos ar kitos tamsios spalvos suknelėmis, o baltą spalvą verčiau rinktis vasarą.

APSIPIRKIMAS

Apsipirkimas mieste sukelia tokį pat pasitenkinimą kaip medžioklė kaime: abiem atvejais medžiotojas būna apdovanotas ir gali pasilikti sumedžiotą svajonių gyvūną ar daiktą!

Be jokios abejonės, prekybos centrai, ypač Londone ar Niujorke, yra ta vieta, kur visos moterys, nepaisant finansinių jų galimybių, gali rasti didžiausią viso pasaulio drabužių ir aksesuarų pasirinkimą. Užtektų vos vienos dienos tokiose parduotuvėse kaip *Harvey Nichols*, *Bergdorf Goodman*, *Saks Fifth Avenue* ar *Macy's*, kad jūsų poreikiai būtų patenkinti ir sukomplektuotas drabužių garderobas.

Norint būti elegantiškai, visų pirma reikia pažinoti save, o kad gerai save pažintum, reikia ne tik kritinio mąstymo, bet ir sumanumo. Todėl nelabai sumaniai moteriai bus ypač sudėtinga būti iš tikrųjų elegantiškai. Ji tiesiog pamėgdžios bet kurį jai patikusį madingą drabužių derinį ir net nesistengs prisitaikyti jo prie savo figūros ar gyvenimo būdo. Ir net nesuks galvos dėl to, kad minėtas derinys akivaizdžiai buvo sukurtas visiškai jos priešingybei.

Kad išlaisvintum savo asmenybę iš ribojančios aplinkos, kuri geranoriškai tik nori jus apsaugoti, reikia tvirto charakterio. Kai kurioms moterims taip ir nepasiseka išsilaisvinti arba, jeigu ir pasiseka, tai tik gerokai vėliau gyvenime. Tačiau šiais laikais merginos labai anksti tampa nepriklausomos nuo tėvų ir trokšta visko, kas prieštarauja tam, ko buvo išmokusios namuose. Šis dėsnis, kai žmogus trokštamą elgesį sieja su kažkuo, ko praeityje nėra patyręs, turbūt ir išlaiko tokią pačią proporciją tarp elegantiškų ir apsileidusių moterų, nes dažnai pastebiu, kad labai elegantiškos moters dukra dažnai mėgsta rengtis kaip valkata. O nuolat mėlynus džinsus dėvinčios moters dukra svajoja tik apie nėrinius ir raukinius!

Tvirta asmenybė nereiškia vien maištaujanti, tvirtumas yra ir aiškus savo išvaizdos trūkumų ir privalumų, o taip pat moralinių ir finansinių galimybių suvokimas. Tai reiškia, kad turite sau pripažinti:

§ Jeigu neturite drąsos praeiti pro statomą namą, kuriame dirba dvidešimt darbininkų ir kurie tikrai pradės jums švilpti, vadinasi, nėra jokio tikslo pirkti tą nepaprastai gražią raudoną skrybėlę, kuri taip jums tiko.

§ Jeigu jūsų plaukai labai nepaklusnūs ir nauja šukuosena išsilaiko ilgiausiai valandą, iš karto galite pasirinkti tokį kirpimą, su kuriuo pati be vargo susitvarkysite, pavyzdžiui, į kuodą ar į kriauklę susuktus plaukus. Veltui bandysite pasidaryti tokią pat sudėtingą šukuoseną kaip jūsų kaimynės.

§ Jeigu jūsų ūgis 150 cm, o sveriate apie 60 kg, plokščiapadžius batelius geriau paslėpkite iki savaitgalio.

§ Jeigu jūsų vyras vakarais tiesiog nekenčia žmonėtis mieste, o jūs nenorite užgauti jo jausmų, nėra reikalo pirkti puošnaus vakarinio palto, net ir už labai mažą kainą. Kita vertus, galbūt nauji dailūs naktinukai pagyvintų tuos nuobodžius vakarus namuose.

§ Jeigu esate profesionali krepšininkė, veikiausiai atrodysite juokingai, apsivilkusi plono audinio kelnes ar į sijoną sukišamą pastelinės spalvos palaidinę.

Trumpai tariant, formuoti savo asmenybę reiškia viską apie save žinoti. Na ir svarbiausia, geriau neapgaudinėti savęs, o pripažinti viską, kas jūsų gyvenime ar išvaizdoje nemaloniausia, ir stengtis tai ištaisyti. Kai moteris atskleidžia savo asmenybę, arba, – jeigu yra tvirtesnio būdo, – suformuoja ją pagal savo skonį, jai daug lengviau ne tik atrodyti elegantiškai, bet ir jaustis laimingai.

Turbūt nė nereikia sakyti, kad neįmanoma tuo pat metu būti gražiai apsirengusiai ir neprisižiūrėjusiai, nes šie du dalykai prieštarauja vienas kitam. Net jeigu neprisižiūrėjusi reiškia tokias nereikšmingas detales kaip kelios netvarkingos plaukų sruogos, pora purvinų pirštinių, nubėgusi pėdkelnių akis, nudaužytas kulniukas, ant apykaklės nubirusios pleiskanos ar pažastų pieštuko dėmės.

Muilas galėtų būti kertinis elegancijos akmuo. Nors prausimasis, galvos plovimas ir plaukų šukavimas ne visada automatiškai paverčia moterį elegantiška (jeigu taip būtų, ligoninės seselės būtų elegantiškiausios moterys pasaulyje), vis dėlto tiesa yra ta, kad moteris negali būti elegantiška, jeigu nėra tobulai susitvarkiusi.

Yra tam tikras nerūpestingumas, daugiau ar mažiau išlavintas aplaidumas, kuris kai kuriomis aplinkybėmis (pavyzdžiui, per atostogas) gali būti stiliaus viršūnė. Tačiau tos subtilybės pasiekiamos toli gražu ne kiekvienai moteriai, tad daug geriau atrodyti švariai ir elegantiškai, nei lyg ką tik išlipusiai iš lovos.

Kiekviena moteris privalo turėti veidrodį, kuriame matytų save visu ūgiu, ir gerai didinantį rankinį veidrodėlį. Taip pat ji neturėtų manyti, kad yra pasiruošusi pasirodyti plačiajai visuomenei, kol neįsitikina, kad:

§ Rankos ir nagai atrodo nepriekaištingai. Nėra nieko netvarkingesnio (ir lengviau pataisomo) nei atsilupęs nagų lakas.

§ Plaukai tvarkingai sušukuoti.

§ Makiažas yra ne tik tvarkingas, bet ir beveik nepastebimas. (Kad būtų išvengta ties smakru staiga pasibaigusios kaukės efekto, atspalvį suteikiantį makiažo pagrindą reikia tolygiai paskirstyti ir ant kaklo.)

§ Batai švarūs ir puikios būklės.

§ Pėdkelnių raštai tiesūs ir neišsikraipę. (Jeigu nepavyksta išlaikyti tiesios rašto siūlės, geriau rinktis pėdkelnes be rašto. O jeigu jūsų pėdkelnės dažnai pasmunka ties kulkšnimis ar keliais, turbūt geriau rinktis prisegamas kojines.)

§ Sijonas išlygintas. (Reikėtų pašalinti sėdint susidariusias raukšles priekyje ir „maišiuko" efektą gale.)

§ Drabužių apačios linijos lygios ir nenukarusios.

§ Nesimato apatinio trikotažo petnešėlių.

§ Drabužiai švarūs ir nedėmėti. (Kai kurių dėmių nesimato dirbtinėje šviesoje, tačiau ryškioje dienos šviesoje jas iš karto pastebėsite.)

§ Ji nepamiršo pasinaudoti dezodorantu, pasipurkšti tualetinio ar parfumuoto vandens ir paskutinio akcento – lašelio to paties kvapo kvepalų.

Ilgas sąrašas neturėtų jūsų išgąsdinti, nes visas šias mažas detales pastebėsite vos užmetusi akį, o kelios sekundės per dieną yra labai nedidelė kaina už galimybę pasitikėti savimi.

Aplaidumas, kai moteris „visiškai atleidžia vadeles", yra arba asmenybės problema, arba fizinio ir moralinio nuovargio pasekmė.

Pirmuoju atveju vilties kažką pakeisti tikrai maža. Tačiau antruoju atveju tereikia geriau susidėlioti savo dienotvarkę ar gauti nedidelį moralinį padrąsinimą,

kuris įkvėptų stiprybės ir ryžto skirti šiek tiek laiko sau, pasidaryti šukuoseną ar manikiūrą.

Tikrai galingas nervinio išsekimo priešnuodis yra kirpėja. Apsileidusi moteris beveik visada jaučiasi prislėgta ir nusivylusi, tačiau mintis, kad nauja šukuosena gali pataisyti nuotaiką, nėra tik pasakos, – tai tikrų tikriausi raminamieji vaistai.

AUGINTINIAI

Viešumoje pasirodyti su panteros jaunikliu, prijaukintu krokodilu ar orangutanu, net ir labai protingu, gali sau leisti tik jauna, populiarumo siekianti žvaigždutė, nes tai sukuria cirko atmosferą, kuri yra nesuderinama su diskretišku elegantiškos moters elgesiu. Tačiau situacija iš esmės pasikeičia, jeigu moters palydovas yra ištikimiausias žmogaus draugas šuo.

Nuo pat antikos laikų turėti šunį reiškė būti elegantiškai, o kelios gražiausios visų laikų moterys dėjo dideles pastangas, kad iš žemiškojo pasaulio iškeliautų kartu su mylimiausiais savo naminiais gyvūnais. Net jeigu baisiai atrodote, esate prastai apsirengusi, pavargusi, jaučiatės atstumta ir jums bloga nuo visų ir visko, šuns akyse visada rasite begalinį susižavėjimą ir besąlyginį atsidavimą.

Kartais pagalvoju, kad šunys ir buvo sukurti tam, kad pakeltų mums ūpą ir savivertę tada, kai mums labiausiai reikia padrąsinimo.

Mainais už šias neįkainojamas dovanas iš elegancija besirūpinančios miestietės jie reikalauja labai nedidelių pastangų ir rūpesčio. Be abejonės, Londone gyvena begalė moterų, kurios puikiai žino, kokių nepatogumų gali sukelti šuns laikymas, priežiūra ir vedžiojimas, kitaip sakant, – laiminga moters ir šuns draugystė. Eidamos su augintiniu pasivaikščioti po Haid parką ar po medžiais apsodintą Jurgio aikštę, anglės visada apsiauna patogius batus žemu kulniuku ir apsivelka neaiškių spalvų margus kostiumėlius, ant kurių nesimato mylimų, tačiau purvinų letenų paliktų dėmių.

Jeigu laikote tikrą šunišką šunį, kuris mėgsta žaisti ir šokinėti, iš savo garderobo turėtumėte išbraukti baltos ar pastelinės spalvos paltus bei sijonus. O jeigu jūsų šuo yra kurios nors ilgaplaukių šunų veislės, turėtumėte atsargiau rinktis kai kuriuos sintetinius audinius, kurie šuns plaukus trauks kaip magnetas. Taip pat turėtumėte vengti kiauraraščiu megztų drabužių, nes juose apstu mažyčių spąstų šunų letenėlėms.

Dar viena kategorija – kišeniniai šunys, tokie kaip papiljonai, Jorkšyro terjerai, čihuahua, pekinai ar nykštukiniai šnauceriai, kurie nesukelia daug problemų, nes dažniausiai iš šeimininko automobilio keliauja tiesiai į šiltus namus, neretai letenomis net nepaliesdami žemės.

Kad ir kaip būtų gaila, bet šunų veislės taip pat paklūsta madai, pavyzdžiui, prieš kelerius metus visuotinį susižavėjimą kėlę Erdelio terjerai ar šiurkščiaplaukiai ir švelniaplaukiai foksterjerai vieną dieną paslap-

tingai dingo iš akiračio, nes tiesiog tapo nebemadingi it sena skrybėlė. Yra netgi tokių šunų veislių – špicų ir foksterjerų, – kurios Europoje su panieka vadinamos *chiens de concierge* (liet. durininkų šunys) ir kurių kompanijos elegantiškos moterys nepageidauja, nors šių veislių šunys ir laikomi vienais protingiausių. Tamsesnis ar šviesesnis nykštukinis pudelis, trumpaplaukis, ilgaplaukis arba šiurkštaus plauko taksas – visi jie turi teisę draskyti pagalves net aristokratiškiausiuose namuose Paryžiuje. Yra tokių veislių, kurias išskirtinai vertina karališkosios šeimos, pavyzdžiui, valų korgius mėgsta britų karalienės, mopsus – Vindzorai, o anglų buldogus paskutiniu metu teko matyti net keliuose kunigaikščių rūmuose.

Nesvarbu, kokia šuns veislė, – net jeigu jis yra unikalus kokios nors nežinomos veislės egzempliorius, – jis nusipelno tokios pat geros priežiūros kaip ir jo šeimininkė. Kelios minutės per dieną, paskirtos šuniui sušukuoti, apžiūrėti jo ausis ir letenėles, išvalyti akis, gali padaryti stebuklus jo išvaizdai ir savigarbai. Būtinai paprašykite veterinaro, kad jis retkarčiais išvalytų jūsų augintinio dantis ir nukirptų nagus, o prireikus, išmaudykite vonioje, net jeigu jis staugtų iš pykčio. Pudelių ir šiurkštaus plauko foksterjerų kailis privalo būti reguliariai apkerpamas. Tai turėtų daryti profesionalus šunų kirpėjas, – nebent jūs pati pakankamai kvalifikuota tai atlikti, – nes šuns kirpimas privalo atitikti oficialius kinologų draugijos standartus, jeigu norite, kad šuo atrodytų žavingai ir jam būtų leidžiama dalyvauti parodose.

Daugumoje didmiesčių galima rasti šunų šukuosenų dizainerių, tačiau šioje srityje, kaip ir daugelyje kitų, derėtų vengti ekscentriškumo. Netikrais briliantais papuošti antkakliai atrodo neskoningai, todėl siūlau rinktis prie šuns kailio labiausiai tinkančios ar tiesiog juodos spalvos antkaklį ir pavadėlį, kurie daugių daugiausia gali būti papuošti paauksuotais spaustukais, o žiemai nupirkite šuniui derantį apsiaustą.

AUSKARAI

Auskarai moters veido formai ir išraiškai daro daug didesnę įtaką nei bet kokie kiti papuošalai. Neapdairiai pasirinkti auskarai moters išvaizdai gali suteikti netgi šiek tiek vulgarumo. Atsižvelgiant į tai, svarbu nepamiršti šių principų:

§ kabantys auskarai yra pernelyg puošnūs, todėl dieną neturėtų būti segimi;

§ gryno aukso auskarai labai retai atrodo tikrai elegantiškai prie vakarinės ar puošnios aprangos;

§ jeigu jau segite kelių juostų ar masyviai atrodančius karolius, auskarų geriau išvis atsisakyti.

Svarbu suvokti, kur slypi pagrindiniai pavojai, nes tada galima atitinkamai elgtis, o rūpestingai parinkti auskarai gali pridėti žavesio ir net pakeisti veido proporcijas. Pavyzdžiui, ilgi kabantys auskarai ar labai dideli prisegami auskarai plonina pilnesnį, apvalesnį

veidą, taip pat šiek tiek sušvelnina griežtai sušukuotų plaukų linijas. Auskarai „taškeliai" praplatina ilgą ir ploną veidą.

Kad ir kokius auskarus pasirinktumėte, kas rytą nesisekite jų tiesiog iš įpročio. Kaip ir kitus papuošalus, auskarus reikia rinktis apgalvotai, atsižvelgiant į tai, ar jie papuoš konkretų drabužių derinį.

ŽIŪRĖTI: PAPUOŠALAI

B

BAGAŽAS

Lagaminai tikrai naudingi pagalbininkai, tačiau kartu jie yra labai nediskretiški, nes parodo jūsų socialinę padėtį daug aiškiau nei drabužiai. O pagal tai, kaip viduje sudėti daiktai, galima spręsti ir apie jūsų charakterį bei įpročius. Aš niekada nesusidaryčiau geros nuomonės apie moterį, kuri aplaidžiai sumeta batus ant naktinių, nepasivargindama sudėti jų į specialius batams skirtus maišelius.

Nuo portfelio, į kurį sugrūsti dokumentai, dantų šepetėlis ir skustuvas ir kurį nešasi į žaibišką verslo kelionę išsiruošęs įmonės vadovas, iki kalno tarpusavyje suderintų baltos odos krepšių, kuriuos palydovų komanda gabena paskui audinės kailiniais pasipuošusią ir prie krūtinės krokodilo odos papuošalų dėžutę spaudžiančią kino žvaigždę – egzistuoja platus pasirinkimas daugiau ar mažiau elegantiškų lagaminų. Retenybė, išskyrus paminėtą kino žvaigždę, kad kas nors pirktų suderintų lagaminų rinkinį vienu metu. Be to, pamačius krūvą akivaizdžiai naujų krepšių, kažkodėl visada atro-

do, kad jų savininkai nori pasipuikuoti savo finansine padėtimi, na, išskyrus tuos atvejus, kai jie stovi šalia į medaus mėnesį išsiruošusių jaunavedžių poros. Geriausias ir finansiškai mažiausiai skausmingas sprendimas yra, atsižvelgiant į savo poreikius, vienu metu pirkti vieną ar du lagaminus, kurie būtų bent jau tos pačios spalvos, pavyzdžiui, smėlinės, šviesiai rudos ar juodos. Margi lagaminai turėtų būti vienodos spalvos ir rašto, o jeigu nepavyksta to pasiekti, prie margo lagamino derėtų rinktis vienspalvį krepšį, kurio odos spalva atitiktų raštuoto lagamino dominuojančią spalvą.

Moteriškų tualetinių reikmenų krepšelis per pastaruosius metus buvo labai supaprastintas, jo tūris ir svoris gerokai sumažėjo. Šiuo metu pats elegantiškiausias pasirinkimas – stačiakampio formos krepšiai su kietais ar minkštais kraštais, kuriuose visus buteliukus ir stiklinius indelius galima gražiai, jų neapverčiant, išrikiuoti. Laikausi nuomonės, kad visai nebūtina apsunkinti savęs dar vienu papildomu nešuliu, ir renkuosi didelį vandeniui atsparų maišelį, į kurį sudedu skirtingų losjonų ir kremų pripildytus plastikinius buteliukus.

Šiais laikais nėra tikslo keliauti apsikrovus begale įvairiausių grožio priemonių, nebent išsiruošėte į labai ilgą kelionę po trečiojo pasaulio šalį, kurios dar neatrado *Elizabeth Arden*. Tada tiesiog pripildykite plastikinius buteliukus reikiamu produkto kiekiu, kad užtektų visai kelionei.

Pakuodama lagaminą, daiktus turėtumėte sudėti tokia tvarka: apačioje visi sunkūs daiktai, tokie kaip

batai, higienos priemonės ir rankinės, tada – visi nesiglamžantys drabužiai (apatinis trikotažas, megztiniai ir kelnės), juos turėtumėte sulankstyti ir sudėti tokiu būdu, kad išgautumėte plokščią ir lygų paviršių, ant kurio švelniai paskleistumėte sijonus, švarkus, sukneles ir palaidines. Permatomi plastikiniai maišeliai yra nepamainomi, norint atskirti daiktus, kurie gali išsipurvinti arba sušlapti.

Jau geriau iškelti audringą sceną vyrui, kuris kartoja, kaip puiku keliauti neapsikrovus daiktais, ir pasiimti vienu daiktu daugiau negu vienu per mažai. Namuose likusi suknelė garantuotai bus ta, kurios reikės labiausiai! Vis dėlto keliaujant ypač svarbu drabužius suderinti tarpusavyje ir pasiimti tik tokius ansamblius, kurie jau pasiteisino praeityje, bet neimkite naujo megztinio ar suknelės, kurie visiškai nedera su jokiais jau turimais drabužiais. Be to, praktiškiau turėti kelias skirtingas viršutines dalis ir vieną sijoną ar kelnes negu atvirkščiai. Kadangi skrendant lėktuvu bagažo svoris labai griežtai ribojamas, o už perviršį tenka susimokėti kosminius mokesčius, gyvybiškai svarbu pasilikti sau galimybę įvairiais būdais suderinti skirtingus garderobo elementus, kartu sukuriant įspūdį, kad turite daug skirtingų derinių, kurie lagamine užima minimaliai vietos.

Drabužių dizaineriai per metus sukuria dvi ar tris drabužių kolekcijas, o batų gamintojai be perstojo siūlo originalius, naujausius batų modelius, kurie kuriami arba importuojami, viliantis sugundyti mus pirkti bent jau dvigubai daugiau batų, nei gerai besirengiančiai moteriai iš tikrųjų reikia. Taigi šioje srityje susilaikymas yra neabejotina dorybė, nes batai turi papildyti drabužių derinį, o ne tapti pagrindiniu jo akcentu.

Net patys elegantiškiausi batai pasaulyje negali „užbaigti“ drabužių derinio, tiesą sakant, jie iš viso niekada nebus elegantiški, jeigu pernelyg krinta į akis. Tačiau prastai parinkti batai lygiai taip pat sėkmingai gali sugriauti šiaip jau gana dailios aprangos stilių. Norėdama kuo paprasčiau išspręsti šį klausimą, galite nieko nelaukdama išmesti šiuos batus (jiems nėra vietos elegantiškos moters drabužinėje):

§ Aukštakulnius su pernelyg aukštu kulnu, kurie išbalansuoja laikyseną, iškraipo siluetą ir atrodo itin vulgariai. Net jeigu jūsų ūgis vos 150 cm, turėtumėte rinktis ne ilgesnį nei 5–6 cm kulniuką.

§ Batelius atvirais pirštais, kurie galbūt ir yra visai patogūs, tačiau sausakimšose miesto gatvėse kas nors būtinai užmins ant pirštų, o lyjant jūsų kojos kas kartą kiaurai permirks. Aukštakulniai atvirais pirštais su gale užsegamu dirželiu 5 dešimtmetyje buvo patys perkamiausi, tačiau mados švytuoklė dabar tvirtai sustojo prie batelių uždarais galais, o patys bateliai gali būti uždaresni ar atviresni. Šis modelis visada buvo ir turbūt visada išliks idealus miesto drabužių derinio palydovas.

§ Batelius su platforma, kuriuos prancūzės per karą priėmė labai nenoriai. Jie pradėti gaminti, nes tuo metu trūko odos, ir batsiuviai buvo priversti sukurti kokį nors kamštinį ar medinį avalynės pagrindą. Jokie kiti batai nesukuria tokios nerangios eisenos ir sunkių kojų efekto kaip aukšti bateliai su platforma. O blogo skonio viršūnė – iš skaidraus plastiko pagaminta platforma, kurios viduje plaukioja gėlės ar auksinė žuvelė.

§ Batelius su aplink kulkšnis apsivijusiais dirželiais, kurie ne tik negražūs, bet dar ir gana pigiai atrodo.

§ Batelius pernelyg smailomis nosimis, kurių galiukai, savaime suprantama, tušti ir po kelių apsiavimų pradeda riestis į viršų. Taip pat milžiniška gėle ar didžiuliu kaspinu papuoštus batus, kitaip tariant, visus batus, kurie į save atkreipia per daug dėmesio.

§ Turbūt net nereikia sakyti, kad visiškai nudrožti kulniukai ir purvini batai yra tiesiog nepakenčiama?

Niekada nesuklysite prie labai šviesios suknelės pasirinkusi smėlinės spalvos batelius, tokios pat spalvos kaip jūsų pėdkelnės, nes toks derinys prailgina siluetą, o su baltais bateliais jūsų pėdos atrodys milžiniškos. Ryškiaspalviai bateliai (raudoni, žali ir t. t.) stilingai atrodo tik su puošniu vakariniu ansambliu; dar ryškiaspalvės galėtų būti balerinos batelius primenančios kurpaitės, avimos prie kaime nešiojamų medvilninių drabužių arba vakarais prie sijono ar kelnių slidinėjimo kurorte.

Tiesą sakant, balerinos tipo bateliai arba mokasinai yra privalomi kelnių palydovai. Mūvint kelnes ar šortus, mažiausia užuomina į aukštakulnius gali suvulgarinti net rafinuočiausią drabužių derinį. Vietoj to,

galite išmėginti tuos simpatiškus romėnų laikų akmenukais nusagstytus ir basomis avimus sandalus, kurie madinguose vasaros kurortuose puikiai dera prie įdegusių kojų, paprastų vasarinių suknelių ar kelnių.

Balerinos tipo bateliai dar atrodo žavingai, kai juos avi labai jaunos mergaitės (tarkim, iki dvylikos metų, kai jos jau gali pradėti avėti batus paaukštinta pakulne) ir jaunos moterys, kurios vasarą priderina juos prie nuo liemens platėjančių, lengvai krintančio silueto suknelių. Tačiau tokiems bateliams ne vieta miesto gatvėse, net jeigu tai rugpjūčio vidurys, nes jie, kaip ir visos atviros basutės, sukuria šiokio tokio netvarkingumo įspūdį. Kita vertus, aukštakulniai bateliai lygiai taip pat netiktų užmiestyje, pajūryje ar kalnuose, nes ten juos galima avėti tik vakare ir tik su puošniais drabužiais.

Dviejų spalvų batai gali atrodyti nepaprastai patraukliai, jeigu abi spalvos yra tamsios: ruda ir juoda, pilka ir juoda, tamsiai raudona ir juoda ir panašiai. Rudos ir baltos ar baltos ir juodos spalvos vakariniai bateliai, nepaisant jų vis pasikartojančio populiarumo, vis dėlto niekada nebuvo labai elegantiški. Tiesą sakant, rudi ir balti arba juodi ir balti batai tinka tik žaisti golfą.

Juodi lygios odos aukštakulniai iš esmės tinka prie beveik visų drabužių, išskyrus kasdienius ar laisvalaikiui skirtus ansamblius; jie dera su bet kokios spalvos apranga, įskaitant baltą, tamsiai mėlyną ir rudą. Tokie bateliai taip pat puikiai tiks prie juodos krokodilo odos rankinės, nebent labiau norėtumėte ją derinti su

krokodilo odos bateliais (kurie, pasikartosiu, tinka tik prie kasdienio ansamblio).

Pasirinkus laisvalaikiui skirtus drabužius, geriau vengti aukštakulnių labai plonu kulnu ir rinktis vidutinio aukščio stambesnę pakulnę arba netgi batus visiškai lygiu padu, tačiau pastaruosius – tik su sąlyga, kad būsite be skrybėlės.

Vakare nevalia derinti dieną avimų batelių su puošnia vakarine suknele arba laisvalaikio batelių su puošniu ansambliu, tačiau visai įmanoma suderinti šiek tiek puošnesnius batelius su paprasta (bet ne laisvalaikio) suknele. Kiekviena moteris svajoja prie kiekvienos puošnios vakarinės suknelės turėti po atskirą, iš tos pačios medžiagos pasiūtą batelių porą. Kad ir kaip būtų gaila, dažniausiai tai neįmanoma, ypač jeigu gyvenate labai intensyvų ir elegantišką socialinį gyvenimą ir turite platų puošnių vakarinių suknelių asortimentą. Tokiu atveju geriausias sprendimas yra pora iš atlaso ar brokato pagamintų šviesios spalvos aukštakulnių, kurie derės su visomis jūsų suknelėmis, o galbūt ir su vakarui skirta pelerina. O antra pora aukštakulnių galėtų būti iš juodo atlaso ar šilko.

Paskutinis ir pats svarbiausias patarimas: niekada neaukokite komforto dėl stiliaus, nes su per siaurais ar netinkamo dydžio bateliais atrodysite pavargusi ir iškankinta, o tai toli gražu ne tas įspūdis, kurį norėtų palikti elegantiška moteris!

ŽIŪRĖTI: AKSESUARAI

Jeigu jūs ne Holivudo žvaigždutė, kuri gali sau leisti nusipirkti visą naujausią dizainerio kolekciją, būtinai turite nusistatyti tikslų biudžetą ir susidėlioti ilgalaikį savo garderobo kūrimo planą. Rūpestingas derinimas, puikus skonis, truputis santūrumo – ir jūs galite stebėtinai gerai apsirengti net su pačiu kukliausiu biudžetu. Orientacijai pateiksiu sukomplektuotos, tačiau minimalių sąnaudų reikalaujančios aprangos pagrindinius principus.

ŽIEMA

- ryškios spalvos paltas, pavyzdžiui, raudonas;
- panašios spalvos sijonas;
- derančios spalvos megztinis, pavyzdžiui, smėlinis ar rudas;
- juodas sijonas;
- juodas megztinis;
- juodos arba baltos spalvos šilkinė palaidinė su dailia iškirpte;
- pora juodų aukštakulnių su platforma;
- pora rudų plokščiapadžių batų išvykoms už miesto;
- juoda odinė rankinė;
- perlų vėrinys.

Turėdama visus šiuos daiktus, darbui ar romantiškiems susitikimams būsite puikiai pasiruošusi.

PAVASARIS IR VASARA

- plonos vilnos pilkas arba tamsiai mėlynas kostiumėlis;
- 2 palaidinės:
  - tamsi,
  - vienspalvė, tačiau ryški – citrinų geltonumo, turkio spalvos ar rožinė;

- 2 sijonai iš tokios pat medžiagos kaip palaidinės. Dėvint kartu, jie tampa dviejų dalių suknele, tobulai tinka vasarą vykstančioms šventėms.

Taip pat vasaros atostogoms (jeigu jūsų figūra nepriekaištinga) galite pridėti:

- ryškiaspalves kelnes;
- tamsiai mėlynus šortus;
- 2 plonos medvilnės palaidines, vieną su gilesne iškirpte, tačiau abi lengvai suderinamų ir madingų spalvų;
- natūralios spalvos šiaudinę rankinę;
- medžiagines basutes, tokios pat spalvos kaip kelnės;
- 1 porą basučių.

Visus šiuos drabužius galėsite dėvėti mažiausiai dvejus metus, išskyrus batus, nes jie visada turi būti nepriekaištingi ir tvarkingi.

Turint šiuos minimaliai elegancijai reikalingus daiktus ir viliantis pasiekti maksimalų elegancijos lygį (žr. „Ideali drabužių spinta“), be abejonės, dar reikia įsigyti daugybę daiktų, o visų pirma – mažą juodą suknelę. Visi kiti pirkiniai gali būti žingsnis po žingsnio pridedami prie jau sukurto pradinio aprangos branduolio.

Sumaniai tarpusavyje derinant visus naujus pirkinius jūsų išradingumas gali daryti stebuklus. Kol kaupiate aprangai išskirtą biudžetą, kad galėtumėte nusipirkti vakarinę suknelę ar porą puošnių batelių, diržas, kaklo vėrinys ar net auskarų pora gali pagyvinti bet kurį praėjusių metų jūsų garderobo derinį.

Tačiau ieškodama to idealaus aksesuaro ar tobulos suknelės, privalote tam skirti laiko ir nepatingėti apeiti kelias parduotuves. Nepakanka šeštadienio popie-

tę, per pačius kamščius, išlėkti ir nusipirkti pirmą po ranka pasitaikiusį daiktą. Ribotas biudžetas nepalieka jums prabangos suklysti. Visada turėkite omenyje savo finansines galimybes ir suvokite, kad, nesugebėdama atsispirti užgaidai įsigyti be galo patrauklų ir madingą daiktą, turėsite avėti senus ir jau nutriušusius batus dar šešis mėnesius, na, nebent nuspręsite visiškai atsisakyti desertų ir pinigų užteks viskam.

Gaila, bet negalime įsigyti visko, ko norime, taigi kiekviena turime nusibrėžti savo vertybių ribas. Jeigu jūsų aistra drabužiams stipresnė už saldumynų potraukį, tai, kaip turbūt ir numanėte, aš pirmoji sušuksiu: „Bravo!“ Turbūt jūs jau elegantiška, nors drabužiams galite išleisti vos 21 dolerį per mėnesį! Kad ir kaip ten būtų, jūs esate tikrai elegantiškesnė už moterį, kuri atsainiai švaisto pinigus ir visiškai nederina savo pirkinių.

Moterims trūksta elegancijos ne dėl to, kad jos pernelyg paprastos, o dėl to, kad dažniausiai apkrauna save įmantriomis detalėmis ar pasirenka tokius drabužių ansamblius, kurie nedera tarpusavyje arba netinka konkrečiai valandai ar progai.

BURIAVIMAS

Jachtoje vienintelis vėjyje besiplaikstantis daiktas turėtų būti laivo vėliava. Plevesuojantys suknelė arba sijonas atrodytų gana netvarkingai, todėl paprastas

ir galbūt net šiek tiek vyriškas drabužių stilius būtų daug geresnis pasirinkimas. Be to, pramoginėse jachtose paprastai nėra tokių erdvių spintų, kurios galėtų sutalpinti krūvas suknelių.

Jeigu jums pasisekė ir plaukiojate šiltuose vandenyse, jums prireiks:

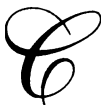
- § kelių greitai džiūstančių maudymosi kostiumėlių (aprangos pagrindas);
- § maudymosi chalato;
- § šortų ir medvilninės berankovės palaidinės pietaujant laive, nes tuo metu stipriausiai kepins saulė;
- § tikros paplūdimio suknelės;
- § lininio sijono ar kelnių ir palaidinės pietums ant kranto;
- § vilnonių drabužių vėsiems vakarams;
- § šiek tiek puošnesnės suknelės vakarienei prašmatniame pakrantės restorane.

Jeigu plaukiojate vėsesniu oru, prireiks kelių šiltesnių megztinių, gero palto, vilnonių kojinių ir lininio kostiumėlio ekskursijoms ant kranto. Kai kuriuose burlaiviuose įprasta visą dieną vaikščioti basomis kojomis, bet kai kuriuose kapitonas reikalauja, kad įgula ir svečiai avėtų neslystančius sportinius batelius. Be pastarųjų, jums dar reikės kelių porų sandalų arba espadrilių krante, tačiau jokiu būdu neimkite aukštakulnių, kurie tik gadina denį.

Kapitono kepuraitės turėtumėte vengti kaip maro. Sena gera drobinė skrybėlė – geriausia apsauga nuo kaitinančios saulės, o vienspalviai iš medvilnės arba šifono pasiūti šalikai – nuo vėjo.

Tai yra ta proga, kai galite visiems įrodyti, kad nebijote pasirodyti be makiažo, kad po savęs niekada nepaliekate netvarkos, kad turite stebėtinai ramų charakterį ir kad jūsų elegancija paremta visišku paprastumu. Jeigu taip ir yra (dar jeigu nesergate jūros liga ir mokate plaukti), be jokios abejonės, tai bus gražiausios akimirkos jūsų gyvenime.

CITATOS

APIE SUKNELĘ:

Nešiok gražiai, jei tau kišenė leidžia:
Neperdedant, puošniai, bet ne margai.
Nes rūbas juk dažnai atskleidžia žmogų.

Shakespeare „Hamletas“; iš anglų kalbos vertė Alfonsas Nyka-Niliūnas

APIE ELEGANCIJĄ:

Elegancija yra daugiau nei lengvumas, išsilaisvinimas iš nerangumo ir susivaržymo. Elegancija – tai tikslumas, blizgesys ir žėrėjimas, drąsus, bet subtilus. Hazlitt

APIE MADĄ:

Kiekviena karta juokiasi iš praėjusios mados, bet skrupulingai seka naująja. Thoreau

Sekti naujausia mada dažnai mažesnė tuštybė, nei laikytis įsikibus senosios. Joubert

Mada tėra bandymas suvokti meną per gyvenimiškas formas ir socialinius santykius. Oliver Wendell Holmes

Kiekvienas išmintingas žmogus turi suvokti, kad aprangos ir elgesio kraštutinumai šokiruoja, todėl lengvai nepasiduok naujovėms ir neskubėdamas priimk mados pokyčius. *Molière*

Neženk pirma mados, bet ir neatsilik nuo jos; niekada nepulk į mados kraštutinumus. Lavater

APIE SKONĮ:

Blogas skonis byloja apie niekam tikusią moralę. Bovee

Skonis tarsi mikroskopas parodo mūsų nuomonę. Rousseau

Tikrai elegantišką skonį paprastai lydi nepaprasta širdis. Fielding

DARBAS

Darbą turinti moteris turi ir daugiau su drabužiais susijusių problemų nei namų šeimininkė, nes privalo nuo ryto iki vakaro būti žvali, švari, tvarkinga ir visada išlygintais drabužiais.

Idealus ofise dirbančios moters drabužių derinys – vilnonis sijonas ir plonos vilnos megztukas žiemą, marškinukai vasarą. Šio paprasto derinio žavesį gali sugriauti tik vienas dalykas – provokuojanti liemenėlė.

Žurnalistės ar mados srityje dirbančios moterys privalo įdėti daugiau pastangų, puoselėdamos savo išvaizdą, kad atrodytų išties nepriekaištingai. Jums gali pasirodyti, kad tai savaime suprantama, tačiau norėčiau, kad jūs pamatytumėte, kaip maža gražiai apsirengusių mados žurnaliscčių būna spaudai skirtuose madų pristatymuose. Kartais stebiuosi... ypač kai suvokiu, kad nuo šių moterų straipsnio priklauso dizainerio reputacija.

Tobuliausias ansamblis, kurį privalo turėti kiekviena karjeristė, – iš vilnos pasiūtas kostiumėlis arba pal-

tas su derančiu sijonu ir prie jų derantys subtilaus atspalvio megztukas ar palaidinė. Jeigu megztukai jums nepatinka (bet kas gi gali jų nemėgti?), geriau rinkitės dviejų dalių ansamblį, o ne suknelę. Pastarosios biure dažnai atrodo šiek tiek per puošniai, be to, turi būti nepriekaištingai sukirptos ir puikiai pasiūtos, na ir galiausiai, jos truputį apriboja judėjimo laisvę.

Apskritai kalbant, karjeros siekianti moteris turėtų vengti įmantrių papuošimų, raštuotų audinių, agresyvių spalvų, vilnos su pūkeliu, labai plonų audinių, kurie tikrai susiglamžys, per trumpų, pernelyg platėjančių ir pernelyg siaurų sijonų, trumpiau tariant, – visko, kas gali pasirodyti pernelyg vulgaru ar ekstremalu.

ŽIŪRĖTI: PRITAIKOMUMAS

DERINIAI

Kadangi derinimas yra esminė elegancijos dalis, stilistai stengiasi palengvinti mūsų gyvenimą ir siūlo įvairius jau suderintų aksesuarų rinkinius, o kartais net visą drabužių ansamblį. Jų pastangos, be jokios abejonės, labai pagirtinos ir nemažai prisidėjo prie pagerėjusio bendro miesto gatvių vaizdo. Tačiau nuosaikumas visur ir visada pasiteisina.

Pavyzdžiui, net jeigu dievinate *Burberry* langučius, neturėtumėte tirpti iš malonumo, sužinojusi, kad galite nusipirkti beretę, pirštines, šaliką, megztinį, rankinę ir net akinių rėmelius, papuoštus tokiais pat

langučiais kaip naujasis jūsų kostiumėlis! Bandykite pasitenkinti tik vienu derančiu aksesuaru, na, o šią auką atpirks elegantiškesnė jūsų išvaizda.

Vienspalviams audiniams pakartojimai labiau tinka nei raštuotiems. Tačiau net ir vien tamsiai mėlynos ar smėlinės spalvos ansamblis atrodytų ne toks monotoniškas ir stilingesnis, jeigu jį pagyvintume nedidele kitos spalvos ar bent jau kito atspalvio detale. Tai tikrai nesudėtinga ir visada pasiteisinanti formulė.

Nors ir patariau nepersistengti „piršliaujant" mados srityje, tačiau turėčiau pridėti, kad yra daugybė situacijų, kuriose derinimas neabejotinai pasiteisina. Visada atrodysite madingai derindama:

- § lietpaltį, lietaus kepurę ir skėtį;
- § chalatą ir miegamojo šlepetes;
- § visus savo lagaminus ar bent jau atskiras bagažo dalis;
- § prie kostiumėlio dėvimą palaidinę su švarkelio pamušalu;
- § labai puošnų paltą ir suknelę.

Jūsų pačios geras skonis ir objektyvus vertinimas yra geriausi teisėjai, nes nėra aiškių taisyklių, kurios nustatytų ribą, iki kurios derindama įvairius madingo ansamblio elementus vis dar atrodysite elegantiškai. Be to, pernelyg kruopštus drabužių derinimas ne tokia jau didelė klaida. Iš anksto suderinti drabužių ir aksesuarų ansambliai gerokai palengvina daugelio su mada susijusių problemų sprendimą, o ir rezultatas paprastai atrodo patraukliai. Tačiau tokie deriniai kartu parodo ir juos dėvinčios moters pastangų ir vaizduotės stoką.

Perkant sunku nustatyti tikrąją pirkinio vertę, nes tikroji drabužio kaina nebūtinai yra tokia, kokia nurodyta ant etiketės. Norėdama įvertinti, kiek jums iš tikrųjų kainuoja konkretus pirkinys, turėtumėte jo kainą padalyti iš tiek kartų, kiek dėvėsite tą drabužį, ir dar dosniai atseikėti viršaus už malonumą, pasitikėjimą savimi ir eleganciją, kuriuos jis jums suteiks. Už pusę kainos įsigyta ir tik kartą apsivilkta suknelė yra tikrų tikriausias išlaidavimas, o tobulas ir dailus pagal užsakymą pasiūtas kostiumėlis, kuris kainavo šešis kartus daugiau, tačiau su pasitikėjimu buvo dėvėtas diena iš dienos aštuonis mėnesius per metus ir taip net kelerius metus iš eilės, – nuostabus pirkinys!

Nėra visiems atvejams tinkančių taisyklių, kuriomis moterys galėtų vadovautis, ieškodamos pigių pirkinių, tačiau asmeninė mano patirtis parodė, kad meilė iš pirmo žvilgsnio dažniausiai sėkmingesnė už santuoką iš išskaičiavimo. Kiekvieną kartą, kai nusipirkdavau gerai apgalvotą pirkinį, – ir čia nesvarbu, kokia būdavo jo kaina, – dėvėdavau jį labai retai, o impulsyvūs pirkiniai, kurie tuo metu atrodydavo visiška beprotybė, dažniausiai atsipirkdavo labai greitai.

Paminėsiu kelis konkrečius pavyzdžius, kurie man tarnavo metų metus ir kuriuos iki šiol kartais išsitraukiu:

§ švelnaus aksomo *Roberta* rankinė, kurią pirkau Kaprio saloje prieš šešerius metus (šiuo metu jau rečiau naudojama, tačiau vis dar nepamainoma);

§ juodas vilnonis šalis su šilku, kurį radau parduotuvėje *Balenciaga* prieš dešimt metų ir vis dar labai mėgstu;

§ salone *Crabay* Lježe pasiūtas juodas taftos paltas, kuriuo pasipuošiu į visas vakarienes ar kokteilių vakarėlius.

Kita vertus, kai kuriuos labai apgalvotus pirkinius panaudojau labai retai ir jie tikrai nesuteikė daug malonumo, pavyzdžiui:

§ Juodas klasikinis persų ėriuko vilnonis paltas. Kasmet jam pritaikomi nauji stilistiniai sprendimai dar nė karto nesuteikė polėkio ar elegancijos.

§ Pusvelčiui per išpardavimą įsigytas melsvos spalvos poliarinės lapės kailių rinkinys. Kailiai ilgus metus pragulėjo spintoje, kol galiausiai sugalvojau papuošti jais slidinėjimo drabužių gobtuvus.

§ Mažiausiai šimtas porų gražių, nebrangių ir be galo nepatogių batų.

§ Nedidelė balta audinės apykaklė, kuri prie nieko nedera.

§ Trumpas vakarinis žydro atlaso ansamblis, kurį vilkėjau du kartus.

§ Juoda vakarinė taftos suknelė, vietoj kurios visada norėjau vilkėti ką nors ryškesnio (jei atvirai, buvau ją apsivilkusi tik kartą).

§ Daugybė pigių rankinių ir begalė kitų daiktų, kuriuos mieliau pamirščiau. Jie visi turėjo šį tą bendra – buvo pirkti vien tik iš praktiškumo, be jokio entuziazmo.

Diskretiškumas, kaip ir išlavintas geras skonis, labai dažnai laikomas elegancijos sinonimu, ir iki aštuntos valandos vakaro jis turėtų būti pagrindinis jūsų tikslas. Tačiau nereikėtų diskretiškumo tapatinti su pilkumu. Paprastas ir madingas juodos spalvos ansamblis yra diskretiška, o ryškiai raudonas derinys, kurio modelis buvo „ant bangos“ prieš penkerius metus, lyg brūkštelėjimas trintuku pradangina tokio derinio savininkę miglotoje beveidžių žmonių masėje.

Pamatę subtiliai apsirengusią moterį, iš pradžių tik trumpai ją nužvelgiame, tačiau žvilgsnis nedelsiant grįžta atgal, ir mes pastebime, kad visos tos moters aprangos detalės tobulai dera tarpusavyje, o pilką moterį pamirštame per sekundę.

Moteris, kuri nori pasiekti diskretiškos elegancijos aukštumas – t. y. meno gražiai rengtis viršūnę, – tačiau viso savo gyvenimo nepraleido atitinkamoje aplinkoje, turi būti arba ypatingai apdovanota, arba šiam dalykui skirti tikrai nemažai dėmesio ir laiko. Net nedrįskite pagalvoti, kad sumokėjusi didžiulę sumą pinigų kokiam nors žymiam dizaineriui jūs automatiškai pasieksite šią tobulumo viršūnę! Tiesą sakant, dažniau nutinka priešingai, nes sėkmingas dizaineris stulbinamo efekto siekia kurdamas impozantiškus siluetus ir neįprastus spalvų derinius.

Žmogus, kuris gyvenime jau yra šio to pasiekęs, nebejaučia poreikio atkreipti kitų žmonių dėmesio. Galbūt dėl šios priežasties taip daug turtingų ir gerai

žinomų moterų rengiasi vis konservatyviau. Jeigu negalite sau leisti pasipuošti originaliais dizainerių drabužiais, jūs dar stipriau turėtumėte linkti į diskretiškumo pusę, nes ne tik neįprastas, bet ir prastai pasiūtas drabužis yra elegancijos katastrofa.

DRABUŽIO APAČIA

Kol drabužiai trumpėja ir ilgėja, nuolankiai paklusdami juos kuriančių dizainerių užgaidoms, vis dėlto nepakitę išlieka keli svarbiausi principai:

§ Tiesaus kirpimo sijonai turėtų būti dviem su puse centimetro ilgesni už platėjančius sijonus.

§ Gale drabužis turėtų būti apie pusantro centimetro ilgesnis negu priekyje.

§ Žemę siekiantys paltai turėtų būti nuo pusantro iki dviejų su puse centimetrų ilgesni nei visi jūsų sijonai ar suknelės. O pasijoniai ir apatinės suknelės – nuo keturių iki penkių centimetrų trumpesni už sukneles.

§ Nuo kulniuko aukščio priklauso ir drabužio ilgis: prie batelių lygiu padu dėvimas sijonas turėtų būti šiek tiek trumpesnis nei tas, kurį derinate su aukštakulniais bateliais.

Drabužio krašto apdaila kartais pasako daugiau nei prekės ženklas ar už drabužį sumokėta pinigų suma. Todėl kartais tikrai verta išardyti siuvimo mašina apsiūtą jau baigtos suknelės kraštą ir tinkamai jį apsiūti, prieš velkantis suknelę pirmą kartą.

Standartinio apsiuvo gylis yra maždaug penki centimetrai ir siūlės iš išorės turi būti visiškai nepastebimos. Kai įmanoma, siūlė paslepiama po stora medžiaga, o jeigu audinys labai plonas, sijonui būtinas pamušalas, prie kurio ir bus pridygsniuojama krašto siūlė. Jeigu audinys permatomas, apsiuvų iš viso nėra ir kraštas užbaigiamas siūlę gražiai apmetant rankiniu būdu kaip nosinaitę. Tiulis taip pat neapsiuvamas, tiesiog kruopščiai nukerpamas.

Šiurkštaus tvido, trikotažo ir kitų panašių audinių, kurie yra linkę irti, kraštai turėtų būti sutvirtinami dar prieš formuojant krašto siūlę. Labai šiurkščių ir storų audinių kraštus reikėtų sutvirtinti ant viršaus prisiuvant plono kaspino juostelę, prie kurios dailiai pridaigstomas visas audinio kraštas. Viena iš aukštosios mados gudrybių – į užlenktą krašto liniją įdaigstyta įstrižai nukirptos flanelės juostelė. Tada apatinis drabužio kraštas išeina šiek tiek užapvalintas ir parsinešus iš valyklos neatrodo aštriai susiplojęs.

DRAUGĖS

Auksinė taisyklė – niekada neikite pirkti drabužių su drauge. Dažnai, net pati to nenorėdama, ji taps jūsų konkurente ir nesąmoningai kritikuos viską, kas jums geriausiai tinka. Net jeigu ji ištikimiausia draugė pasaulyje, kuri jumis žavisi ir kuri trokšta, kad jūs būtumėte pati gražiausia, aš vis tiek tvirtai laikausi

savo nuomonės – apsipirkite viena ir konsultuokitės tik su specialistais. Jie gali būti savanaudžiai, tačiau jų patarimai bent jau nebus paremti emocijomis.

Be to, kad ir kokie geri būtų draugės norai, ji nebūtinai turi lygiai tokią pačią figūrą, yra tokio pat gyvenimo būdo, socialinio statuso ar skonio kaip jūs. Taigi kai kurie dalykai jai gali atrodyti kitaip, nes ji viską vertina pagal savo skonį, biudžetą ir poreikius. Ji įsivaizduoja, kaip tai, ką jūs išsirenkate, atrodys ant jos, nusprendžia, kad jai tai netinka, arba, priešingai, kad jai tai tinka labiau negu jums, ir savo komentarais pakerta paskutinius jūsų pasitikėjimo savimi likučius. Tuomet jau nebežinote, ar jums tas daiktas apskritai patinka ir, šiek tiek padvejojusi, nusprendžiate jo nepirkti. Be reikalo, nes jums tikrai jo reikėjo!

Iš patirties žinau, kad neįmanoma patenkinti dviejų vienu metu apsiperkančių moterų, todėl visada pasiūlau joms grįžti kitą kartą, tik jau atskirai.

Mane labiausiai baugina šie draugių tipai:

1. Draugė, kuri nori būti panaši į jus. Ji iš karto užsinori tos pačios suknelės ir iš anksto puola teisintis: „Brangioji, tikiuosi, neprieštarauji, o ir šiaip mes ne taip dažnai kur nors einame kartu, tad visada galime iš anksto susitarti, kad vienodai neapsivilktume, ir t. t." Jūs nepaprastai įnirštate, bet nedrįstate to parodyti, o kitą dieną grąžinate suknelę į parduotuvę.

   Arba kita scena su tomis pačiomis aktorėmis: jūsų draugė iš pažiūros nuoširdžiai ir maloniai (tačiau iš tikrųjų verda iš pykčio) sako: „Brangioji, imk tu, tau vis tiek labiau tinka nei man..." Arba: „Juk tu dažniau kur nors išeini!.." (gilus atodūsis).

Šioje situacijoje pardavėjai geriau patyliukais dingti, nes jos abi tikrai nieko nepirks. Na, nebent jūs mažiau būgštaujate dėl draugystės, tvirtai laikote vadeles savo rankose ir iš tikrųjų manote, kad ta suknelė jums tinka labiau negu jūsų draugei. Tada vis dėlto nusiperkate taip trokštamą derinį – suknelę, kostiumėlį ar skrybėlę, dėl kurio ir kilo visas šis nesusipratimas, o jūsų nelaimingoji draugė savo nusivylimą ir blogą nuotaiką perkelia į kitą parduotuvę, kur bergždžiai stengiasi rasti lygiai tokį patį daiktą. Tačiau visai nesvarbu, ką ji nusipirks, – vis tiek bus nepatenkinta, nes norėjo būtent to, ką įsigijote jūs, ir nieko kito.

2. Draugė, kurios biudžetas kuklesnis už jūsų, ir ji negali nė pasvajoti apie tokius drabužius, kuriuos jūs galite sau leisti (o iš tikrųjų ji apie nieką daugiau taip nesvajoja). Galbūt jums atrodo, kad apsipirkimas su jumis jai suteikia didžiulį malonumą, o aš tai vadinu psichologiniu smurtu, ir man visada labai nemalonu matyti, kaip kai kurios moterys geriausioms savo draugėms palieka antrojo smuiko vaidmenį. Be to, draugės dalyvavimas jums neduoda jokios naudos, nes tokia draugė pritars bet kam, ką jūs pasirinksite, o jeigu išsirinksite kažką nelabai tinkama, ji tik dar labiau jus pagirs.

3. Draugė, kuriai drabužiai yra visas gyvenimas ir į kurios patarimus jūs visada įsiklausote. Visai gali būti, kad jai bus malonus jūsų įvertinimas, ir ji nuoširdžiai patars mados klausimais. Tačiau gali būti ir taip (esu beveik tuo tikra), kad ši išlepinta ir savimi pasitikinti moteris užkariaus visą konsultantės dėmesį, – o šios greitai užuodžia gerus pirkėjus. Tada jūs pasijusite užmiršta, nes jos svarstys ne kas jums labiausiai tinka, o ką geriau pasirinkti jūsų draugei. Jau prieš tai abejodama savo sprendimu, tikriausiai atsisakysite idėjos pirkti ir tai, kuo akimirką buvote susižavėjusi.

Išvada: apsipirkti eikite viena, o kitą dieną paskambinkite geriausiai savo draugei ir pasiūlykite susitikti.

DUKTERYS

Savaime suprantama, kad mažos mergytės yra didžiausias mamų pasididžiavimas ir džiaugsmas, tačiau labai dažnai, deja, jos tampa savo mamų elegancijos stokos atspindžiu. Kai pamatai vargšę mergaitę, visą išpuoštą kaspinais, apkrautą rankine, skėčiu, auskarais, apautą kaučiukmedžio padų batais ir apvilktą aksomine suknele, gali net neabejoti, kad jos mama visiškai neturi skonio.

Toks auklėjimas gali sukelti rimtų problemų, nes mergaitė, norėdama atsikratyti dar vaikystėje jai įskiepytų blogų įpročių, privalo būti labai stipri asmenybė. Kita vertus, jeigu mama nuo pat mažumės moko dukrą būti švarią ir tvarkingą, plautis rankas, susitvarkyti plaukus ir, jeigu, pavyzdžiui, mergaitei leidžiama sėstis vakarieniauti tik tada, kai ji gražiai susitvarkiusi, labai abejotina, kad ji kada nors praras šiuos puikius įgūdžius.

Kuo paprastesnė mažos mergaitės apranga – megztukai ir sijonai žiemą, nuo krūtinės platėjančios medvilninės suknelės vasarą – tuo stilingiau ji atrodo. Mergaitėms tinkamas sijono ilgis yra penki centimetrai virš kelių ir niekas negali būti vulgariau už per trumpą ir nuobodžiau už per ilgą sijoną. Iki penke-

rių ar šešerių metų pastelinės spalvos tinka labiau nei ryškios.

Mokyklinio amžiaus mergaitės aprangoje turėtų dominuoti tamsiai mėlyna spalva ar languoti raštai tamsiai mėlyname fone, prie jų reikėtų dėvėti derančių arba kontrastuojančių spalvų palaidines ir megztinius. Žiemą vakarėliams ir kitoms šventėms, pavyzdžiui, vestuvėms, puikiai tinka juoda aksominė suknelė su plačia balta nėriniuota apykakle, baltomis pėdkelnėmis ir odiniais ties kulkšnimi užsegamais bateliais lygiu padu. Na, o vasarą mergaitė atrodys tikrai žavingai su medvilnine gėlėto audinio suknele aukštu liemeniu arba vąšeliu nerta balta suknele. Į paplūdimį mergaitei reikia: baltos kepuraitės nuo saulės, ištisinio maudymosi kostiumėlio, suknelės-šortų, baltų sandalų ir maudymosi kostiumėlio spalvos vilnonio susegamo megztuko (pasistenkite, kad jis visada būtų po ranka).

Yra mergaičių, kurios atrodo tikrai žavingai, kai jų veidą įrėmina ilgi tiesūs ar į uodegą surišti plaukai, ar netgi pakaušyje susuktas kuodukas. O natūraliai banguoti plaukai dažniausiai atrodo gražiau nukirpti trumpai.

Niekada nebus per anksti išmokti, kad diskretiškumas ir paprastumas – elegancijos pagrindas.

FIGŪRA

Kalbant paprastai, moterų figūrų tipai yra I arba O formos, arba bet kuris variantas iš begalės kitų tarp šių dviejų kraštutinumų.

I figūros tipo moterims retai kyla problemų dėl aprangos, deja, O tipo moterys problemas patiria nuolat.

Be abejo, jeigu esate, pavyzdžiui, Didžioji I, t. y. jūsų ūgis yra 180 cm ir daugiau, o sveriate ne daugiau kaip 55 kg, problemų gali iškilti. Turėtumėte vengti batelių su labai aukšta pakulne ir drabužių vertikaliomis linijomis, tačiau galite drąsiai mėgautis:

§ ilgais plaukais;
§ kelnėmis;
§ siaurais sijonais;
§ aptemptomis siauromis suknelėmis;
§ didžiulėmis skraistėmis;
§ plačiomis apykaklėmis;
§ plačiakraštėmis skrybėlėmis.

...trumpai tariant, galite rinktis ekscentriškiausius vyraujančios mados modelius. Jums tereikia susirasti savo ūgio vyrą ir būsite laimingiausia moteris pasaulyje.

Šioje vietoje turėčiau prisipažinti, kad aš, kaip, deja, ir dauguma moterų, esu per patį viduriuką tarp I ir O. Tarkim, aš esu 162 cm ūgio, sveriu apie 58 kg, turiu tokius klubus, kurių stengiuosi net nematuoti, ir atrodau maždaug taip:

Taigi į aukščiau išvardytus drabužius aš žiūriu su šiokiu tokiu liūdesiu, nes jie, kaip tyčia, man labiausiai patinka. Ir, nors žinau, kad elgiuosi blogai, vis tiek negaliu atsispirti:

- Kelnėms. Kaip galima gyventi be jų, net jeigu jos nelabai tinka? Tačiau jos neturėtų būti per daug aptemptos, net jeigu tai reiškia, kad reikės pirkti vienu dydžiu didesnes ir nešti į siuvyklą susiaurinti liemenį ir patrumpinti ilgį. Gal kelnės ir nėra idealiausias variantas apvalesnės figūros savininkei, tačiau dėvimos su megztukais ir laisvai krintančiomis palaidinėmis, kurių ilgio turėtų pakakti bent šiek tiek pridengti užpakaliuką, jos atrodo gana padoriai.
- Platiems paltams. Su sąlyga, kad pečių linija yra tikrai siaura ir paprasta ir tik nuo jos paltas platėja į apačią.

Tačiau aš tvirtai sakau „ne“:

- siauriems sijonams (geriau rinktis šiek tiek platėjančius);
- paltams su plačia pečių linija ir didele apykakle;

- § horizontaliems dryžiams;
- § tiesaus kirpimo suknelėms, kurios neturi aiškios liemens linijos;
- § su siaurais sijonais derinamiems plokščiapadžiams bateliams;
- § tunikoms;
- § lengvai krintančioms šifono suknelėms;
- § masyviems raštams;
- § blizgaus atlaso audiniams.

Vidutinio sudėjimo ar apvalesnėms moterims labiausiai tinka labai siaurų pečių trapecijos formos modeliai, kurie lengvai platėja po krūtine, švelniai aplenkia liemenį, jo neišryškindami, o klubus visiškai ignoruoja. Tokios formos drabužiai privalo būti pasiūti iš tvirtos, gerai formą išlaikančios medžiagos.

Tikrai nereikėtų bijoti:

- § tankių vilnonių audinių, kurie visiškai nestorina, svarbiausia nesirinkti minkštų ir prigludusių;
- § nuo raktikaulio link pečių iškirptos kaklo linijos, uždarų arba apvalių iškirpčių, kurios maksimaliai prailgina figūrą;
- § ilgų ir platėjančių sijonų, kurie paslepia užpakaliuką, dėl tos pačios priežasties tinka ir klostuoti sijonai;
- § paaukštinto liemens.

O tiesiog dievinti galima:

- § paltus, per visą ilgį sagomis priekyje užsegamas sukneles ir apsiaustus;
- § šalikus, skraistes ir visas vertikalias linijas;
- § ilgas ir nuo liemens platėjančias sukneles.

To turėtų pakakti moterims, kurių formos primena manąsias, o dabar sutelkime dėmesį į O formos figūrų savininkes. Reikia pripažinti, kad šioms moterims pasirinkimo laisvė yra šiek tiek labiau apribota. Visų pirma aptarkime tokią figūrą, kurios viršutinė dalis yra stambesnė už apatinę ir galėtų būti pavaizduota taip:

Turbūt paprasčiau išvardyti, ką tokios figūros savininkės gali rinktis:

- § V formos iškirptes;
- § per visą ilgį priekyje susegamas sukneles ir paltus, kostiumėlius su viena sagų eile;
- § laisvas liemenes (jos, kaip ir priekyje susegamos suknelės, sudaro įspūdį, kad krūtinė padalijama į dvi dalis);
- § tiesaus kirpimo sijonus;
- § tiesaus silueto paltus;
- § pagal individualų užsakymą pasiūtus kostiumėlius su apykakle ir atlapais;
- § krepą [grublėtas šilkinis ar medvilninis audinys iš sukrių siūlų. Vert.] ir kitus minkštus audinius;
- § galiausiai, jeigu apatinė figūros dalis tikrai liauna, kelnės su laisvomis palaidinėmis turėtų puikiai tikti. Pagrindinis principas – paslėpti tai, kuo esate labiausiai apdovanota ir paryškinti liekniausią kūno dalį.

O jeigu yra priešingai ir viršutinė kūno dalis smulkesnė už viršutinę? Atrodo taip:

Tada viskas daug paprasčiau: tokią figūrą turinčios moterys susiduria su panašiomis problemomis kaip vidutinio sudėjimo moterys (ar net nėščiosios), idealiausiai joms tinka trapecijos formos drabužiai ir paaukštinta liemens linija.

Svarbiausia – tiksliai įvertinti savo fizinius duomenis, vengti tokių modelių, kurie neabejotinai jums netinka ir rinktis tik tai, kas tikrai paryškins jūsų privalumus, ypač kai vyraujančios mados modeliai visiškai netinka jūsų figūrai. Tokiu atveju tiesiog išlikite absoliučiai tvirta ir priminkite sau, kad elegancija nebūtinai turi būti mados sinonimas.

FOTOGRAFIJA

Nepažįstu nei vienos moters, kuri galvotų, kad puikiai atrodė mėgėjiškoje nuotraukoje. Dažniausiai dėl to kalta ji pati, nes, siekdama atrodyti kuo gražiau ir kuo natūraliau elgtis, ji net nesistengia pozuoti kaip profesionalus modelis.

Nors ir nepatartina bandyti atkartoti mados fotografų mėgiamų ekstremalių pozų, kurias jie pasirenka, norėdami žurnalų redaktoriams pasiūlyti pritrenkiančias ir originalias nuotraukas, tačiau suvokite, kad:

- § turėtumėte stovėti taip, kad pėdos būtų pasisukusios į išorę, viena koja turėtų būti truputį priekyje kitos, o kūnas šiek tiek pasuktas šonu, kad fotoaparatas galėtų užfiksuoti tris ketvirtadalius jūsų kūno;
- § visada šypsokitės fotografui, – nebent jūs dar labai jauna, – nes kitu atveju mimikos raukšlės aplink lūpas gali sukurti nemalonios ir pavargusios moters įspūdį;
- § fotografuodamasi lauke, visada nusiimkite akinius nuo saulės, bet niekada nežiūrėkite tiesiai į saulę;
- § jeigu fotografuojatės paplūdimyje ar laivo denyje, daug gražiau atrodysite pasisukusi profiliu ir alkūne bei klubu remdamasi į pagrindą, nei šiaip gulėdama kaip koks keptas kiaušinis;
- § truputį sukryžiuotos ir padėtos ant kelių rankos retai atrodo tikrai gracingai; jeigu nežinote, kur dėti rankas, geriau paslėpkite jas už nugaros, bet jokiu būdu neįremkite į klubus;
- § geriau, kai fotoaparato objektyvas nukreiptas į jus iš apačios, nes fotografuojant iš viršaus vaizdas sumažėja;
- § grupinės nuotraukos, kuriose eile sustoję „indėnai“ sustingusiomis šypsenomis spokso į iš objektyvo išskrendantį paukščiuką, visada atrodo truputį juokingai;
- § jeigu jūs garsi asmenybė, kurios nuotraukos puikuosis spaudoje, pozuodama nesidrovėkite reikalauti, kad į kadrą papultų tik geriausioji jūsų pusė. Galite būti tikra, kad įžymi aktorė, kurią paparaciai „netikėtai“ užklupo apsiperkančią, kiekvienam kadrui pozavo bent penkis ar šešis kartus, todėl galutinis rezultatas visada atrodo taip natūraliai! Geriau penkias ar dešimt minučių pasirodyti šiek tiek juokingai prieš saujelę žmonių nei šimtams tūkstančių laikraščio skaitytojų kitą rytą.

Šeimyniniame albume kaupiamos nuotraukos yra puiki tradicija, tačiau ir jos kartais gali pridaryti daug

gėdos, todėl patarčiau bent jau kas dešimtmetį jį peržiūrėti ir šiek tiek paredaguoti.

Galiausiai, jeigu fotografuojatės portretui, turėtumėte puoštis pačiais konservatyviausiais papuošalais ir klasikine suknele ir vis tiek stengtis kaip įmanoma labiau paslėpti savo apdarus, nes jie greičiau nei bet kas kitas pasendins tą nuotrauką; dėl tos pačios priežasties šukuosena taip pat turėtų būti kuo paprastesnė.

GEROVĖ

Vieną dieną žavi klientė grožėjosi žiedais ant mano pirštų (vieną turiu nuo sužadėtuvių, o kitą pradėjau mūvėti netekusi mamos) ir, aišku, įsivaizdavo, kad priversti moterį dirbti mados namuose gali tik rimta finansinė krizė: „Brangioji, labai protingai pasielgei, pasilikusi bent papuošalus!“

Tuo metu jos pastaba man sukėlė juoką, tačiau vis dėlto ji buvo gana taikli, nes tikrai per daug moterų nežino, kaip, esant progai, išnaudoti savo finansines galimybes ir įsigyti svarbiausius dalykus. Keli auksiniai papuošalai, aukščiausios kokybės rankinės, auksinė pudrinė ir gražus skėtis galiausiai pasitarnaus labiau nei šešios madingos prabangaus dizainerio suknelės. Tai verta prisiminti. Akcijų rinkos ne visada būna viršūnėje ir kartais gali tekti kelerius metus tiesiog pasitenkinti tuo, ką jau turite, neprarandant elegancijos.

Netinkami drabužiai gali sugadinti moters išvaizdą, lygiai taip ir kai kurios elgesio savybės gali išdarkyti net labai skoningos aprangos daromą įspūdį.

Pradėkime nuo klastingiausių drabužių. VISADA VENKITE:

§ Ilgų aptemptų sijonų. Po mados namus nesaugiai strikinėjančio manekeno vaizdas visada sukelia kreivas šypsenas, taigi galite tik įsivaizduoti savo draugų krizenimą, kai jie stebės, kaip jūs mažais ir atsargiais žingsneliais stypčiojate po jų svetainę.

§ Tokių plačių rankovių, kurios nušluoja viską, kas pasitaiko kelyje. Taip pat tokių siaurų rankovių, kurios neleidžia pakelti rankų ir susišukuoti plaukų ar nusiimti kepurės.

§ Tokio siaurumo sijono, kad norėdama įlipti į autobusą turite jį užsitempti iki pat šlaunų. Ir sijonų, kurie einant lipa į viršų, lyg juos veiktų kažkoks velniškas įtaisas. (Moralas – prieš pirkdama drabužius, pamėginkite su jais šiek tiek pasivaikščioti, atsisėsti.)

Jeigu judėdama norite išlikti tokia pat elegantiška, kaip ir stovėdama ar sėdėdama, visus aukščiau išvardytus daiktus negailestingai išmeskite iš savo spintos.

Ar derėtų eiti dar toliau ir užsiminti apie tuos nemalonius poelgius, kurie akimirksniu ištrins bet kokį puikios aprangos sukeltą įspūdį? Esu tikra, kad jūs niekada nenusileistumėte iki tokio lygio, bet visgi... Be jokios abejonės, esate mačiusi moterį, kuri sunaikino bet kokias elegancijos užuomazgas, nes elgėsi taip:

- § burnoje pirštu kruopščiai ieškojo įvairių nepageidaujamų svetimkūnių;
- § kasėsi galvą;
- § veržėsi diržą;
- § pasitempė liemenėlės petnešėles;
- § pudrinės veidrodėlyje įdėmiai tyrinėjo veido ir dantų būklę;
- § kramtė nagus;
- § šleivai stovėjo ar vaikščiojo;
- § sėdėjo praskėtusi kojas;
- § prie stalo šukavosi plaukus;
- § viešoje vietoje per garsiai kalbėjo.

Visos šios detalės akimirksniu sunaikina malonų įspūdį. Elegancijos pamatus – žavesį ir graciją – sudaro grakštūs judesiai ir savitvarda, kuriuos ugdomės nuo pat vaikystės.

Vis dėlto lygiai taip pat nepatraukliai atrodo ir kiti kraštutinumai:

- § sėdėti lyg mietą prarijus ir bijoti suglamžyti suknelę;
- § pakelti paltą, bijant prisėsti kraštą, ar kas kartą atsisėdant kilstelėti viršun sijoną;
- § daryti tokius gracingus judesius rankomis, kurie labiau tiktų šokėjai iš Balio;
- § grožėtis savimi veidrodžiuose;
- § vaidinti susigalvotą rolę, pasitelkiant iš anksto tobulai atidirbtus judesius (galbūt pirmą kartą jie ir atrodė žavingai).

Moteris visiškai be jokio spontaniškumo nepaprastai erzina ir galų gale tai kenkia elegancijai lygiai taip pat kaip nekultūringas ar nutrūktgalviškas elgesys.

IDEALI DRABUŽIŲ SPINTA

ELEGANTIŠKAI MOTERIAI

ŽIEMA

9.00 Vilnoniai rudų, rudeniškų atspalvių sijonai ir prie jų priderinti megztiniai (britai šioje srityje lygių neturi), kuriuos vilkime po kokybišku ir gerai sukirptu paltu. Rudi batai su vidutinio aukščio pakulne ir talpi krokodilo odos rankinė. (Tikrai elegantiška moteris ryte nesirenka juodos spalvos.)

13.00 Vienspalvis vilnonis kostiumėlis (tik ne rudas ir ne juodas). Po švarkeliu derantis megztukas, palaidinė arba suknelė be rankovių. Kostiumėlio ir priderinto apsiausto ar skraistės derinys taip pat labai praktiškas pasirinkimas, be to, jaukiai šiltas.

15.00 Vilnonė suknelė, kurios spalva dera arba sudaro ryškų kontrastą su dailiu miestui skirtu ryškios spalvos paltu. (Jeigu galite sau leisti įsigyti tik vieną tikrai kokybišką daiktą ar vardinį dizainerio kūrinį, pasidovanokite sau nuostabų ryškios

spalvos vilnonį paltą. Laimė, tai vienas lengviausiai per išpardavimą randamų drabužių.)

18.00 Juoda vilnonė suknelė su nelabai didele iškirpte. Tai yra ir aukštosios mados viršūnė, ir miestietės kasdienė uniforma. Ji lydės jus visur – nuo mažo restoranėlio iki teatro, o pakeliui dar galėsite apsilankyti visose į socialinį jūsų kalendorių įtrauktose neformaliose vakarienėse.

19.00 Juoda glamžyto audinio suknelė (gali būti su šiek tiek didesne iškirpte) puikiai tiks formalesnėms vakarienėms ir elegantiškesniems restoranams.

20.00 Paltas ir suknelė, derantys tarpusavyje. Paryžiuje tai dar vadinama „kokteiliniu deriniu“. Realybėje kokteilių vakarėliui šis derinys gerokai per puošnus, tačiau puikiai tinka teatrų premjeroms ir labai elegantiškoms *black tie* (liet. juodas kaklaraištis) vakarienėms. Jeigu jūsų derinys yra iš šilko, aksomo ar spalvoto brokato, turėtumėte pasvarstyti apie dar vieną suknelę, kuri derėtų prie to paties palto ir būtų gana puošni, skirta pramogoms namie.

22.00 Ilga juoda pobūviui skirta suknelė, kurią galite vilkėti visais metų laikais (tai reiškia, kad turėtumėte vengti aksomo ir juodos spalvos). O jeigu jūs iš tikrųjų dėl drabužių kraustotės iš proto ir esate pasiryžusi pasiaukoti...

Ilgas vakarinis paltas – prabangiausias drabužis visoje spintoje, bet, kad ir kaip būtų keista, kartu ir labai praktiškas pirkinys, jeigu sugebate nusipirkti jį per išpardavimą.

9.00 Pagal užsakymą pasiūtas švelnaus ir subtilaus atspalvio *Chanel* tipo tvido kostiumėlis. Deranti palaidinė.

13.00 Lengvas lygios vilnos vienspalvis kostiumėlis, šiek tiek puošnesnis už pirmąjį.

Lininis kostiumėlis tikrai šiltu oru.

(Šiuos tris derinius galima dėvėti metai iš metų, o atnaujinti juos tereikia maždaug kartą per trejus metus.)

Lengvas vilnonis paltas, kuris puikiai tiks ir rudenį, todėl turėtumėte atsispirti pavasarinei pagundai įsigyti tamsiai mėlynos spalvos paltą. Aš asmeniškai rinkčiausi pilkos, raudonos, žalios, baltos arba smėlinės spalvos flanelinį [mažai pašiauštas medvilninis ar vilnonis audinys. Vert.] paltą, kurį galima vilkėti praktiškai visus metus. Ir derantį sijoną.

18.00 Tamsiai mėlynos arba juodos spalvos šilkinė suknelė ar dviejų dalių ansamblis, kuriuos kokteilių vakarėliuose galima vilkėti be palto ir derinti su šiaudine skrybėle. Galėtų būti pasiūtas iš raštuoto šilko, tačiau labai sudėtinga rasti tikrai gražų raštą. Kad ir ką pasirinksite, tas pats ansamblis puikiai tiks ir vakarienei po atviru dangumi.

20.00 Premjeroms ir pusiau formalioms vakarienėms tinkantis derinys, panašus į tą, kuris skirtas žiemai, galbūt net tas pats. Pavyzdžiui, karoliukais siuvinėta suknelė gražiai atrodys visais metų laikais, o juoda glamžyto audinio suknelė, suderinta

su baltos spalvos paltu, ir pavasarį atrodys labai stilingai.

VASARA MIESTE

Ryte lengvos, plonos medvilninės arba lininės suknelės, o po pietų ir vakare – šilkinės. Geriausiai rinktis sukneles be rankovių, o elegancijos joms turėtų suteikti ne sudėtingi kirpimai ar modeliai, o spalvos. Šios suknelės yra išskirtinis plačiajai visuomenei drabužius kuriančios pramonės laimėjimas.

ĮDEGIS

Gydytojai ir grožio specialistai jau taip seniai skambina pavojaus varpais apie įdegio žalą, kad nėra reikalo man dar kartą apie tai pasisakyti.

Šiek tiek įdegusi oda sukuria sveikai atrodančio žmogaus įspūdį, o perkepęs epidermis labai sendina ir vasaros pabaigoje, po atostogų grįžus į miestą, visai neatrodo elegantiškai. Ar yra tokia jauna moteris, kuri nenusivylė, pamačiusi, kad įdegęs Adonis, kuris taip nuostabiai atrodė paplūdimyje arba ant slidžių šlaito viršūnėje, apsirengęs miesto drabužiais taip puikiai nebeatrodo? Kad gilus įdegis atrodytų patraukliai, reikia gryno oro, labai didelių iškirpčių, apnuogintų rankų ir šviesių ryškių spalvų (ypač tinka mėlyna, geltona ir balta). Gana neutralių atspalvių miesto drabužių fone saulės vonias mėgstanti gražuolė labiau primena išblyškusį afrikietį.

Įdegusios kojos ilgai išlieka rudos, taigi po vasaros atostogų rinkitės tamsesnio atspalvio nailonines pėdkelnes, nes ant tamsios odos blyškaus nailono pėdkelnės atrodo baltos ir matinės.

Manija po atostogų grįžti kuo labiau įdegus buvo pateisinama nebent tada, kai slapta vildavotės priversią visą vasarą mieste praleidusius draugus pažaliuoti iš pavydo. Dabar, kai pasimėgauti saule gali kiekvienas, aš tikrai nematau reikalo tiek daug laiko gulinėti atokaitoje.

Mano jaunystės laikų draugai pasakytų, kad anksčiau mano požiūris buvo visiškai kitoks. Ir tai tiesa. Būtent todėl turėtumėte pasikliauti moters, kuri per ilgai kepdama saulėje beviltiškai susigadino normalią odą, patirtimi!

IŠKIRPTĖS

Iškirptė – pastebimiausia suknelės dalis. Tiesą sakant, kai moteris sėdi prie stalo restorane, iškirptė yra vienintelė matoma suknelės dalis.

Nuo drabužių aukštu kaklu iki palaidinių be petnešėlių – visokiausių rūšių iškirptės vienu ar kitu metu išgyveno savo aukso amžių, įskaitant ir tą drąsų stilių, kai krūtinė buvo visiškai apnuoginta. Kalbant apie iškirpčių mados ateitį, aišku tik tiek, kad tai, kas šiandien nemadinga, rytoj gali būti paskutinis mados klyksmas.

- V formos iškirptės atrodo tikrai elegantiškai tik tada, kai yra labai gilios, beveik iki juosmens;
- trapecijos formos iškirptė, kuri pastaruosius kelerius metus buvo šiek tiek užmiršta, vis dėlto yra gražiausia iš visų. Tą patį galima pasakyti ir apie vakarinę palaidinę be petnešėlių.

Apskritai ypač gilios iškirptės atrodo patraukliau aukštoms ir šiek tiek pilnesnėms moterims nei žemoms ir lieknoms.

V formos iškirptės yra lyg pagal užsakymą sukurtos labai iškiliam biustui, tačiau su viena sąlyga – iškirpimas neturi apnuoginti tarpo tarp krūtų. Be to, jeigu esate žemo ūgio, juosmens linija turėtų būti kaip įmanoma aukščiau, kad vizualiai prailgintų visą siluetą.

Net tada, kai dar buvo madingos, puošnios vakarinės suknelės be petnešėlių labiau tiko aukštoms moterims. Tereikia padaryti eksperimentą ir prie minėtų suknelių pridėti dvi petnešėles: pastebite, kaip stebuklingai paaugote mažiausiai dešimt centimetrų?

Nesimetriškas iškirptes priderinti prie kasdienės aprangos gana sudėtinga, geriausiai jos tinka vakarinėms graikiško stiliaus lengvai krintančioms suknelėms.

Plati, aukštai ties raktikauliu iškirpta ir iki pečių išsitęsusi iškirptė yra pati moteriškiausia ir tinka beveik kiekvienai moteriai. Ši iškirptė idealiai išryškina nuostabius pečius, gražią nugarą ir lygias mentes. O jeigu mentės vis dėlto yra išsišovusios, gal geriau pasirinkti V formos iškirptę, kad stuburas būtų apnuogintas tik per vidurį.

Išgaubta ir švelniai gale arba priekyje paklostuota iškirptė taip pat yra puikus pasirinkimas, norint pridengti šiek tiek kuprotą nugarą ar iškilią krūtinę.

Dieną mieste nevalia dėvėti suknelės su labai gilia iškirpte. Net kai šokteli temperatūra, labai atvira iškirptė, kuri tikrai atrodytų patraukliai ir dailiai vakare, dienos šviesoje atrodo nelabai skoningai ir net šiek tiek nepadoriai.

IŠPARDAVIMAI

Išpardavimų metas Paryžiaus aukštosios mados drabužių salonuose yra puiki proga pamatyti nepaprastai komiškų vaizdelių! Apkūnios moteriškės, smerkiamai stebimos pardavėjos, kuri krūpteli kas kartą, išgirdusi plyštančių siūlių raudas ir graudžias kankinamų užtrauktukų dejones, beviltiškai bando įsisprausti į lieknoms manekenėms skirtas sukneles. Pirkėjos vienomis kelnaitėmis ir liemenėlėmis visiškai to nesigėdydamos blaškosi po parduotuvę. Na, o pačios baisiausios, užkietėjusios derybininkės, nardo po *Dior* ar *Givenchy* salonus lyg būtų blusų turguje ir suraukusios antakius ryžtingai rausiasi lentynose, ieškodamos tikrų „perliukų“.

Per išpardavimą visai įmanoma jų surasti, jeigu žinote, nuo ko pradėti, neturite jokių išankstinių tikslų ir esate pasiruošusi nusipirkti žieminį paltą birželį arba lininę suknelę sausį, ir dar jeigu suvokiate, kad tai bus

tiesiog papildomas daiktas jūsų garderobe. Paskutinis, bet ne mažiau svarbus dalykas – reikia manekenės figūros. Savaime suprantama, tinkamo dydžio paltą rasti lengviausia, tačiau jie ir išgraibstomi greičiausiai.

Vis dėlto tikrai nepatarčiau naujokei rizikuoti su individualiais salonais, nes, jeigu jai nepasiseks ir ji pateks į nesąžiningos pardavėjos rankas (geros reputacijos salonuose tai, žinoma, nutinka ne taip dažnai), rizikuoja nusipirkti tokį drabužį, kurio, pasižiūrėjusi į save veidrodyje, toli nuo svaiginančios parduotuvės atmosferos, daugiau niekada neišdrįs apsirengti.

Aukštosios mados drabužių salonuose per išpardavimą siūlomi ne tik tie drabužiai, kuriuos manekenės kasdien demonstruoja per to sezono kolekcijos pristatymus, bet ir tie, kuriuos grąžino nepatenkinti arba neapsisprendę pirkėjai, likučiai iš buvusių kolekcijų, na, dar gali pasitaikyti kokia atsitiktinė nepabaigta suknelė ar paltas, kurie dėl kažkokių priežasčių taip ir nebuvo pasiūti iki galo. Dar būtų sąžininga paminėti, kad patys sėkmingiausi modeliai jau sezono pradžioje būna atidėti nuolatiniams klientams, taigi sezono gale likę drabužiai dažniausiai būna tiesiog atmesti kaip netinkami dėl neįprasto dydžio, keistos spalvos ar ekscentriško stiliaus.

Prekybos centrų išpardavimai visgi yra rizikingesni, nors kartais galima rasti tikrai fantastiškų pasiūlymų. Visų pirma prekės dažniausiai būna labiau sudėvėtos ir nešvarios. O jeigu taip nėra, vadinasi, pardavėjas turbūt specialiai prieš išpardavimą įsigijo nemažai jau nebegaminamų drabužių. Dalis gamintojų specializuo-

jasi būtent išpardavimams skirtų prekių srityje ir jų gaminiai labai retai verti daugiau nei tos vadinamosios „pusės kainos“, kurios ir prašo, kai tuština sandėlius.

Aš visai nesitikiu, kad šie akivaizdūs faktai atvers akis nors vienai moteriai ir paskatins nebandyti laimės, nes, panašu, nuolaidų medžioklė yra įgimtas moteriškas instinktas. Per išpardavimą galima net labai maloniai praleisti laiką, tačiau turite būti apsiginklavusi drąsa ir valia, kad atsispirtumėte vilionėms mažų žavių drabužėlių, kurie galų gale pasirodo besą siaubingai brangūs, kai suvokiate, kad, nors jie „nieko“ nekainavo, tačiau kartu yra ir nieko verti.

ĮŽYMYBĖS

Netgi nekeldama sau tikslo tapti stiliaus ikona, o tiesiog būdama graži ir garsi, įžymybė patiria 24 kartus daugiau su elegancija susijusių problemų, nes ją 24 valandas per parą persekioja paparacių objektyvai. Garsios dievaitės negali sau leisti parodyti vieną kitą raukšlę, numesti ar priaugti kelis kilogramus, apsirengti nepatrauklią suknelę, nes rizikuoja nuvilti savo gerbėjus. Dėl to dauguma populiariausių žvaigždžių savo įvaizdžio formavimą patiki konkrečiam dizaineriui ir taip gerokai sumažina stiliaus klaidų tikimybę.

Net jeigu žvaigždės to ir nesiekia, jos daro didelę įtaką savo laikmečio madai, tačiau jas mėgdžioti visgi gana pavojinga, nes šiandienos dievaitės dažniausiai

yra gerokai nutolusios nuo elegancijos. Galima visai pagrįstai teigti, kad bandos jausmo vedamos paauglės, kurios turi dar ir labai ribotas finansines galimybes, nuolatos bando kopijuoti pačius prasčiausius stiliaus pavyzdžius. Jaunos žvaigždutės sukelia laikiną susižavėjimą, kuris gali būti labai pelningas idėjų šaltinis didžiųjų prekybos centrų stilistams, tačiau eilinė moteris turėtų pasisaugoti ir tokio stiliaus nemėgdžioti, nes 9 iš 10 kartų jis nuo elegancijos būna nutolęs mažiausiai per kilometrą. Be to, tikrai elegantiška moteris niekada neatrodo juokingai.

KALĖDOS

Kalėdos – labai ypatinga šventė. Ruoštis joms pradedame prieš kelias savaites, daugiausia galvodami apie kitus žmones ir malonumą, kurį tikimės jiems suteikti. Jeigu reikėtų įvardyti tokį laiką metuose, kai privalote būti gera, meili, geraširdė, rūpestinga ir dosni, tas metas tikrai yra Kalėdos.

Viskas, ko reikia, tėra harmonija tarp jūsų išvaizdos ir šių gražių moralinių savybių, kas paprastai moteriai reiškia naują suknelę, žavingą šukuoseną, o galbūt net ir grožio procedūras.

Be to, tokiu būdu atsilyginsite už dovaną, kurią tikrai gausite, – nes giliai širdyje tikitės, kad geraširdiškumas, rūpestingumas, dosnumas ir t. t. (žiūrėti aukščiau) bus dosniai apdovanoti, pavyzdžiui, juvelyriniu dirbiniu už skarelę!

Priklauso nuo to, į kokį Kalėdų vakarėlį būsite pakviesta, geriausiai būtų rinktis ilgą arba trumpą vakarinę suknelę, o jeigu pažadate nepersistengti tiek, kad šviestumėte ryškiau už Kalėdų eglutę, norėdama

atrodyti tikrai pritrenkiančiai, galite įdėti ir šiek tiek daugiau pastangų.

Kalėdas sutinkant kaime ar kalnuose, arba jeigu Kūčių vakarą leisite ramiai namuose ar tiesiog dviese, puikiai tiks puošni vakarinė suknelė arba aksominė namuose nešioti skirta pižama, šiek tiek ryškesnė bižuterija, nebent labiau norėtumėte vilkėti trumpą, siuvinėtą fetrinį arba vilnonį sijoną, ryškiaspalves pėdkelnes ir megztuką su gilia iškirpte.

Svarbiausia nepamiršti, kad tai yra labai ypatingas vakaras, kuris nusipelno tokios pat ypatingos aprangos.

KARALIŠKOJI ŠEIMA

Visada matomi, tačiau daug labiau apriboti nei kino žvaigždės, karališkųjų šeimų nariai privalo tvirtai laikytis gana beasmenių elegancijos taisyklių.

Labiausiai stebima ir aptarinėjama, be abejonės, yra karališkoji britų šeima. Nors karalienė Elžbieta II nėra tokia susikausčiusi, kokia buvo jos močiutė karalienė Marija, tačiau, kalbant apie suknelių pasirinkimą, ji visada išlieka labai konservatyvi ir impozantiška, todėl bandymas ją mėgdžioti bet kuriai kitai moteriai gali baigtis tragiškai. Pernelyg puošnios skrybėlės, bateliai atviru priekiu (per dažnai – balti) ir kailiniai apsiaustai-skraistės yra didžiausi jos garderobo trūkumai. Reikia pripažinti, kad ji visiškai neturi liemens,

o platūs ordino kaspinai, kurie jai yra privalomi, tikrai nepuošia vakarinių jos suknelių, kurios jau ir taip būna per puošniai išsiuvinėtos. Kita vertus, jos papuošalai nuostabūs, šukuosena natūrali ir labai jai tinkanti, o veido oda nepriekaištinga ir skaisti. Be abejonės, elegantiškiausiai karalienė atrodė tą dieną, kai lankėsi pas popiežių: pagal protokolą ji vilkėjo juodai (pagal tą patį protokolą, kuris draudžia juodus apdarus bet kokia kita proga, išskyrus laidotuves). Vis dėlto tai yra labai nereikšminga kritika, nes vienu metu būti Anglijos karaliene ir elegantiška moterimi yra nepaprastai sunku, o gal ir išvis neįmanoma.

Bet kuriuo atveju karalienė yra daug elegantiškesnė nei jos sesuo princesė Margaret, kuri per daug stengėsi būti madinga, bet tik atkreipė į save dėmesį, tačiau netapo nei impozantiška, nei elegantiška.

Kento kunigaikštienė yra ir visada buvo tobulos išvaizdos. Tiesą sakant, britės pradėjo daug labiau domėtis drabužiais ir, svarbiausia, jų skonis gerokai patobulėjo, o kai anglė nusprendžia būti graži, ji ir bus pati gražiausia pasaulyje.

Populiariausia ir labiausiai garbinama visų laikų dama buvo daugiau nei karalienė, nes oficialias pareigas ji sugebėjo derinti su stipria savo asmenybe. Tai, be jokios abejonės, buvo ponia Jacqueline Kennedy, kurią *Women's Wear Daily* titulavo „Jos Elegancija". Kiek man žinoma, ji nė karto nėra paslydusi elegancijos kelyje, visuomet rengėsi jaunatviškai ir kasdieniškai, tačiau tuo pat metu jos stilius atspindėjo mados tendencijas, einamas pareigas ir jos asmenybę.

Jeigu visos moterys rengtųsi taip, kaip rengėsi Jacqueline Kennedy, nebūtų prasmės rašyti šią knygą. Be to, ji darė didelę įtaką Amerikos madai ir, nors ne visus savo drabužius pirkdavo Paryžiuje, jie visi būdavo įkvėpti aukštosios mados. 1961 m. per oficialų vizitą Paryžiuje ji taip sužavėjo prancūzų minią, kad prezidentas juokaudamas pristatė save kaip „Jackie vyrą".

KELIAI

Prancūzų patarlė *Pour vivre heureux, vivons cachés* (Kad būtum laimingas, būk pasislėpęs) buvo sukurta būtent apie juos!

KELIONĖS

Jeigu susimąstysite apie tai, kad toli nuo namų jus supa tik nepažįstami asmenys, kurie jus vertina vien pagal išvaizdą, galbūt suvoksite, kaip svarbu nepriekaištingai atrodyti keliaujant. Jūsų drabužiai turi būti tobulai pritaikyti keliautojos vaidmeniui ir nesudaryti įspūdžio, kad, pasipuošusi skrybėle su vualiu ir kailine apykakle, esate pakeliui į vestuves, arba – kitas kraštutinumas – su kuprine ant pečių ruošiatės užkariauti Anapurnos kalnus. Atsižvelgiant į tai, kad galutinis kelionės tikslas dažniausiai yra atostogų kurortas,

šiuo metu įsivyrauja kiek bauginanti tendencija jau ir išvykti su paplūdimio drabužiais. Stovyklautojams toks nerūpestingumas dar galėtų būti atleistinas, nes jie ant kupros gali neštis tik riboto svorio nešulius. Tačiau jeigu jūs nebe skautė, į šį reikalą turėtumėte žvelgti kiek kitaip.

Traukiniu ar lėktuvu keliaudama iš vieno miesto į kitą, turėtumėte vilkėti miestui skirtų drabužių ansamblį. Kruopščiai prisiderinusi prie jo aksesuarus, išsiversite vos su keliais papildomais daiktais lagamine: žiemą – juodi aukštakulniai, juoda rankinė ir paltas puikiai tiks ir prie visų jūsų vakarinių drabužių, ir keliaujant. Vasarą batai ir rankinė gali būti smėlinės spalvos, o lengvas neutralios spalvos paltukas ir šiek tiek puošnesnė skraistė atrodys tikrai patraukliai su dviem ar trimis lagamine gulinčiomis suknelėmis.

Tris sezonus iš keturių kostiumėlis yra pagrindinis jūsų garderobo ramstis. Šiltu oru užteks tik jo, o, norint apsirengti šiek tiek šilčiau, galima prisiderinti palaidinę ar megztuką. Nesvarbu, vilnonis, lininis ar medvilninis, – kelionei nerasite nieko patogesnio už kostiumėlį.

Keliaudama automobiliu, galite apsirengti ir šiek tiek paprasčiau. Paltas ir derantis sijonas – idealus variantas. Vasarą dar galite pridėti prie palto tinkančios spalvos lengvo audinio suknelę, palaidinę ir megztuką. Su šiais keliais pagrindiniais drabužiais galite ne tik nukeliauti nemažai kilometrų, bet ir visada išlikti tinkamai apsirengusi.

Jeigu iš miesto keliaujate į kurortą, kostiumėlis vis tiek yra geriausias pasirinkimas. Žiemą galima derinti jį su paltu ir šiltais ilgaauliais batais, o vasarą su palaidine, lengvu megztuku ir tokiu oru nepamainomu lengvu švarkeliu, kurį smagu neštis persimetus per ranką.

Jeigu jums pasisekė ir galite leistis į ilgą kelionę laivu, turėtumėte nepamiršti vadovautis visuotinai priimtomis taisyklėmis: į laivą atvykti kuo paprasčiau apsirengus; pirmą ir paskutinį vakarą laive nesipuošti (tačiau visais kitais vakarais galite išsipustyti gražiausiais turimais vakariniais drabužiais); ryte ilsėtis laisvalaikio drabužiais; pietų metui rinktis kiek mažiau formalų derinį. Didžiam tų kelių moterų, kurios turi neribotas finansines galimybes ir aibes laiko, džiaugsmui visiems šiems drabužiams reikės kalno lagaminų. Minėtos moterys kelionę laivu renkasi daug mieliau nei bet kurį kitą keliavimo būdą ir mėgaujasi paskutinėmis šiame kosmoso užkariautojų amžiuje išlikusiomis prabangos orgijomis.

Pirmą kartą vykstant į svečią šalį, pravartu iš anksto pasidomėti, kaip įprasta rengtis toje šalyje. Tada tikrai nereikės skubėti į pirmą pasitaikiusią parduotuvę ir atnaujinti viso garderobo arba stoiškai kentėti, kai visi spoksos į jus kaip į marsietę.

KELNĖS

Keičiantis amžiams, vyrai turėjo susitaikyti su mintimi, kad moterys turi tokią pačią teisę mūvėti kelnes kaip ir jie. Tai buvo viena iš tų privilegijų, kuria vyrai niekada nenorėjo dalytis, – netgi su Joana Arkiete.

Prieš penkiasdešimt metų buvo įprasta mažus berniukus rengti kaip mergaites, šiandien viskas atvirkščiai – mergaites rengia kaip berniukus. Todėl nėra ko stebėtis, kad pusę savo vaikystės mūvėjusios kelnes, mergaitės ir toliau nori jas dėvėti, – netgi po to, kai jų kūno linijos tampa pernelyg moteriškos, kad įtilptų į vyrų figūroms pasiūtas kelnes.

Kartą pajutus, kokios patogios gali būti kelnės, sunku pereiti prie ko nors kito.

Laisvalaikio pižamos, kurios pastaruosius kelerius metus buvo tokios populiarios, po truputį užleidžia vietą ilgoms namuose vilkėti skirtoms suknelėms, kurios atrodo tūkstantį kartų gražiau ir elegantiškiau.

KIEKYBĖ

Ryškiausias skirtumas tarp elegantiškos amerikietės ir elegantiškos paryžietės yra drabužių kiekis jų drabužinėje. Amerikietė nustebtų prancūzės spintoje pamačiusi kabant tiek mažai drabužių, tačiau būtų priversta pripažinti, kad kiekvienas drabužis yra aukštos kokybės, pagal amerikietiškus standartus turbūt gana bran-

gus ir tobulai pasirinktas pagal prancūzės gyvenimo būdą. Prancūzė dėvi juos ilgą laiką, o išmeta tik tada, kai drabužiai susinešioja arba tampa nebemadingi ir kai jos draugė sako: „Kaip džiaugiuosi, kad nutarei pasipuošti savo raudonąja suknele, ji visada man taip patiko!“ – prancūzė priima tai kaip komplimentą (nes tai ir yra komplimentas).

Amerikietes dažnai šokiruoja aukštos Paryžiaus parduotuvėse parduodamų drabužių kainos ir jos stebisi, kaip jauna karjeristė, uždirbanti dvigubai mažiau, nei analogiškas pareigas užimanti amerikietė, gali sau leisti krokodilo odos rankinę ir kostiumėlį iš *Balmain boutique*. Atsakymas paprastas: ji perka labai nedaug drabužių, ir pagrindinis jos tikslas – įsigyti po vieną tobulą derinį kiekvienai gyvenimo situacijai, o ne krūvą įvairiausioms nuotaikoms tinkančių drabužių.

Elegantiška prancūzė tikisi, kad jos paltai bus tinkami mažiausiai trejus metus, kostiumėliai ir suknelės mažiausiai dvejus metus, o vakariniai drabužiai apskritai neribotą laiką. Ji vienu metu turi vos kelis apatinio trikotažo komplektėlius, tačiau dažnai juos keičia. Tą patį galima pasakyti apie prancūzės batus ir pirštines, tačiau jos rankinės tarnauja metų metus. Vienintelius atostogų drabužius prancūzės atnaujina kiekvieną vasarą. O perka juos dažniausiai jau gatavus prekybos centruose ar ne tokiose brangiose autorinėse parduotuvėlėse.

Žinoma, šiuos skirtingus požiūrius lemia skirtingas gyvenimo būdas, ir negalima paneigti to, kad ameri-

kietę nuolat supa visokiausios pagundos ir atakuoja madų reklamos, kurioms neįmanoma atsispirti. Be to, amerikietėms nuo vaikystės kalama į galvą, kad jų vaidmuo šalies ekonomikoje – be perstojo pirkti ir vartoti.

Ir vis tiek klausiu savęs, ar ji negautų daugiau naudos nors kartkartėmis kiekybę iškeitusi į kokybės paieškas. Galbūt tada suprastų, kad išaugo ne tik jos elegancija, bet ir džiaugsmas bei pasitikėjimas savimi, kuriuos jai sukelia jos drabužiai.

KILOGRAMAI

Nepageidaujamas kilogramas, kuris nepastebimai prišoka tada, kai mažiausiai to tikimės, yra pats nuožmiausias daugelio moterų priešas. Kiekvieną pavasarį madų žurnalai ir moterų tinklaraščiai išranda naujų dietų ir dar garantuoja, kad, jeigu sąžiningai jų laikysitės, galėsite ne tik džiaugtis lieknu kūnu, bet ir tapsite elegantiška. Nors norėdama būti elegantiška neprivalote būti tokia liesa kaip manekenė, tačiau turbūt nesuklysiu sakydama, kad gražiausiai besirengiančių moterų sąrašą dar galima būtų pavadinti alkaniausių moterų sąrašu.

Žiūrint, kokia dietos teorija šiuo metu vadovaujatės, priešas gali įgyti druskos, skysčių, cukraus, riebalų, krakmolo, vaisių, daržovių, sūrio, kai kurios mėsos, saldumynų ar alkoholio pavidalą. Deja, skanių patie-

kalų sąrašas, kuriais galima mėgautis be rizikos nutukti, kasmet liūdnai trumpėja! Jeigu vaikiškos pasakos vieną dieną taptų realybe, geroji fėja, mosuodama savo magiška lazdele virš mažosios princesės lopšelio, turėtų nepamiršti apdovanoti jos stebuklinga galia, kuri leistų valgyti viską, ko širdis geidžia, ir nepriaugti papildomų kilogramų.

Lieknėjimas tapo nauja religija, kurios pagrindinės apeigos yra dvidešimt keturių valandų per parą pasninkas, pagrindiniai šventikai – medicinos specialistai, o popiežius – daktaras Atkinsas. Anksčiau moterys tai praktikuodavo labai diskretiškai, beveik slapta, o pirmieji sekėjai pasitenkindavo gana saikingu lieknumu, buvo leidžiama turėti net kelis minkštesnius apvalumus. Tačiau sekta kasdien sulaukdavo naujų narių, todėl dabar jau užtikrintai skelbia, kad keli išlikę ateistai, kurie neadoruoja geluonį primenančio silueto ir liesumo, išganymo nesulauks. Ar taip atsitiko dėl mūsų nedidelių modernių butų, ar dėl to, kad smarkiai didėja populiacija (kuo žmonės plonesni, tuo mažiau užims vietos ant žemės)? Sunku atsakyti. Vis dėlto ironiškiausia yra tai, kad kuo lieknesni norime būti, tuo lengviau sustorėti šiame moderniame pasaulyje, o nervinis antsvoris tikrai yra viena didžiausių šio amžiaus blogybių. (O kadangi antsvoris dažnai yra liga, tai, norėdama gauti patarimų apie svorį numesti padedančias dietas, turėtumėte konsultuotis tik su savo gydytoju.)

Dauguma moterų laikosi dietų beveik visą savo gyvenimą ir patiekalų porcijos per pastaruosius trisdešimt metų sumažėjo kone per pusę. Vis dėlto kartais

verta užmiršti kalorijas. Pavyzdžiui, moteris, kuri prabangiame restorane graužia obuolį, erzina ne tik vyrą, kuris ją pasikvietė, bet ir padavėją. Kas žino, gal pirmasis kitą kartą labiau norėtų sėdėti prie stalo kad ir ne su tokia gracinga, tačiau ir ne tokia asketiška dama.

Moralas: dieta nemėgsta draugijos.

KOKYBĖ

Parduotuvėje, kuri norėtų būti laikoma kokybiškų daiktų parduotuve, nėra vietos blogam skoniui.

Žinoma, nebrangių drabužių parduotuvėje, kuri negali sau leisti prarasti pirkėjų, stilingi drabužiai palaiko draugiją paprastesniems. Tačiau prabangi įstaiga negali siūlyti nieko kita, išskyrus kokybiškus gaminius, tik tada pirkėjas gali pasitikėti prekės ženklu ir kartu su drabužiais tikėtis įsigyti ir dvasios ramybę.

Aukštosios mados kūriniais prekiaujančioje parduotuvėje įsiūlyti pirkėjai drabužį, su kuriuo ji atrodo juokingai, – mažų mažiausiai nepadoru. Tokiu atveju, nesvarbu, kokia daikto kaina, geriau atkakliai bandyti atkalbėti, net jeigu pirkėja lygiai su tokiu pat užsispyrimu norės jį įsigyti. Na, bent jau aš asmeniškai visada vadovaujuosi šiuo credo. Bet nesu tikra, ar visi pardavėjai turi pakankamai atkaklumo laikytis savo nuomonės, kai akis į akį susiduria su pirkėjos pasipriešinimu. Didžioji dalis pardavėjų taip stengiasi parduoti, kad net nesusimąsto, kokią siaubingą reklamą jiems

gali padaryti prastai apsirengusi pirkėja. Ne tik amžiams prarasi pirkėją (nes ji niekada nepripažins, kad, net ir gavusi patarimą, pati primygtinai norėjo įsigyti netinkantį modelį), bet dar ir visos jos draugės pradės kalbėti apie tai, kad nėra jokio tikslo už vieno ar kito dizainerio drabužius mokėti tokius pinigus, nes vis tiek būsi aprengta kaip sena boba!

Taigi bent kartą komerciniai ir estetiniai interesai sutampa, o aukštos kokybės parduotuvė niekada neturėtų raudonuoti dėl to, kas išeina pro jos duris. Tai viena iš garantijų, kurias tokios parduotuvės gali pasiūlyti savo pirkėjams, todėl žodis „kokybiškas“ dažnai yra laikomas žodžio „brangus“ sinonimu. Dažnai, bet ne visada, o šiais technologinio progreso laikais gal net ir rečiau. Kadaise pakakdavo užsiminti, kad audinio sudėtyje yra viskozės, ir pirkėjos iš karto suraukdavo nosis. Tačiau dabar moterys jau supranta stebuklingą dirbtinių pluoštų pranašumą ir ankstesni kokybės standartai buvo atitinkamai pakoreguoti. Be to, dabar, kai tiek daug elegantiškų ansamblių yra sukurta iš medžiagų, kurios anksčiau būdavo naudojamos tik darbiniams drabužiams gaminti, pavyzdžiui, čiužinių užpildai, džinsai ar medvilnė, galima teigti, jog dizainas pagaliau svarbesnis už audinį. Suknelei taikomas kokybės standartas pasislinko nuo solidumo link elegancijos ir komforto.

Tik labai mažai moterų gali sau leisti įsigyti vien aukščiausios kokybės drabužius, tačiau kiekvienos jų biudžeto ribas galima šiek tiek pakoreguoti, kad užtektų pinigų keliems pagrindiniams prabangiems

daiktams, geriausiai tokiems, kurių kokybė rodytų ilgalaikę investiciją ir galiausiai vis tiek reikštų taupymą. Akivaizdus to įrodymas – pagal individualų užsakymą pasiūtas kostiumėlis arba klasikinė geros odos rankinė – brangus *Hermès* modelis tarnaus jums dešimt metų! Yra ir daugiau kokybiškų detalių, kurios visam ansambliui suteiks prabangos dvelksmą, pavyzdžiui:

§ gražus skėtis (jeigu neturite įpročio jo pamesti);

§ kašmyro megztinis.

Na ir apibendrinant, – jeigu geriausioje miesto parduotuvėje galite sau leisti įsigyti tik vieną daiktą, tebūnie tai paltas. Ne tik dėl to, kad jį galima vilkėti bet kokia proga, bet ir dėl to, kad tai vienintelis drabužis, kurio įspūdingą prekės ženklą visi gali pamatyti!

KOKTEILIAI

Pastaruoju metu kokteilių vakarėlis yra dažniausia pasilinksminimo forma. Jį organizuoti daug paprasčiau nei vakarienę – nereikia tiek fantazijos. Be to, galima bendrauti su neribotu skaičiumi žmonių ir, kitaip nei per vakarienę, nereikia stengtis palaikyti pokalbį su stalo kaimynais viso vakaro metu. Kokteilių vakarėlis panašus į kartą per mėnesį ar kartą per metus vykstančią šventę, kai žmonės sustoja į eilę, norėdami pasveikinti šventės kaltininkus, kokteilių vakarėliuose

moterys tiesiog mėgaujasi, galėdamos pašnekinti visus savo draugus ir pažįstamus.

Tobula vakarėlio šeimininkė turėtų vilkėti prabangaus audinio suknelę labai maža iškirpte arba išvis be jos. Jeigu figūra gera, ji gali sau leisti vilkėti labai paprastą ilgą aptemptą minkštos vilnos suknelę aukštu kaklu.

Pastebėjau, kad kokteilių suknelė vis dažniau painiojama su vakarine suknele, nors tai yra ne visai tas pats. Vakarėlio viešnia, ko gera, turėtų atsisakyti suknelės su gilia iškirpte.

Jeigu po vakarėlio svečiai bus kviečiami pasivaišinti prie švediško stalo ar pavakarieniauti, tada idealiausias pasirinkimas – suknelė gilia iškirpte ir prie jos derantis paltas.

KOSTIUMĖLIAI

Geras kostiumėlis – moters garderobo pagrindas. Tai idealus drabužis, kurį galite vilkėti kiekvieną dieną bet kuriuo metų laiku. Taigi perkant naują kostiumėlį nepatartina taupyti, kad galėtumėte nešioti jį bent kelerius metus.

Klasikinis kostiumėlis yra dažniausiai Paryžiaus aukštosios mados drabužių salonuose užsakomas drabužis. Pirkėjos, kurios sukneles nusiperka pigesnėse parduotuvėse, trokšta, kad jų kostiumėliai būtų tiesiog nepriekaištingi. Turbūt todėl siuvimo ateljė dažnai

susidaro eilės ir moterims tenka palaukti bent šešias savaites, kol patenka pas savo mėgstamą siuvėją.

Nesvarbu, ar kostiumėlis iš tvido, lino ar vilnos, svarbiausi reikalavimai, keliami geram kostiumėliui, yra labai geras sukirpimas, tvirtas audinys ir standus švarko pamušalas. Siuvant kostiumą, pats subtiliausias dalykas yra įdurtinės rankovės, kurios turi būti nepriekaištingai lygiai pridaigstytos prie rankovei įsiūti skirtos prakarpos, kad neatsirastų raukšlių ar nesusidarytų pūstų rankovių efektas. Jeigu matuodamasi pastebėjote, kad rankovės susiraukšlėjusios arba išsikraipiusios, turėtumėte nedvejodama pareikalauti, kad jas nuimtų ir tinkamai prisiūtų. Jau geriau per trumpos, nei ties petimi nedailiai įleistos rankovės. Per giliai iškirpta pažastis gali labai apriboti jūsų judesių laisvę, o tai jau rimtesnė problema, kuri gali būti sprendžiama vieninteliu būdu – reikia pakeisti visą drabužio priekį, o tai, deja, pareikalaus nemažai atkaklumo!

Švarko ilgis, sijono ar apykaklės dizainas, taip pat tokios detalės kaip sagos ar dirželiai priklauso nuo vyraujančios mados ir gali kisti. Tačiau, jeigu pasirūpinote išsirinkti modelį, kuris atitinka pagrindines ilgalaikės, o ne tuo metu vyraujančios mados tendencijas, gerai pasiūtas kostiumėlis tarnaus penkerius metus ar net ilgiau, ypač *Balenciaga* modeliai, kurie kartu ir žengia koja kojon su mada, ir yra nuo jos visiškai nepriklausomi.

Nesvarbu, kokios vyrauja mados tendencijos, ilgi švarkai labiau tinka moterims su didesniu užpakaliuku, o kuklesnės apykaklės ir atlapai vizualiai suploni-

na iškilią krūtinę. Kita vertus, moteris su labai maža krūtine visada atrodo elegantiškiau vilkėdama megztus sagutėmis susagstomus švarkelius be apykaklės, ypač trumpus, kurie yra dar ir labai jaunatviški.

Nors iš esmės kostiumėlis gana kasdienis drabužis, tačiau nėra jokių apribojimų, iki kokio lygio jį galima išpuošti. Norint sukurti formalų vakaro ansamblį, galima rinktis net ir iš siuvinėto šilko pasiūtą kostiumėlį ir derinti jį su ilgu sijonu. Tačiau prie vilnonio kostiumėlio nevalia derinti labai puošnių batelių, pavyzdžiui, atlasinių aukštakulnių. Vos viena gėle papuošta paprasta šiaudinė ar fetrinė skrybėlė vasarą ir aksominė arba vilnonė skrybėlė žiemą būtų iš tiesų stilingas pasirinkimas. Prie pastarųjų dar galite priderinti blyškias minkštos odos pirštines, blyškią šilkinę palaidinę (galbūt tokios pat spalvos kaip gėlė ant skrybėlės), dailią akmenukais papuoštą sagę, paprastus auskarus ir perlų vėrinį – tai jau riba, kurios neturėtumėte peržengti, norėdama papuošti kasdienį kostiumėlį. Elegantiška moteris nevilki vien tik kostiumėlių, tačiau tai yra vienas patikimiausių drabužių, ir, jeigu drabužių moters spintoje nėra labai daug, kostiumėlis yra nuostabiausias ir universaliausias pasirinkimas.

KVEPALAI

Žmonija visada jautė poreikį pamaloninti uoslę, o kad tuo įsitikintumėte, tereikia apsilankyti Luvre arba

Metropolitane ir pasigėrėti pilnomis dėžėmis kvepalų buteliukų, kurių amžius siekia seniausius laikus. Tačiau įvairiais laikotarpiais kvepalų skoniai visame pasaulyje buvo labai skirtingi.

Pavyzdžiui, net primityviausios Afrikos gentys gamina kvepalus, kurių kvapas yra pakankamai stiprus, kad išnaikintų visas Penktosios aveniu muses. Karaliaus Liudviko XIV laikais kvepalai būdavo daug stipresni nei dabar, nes reikėdavo nustelbti kūno kvapus, kuriuos sukeldavo elementari higienos stoka. Tiesą sakant, pastaruoju metu vis labiau linkstama prie lengvesnių kvapų, dažniau purškiamasi tualetiniu ar parfumuotu vandeniu nei koncentruotomis esencijomis. Šiais laikais moteris, kurią iš kvapo galima pajusti anksčiau, negu pamatyti, būtų palaikyta labai neskoninga, net jeigu apie jos atvykimą praneštų *Miss Dior* kvapas. Taip pat labai neelegantiška paskui save palikti svaiginantį kvepalų šleifą, lyg būtum egzotiška prieš Pirmąjį pasaulinį karą parašyto romano pagrindinė veikėja. Kadangi, kaip jau minėjau, dabar populiarūs lengvesni kvapai, daugelis moterų, kurios dar atsimena, kokiais kvepalais kvėpindavosi jų mamos, tvirtina, kad šiuolaikiniai mišiniai išlieka trumpiau nei anksčiau. Neaišku, ar taip yra iš tikrųjų, tačiau tai bet kokiu atveju negali būti laikoma labai svariu argumentu, nes kvepalų pramonė šiuo metu tiesiog klesti.

Yra du pagrindiniai veiksniai, kurie daro įtaką moteriai renkantis kvepalus. Pirma – buteliukas. Jeigu buteliukas elegantiškas, akivaizdžiai brangus ir dar pažymėtas garsiu prekiniu ženklu, moteris mėgausis, galė-

dama pasidėti jį ant savo tualetinio stalelio. O antra, žinoma, pats kvapas, kuris išryškina moters asmenybę ir prideda jai žavesio. Šiuo atveju vienintelis dalykas, kurio reikėtų saugotis, – cheminio nesuderinamumo tarp odos tipo ir kvepalų sudedamųjų dalių. Taigi geriausias būdas rinktis kvepalus – purkštis juos, kantriai pasitelkus atmetimo ir galimų nesėkmių metodą, o tobulumo viršūnė – turėti to paties kvapo tualetinį vandenį, kvepalus, rankų muilą, vonios druską, skaistalus ir net apatinių drabužių stalčiuje laikomų sausų kvepalų paketėlius.

Mano mamos laikais, jeigu pavykdavo rasti tokius kvepalus, kurie patinka ir tau, ir tavo palydovui, buvo išmintingiausia jais ir kvėpintis. Elegantiška moteris manydavo, kad kvepalai yra jos skiriamasis bruožas ir nevalia jų keisti. Tačiau panašu, kad dabar kvepalai būna labai įvairių rūšių: skirti jaunoms merginoms ir pagyvenusioms damoms, tinkantys vasarą, o kiti vėsesniu oru. Taigi, nors elegantiška moteris ir negali kasdien keisti savo kvepalų (tada jos drabužiai atsiduotų bjauriu kvapų mišiniu), ji jau neišlaiko tokios ištikimybės vienam kvapui, kaip būdavo anksčiau. Priešingai, dabar visada labai džiaugiamasi, gavus dovanų naują kvepalų buteliuką.

LAIDOTUVĖS

Moteris, kuri į laidotuves apsirengia akį rėžiančiais drabužiais, parodo, kad neturi nei gero skonio, nei manierų. Net jeigu esate ne pats artimiausias šeimos narys, vis tiek turite vilkėti juodais ar bent jau tamsiausiais ir neutraliausiais turimais drabužiais ir... jokių papuošalų! Kad ir kaip būtų gaila, metai bėga ir labai tikėtina, kad jums nepavyks išvengti laidotuvių ceremonijų, taigi anksčiau ar vėliau turite tam pasiruošti ir planuodama savo garderobą.

Be juodo vilnonio kostiumėlio žiemai ir lininio vasarai, dar puikiai tinka tamsiai pilkos spalvos flanelinis ansamblis, kuris turėtų būti derinamas su juodos spalvos skrybėlaite, pirštinėmis, batais ir rankine.

LAIKYSENA

Prieš daugelį metų kiekviena gerai išauklėta mergina turėdavo lankyti taisyklingos laikysenos pamokas. Ir

net dabar, siųsdamos savo mažyles į šokių pamokas, dažniausiai tikimės, kad jos išaugs į grakščias jaunas moteris, o ne taps prima balerinomis.

Mados kolekcijas pristatantys modeliai propaguoja labai keistą, nenatūralią eiseną ir laikyseną – jų pečiai šiek tiek susigūžę, pilvas įdubęs, klubai išsišovę į priekį, o visas kūnas primena S raidę. Modelių eisena labiau primena sklendimą, o ne ėjimą. Toks nekasdienis ir nenatūralus efektas kuriamas sąmoningai, galite net neabejoti, kad, vos užgesus podiumo šviesoms, šios gražuolės vėl įgauna visiškai natūralią eiseną ir laikyseną.

Kasdienybėje moteriai visada į naudą išsitiesti taip, lyg norėtų būti bent keliais centimetrais aukštesnė, net jeigu ji ir taip yra labai aukšta. Susikūprinusi nugara, nusvirę pečiai ir nuleistas smakras sukuria labai pavargusio, gyvenimu nusivylusio žmogaus įvaizdį... na, ir prideda mažiausiai dešimt metų.

Matuodamasi drabužius priešais matavimosi kabinos veidrodžius, moteris beveik visada stovi dailiai ištiesusi nugarą. O jeigu vėliau ji susigūžia ir leidžia kūnui sukristi, tai neturėtų nustebti, kad naujoji jos suknelė namuose neatrodo taip stilingai, kaip atrodė matuojantis parduotuvėje.

LAIKRODŽIAI

Rasti tikrai elegantišką rankinį laikrodį labai sudėtinga net žymiausių juvelyrų kolekcijose. Galima

rinktis iš dviejų variantų: tenkintis paprastu vyriško stiliaus kvadratinės formos auksiniu laikrodžiu (geriausiai su zomšine apyranke), kuris dailiai atrodo prie laisvalaikio drabužių, o jo stilingumas būtent ir slypi banalume; arba šiek tiek pasišvaistyti ir įsigyti prabangų pirkinį – brangakmeniais papuoštą apyrankę, po kurios visiškai neišskirtiniais puošybiniais motyvais yra paslėptas laikrodis. Vis dėlto turint tokį laikrodį ne tik neįmanoma taktiškai pasižiūrėti, kiek valandų, bet jis dar ir labai retai atrodo iš tikrųjų rafinuotai.

Mažytis deimantinis rankinis laikrodis, kuris buvo toks madingas prieš karą, šiuo metu yra visiškai išėjęs iš mados.

Jeigu nesate pakankamai pasiturinti ir negalite įsigyti antikinės gėlės arba paukščio formos juvelyrinės sagės, kurios viduryje puikuotųsi mažytis laikrodukas, pavyzdžiui, tokios kaip *Fabergé* šedevrai, geriau atsispirti modernioms šių įmantrių stilių versijoms, nes jų grožis gerokai nusileidžia originalų dizainui ir meistriškumui. Tiesa ta, kad laikrodis visų pirma yra tikrai praktiškas daiktas ir neverta persistengti per daug jį maskuojant.

Po to, kai paskutinį kartą laksčiau po parduotuves, ieškodama patrauklaus ir neįprasto rankinio laikrodžio, galiausiai nusprendžiau susikurti jį pati, ir, atsižvelgiant į tai, kad vis dar jį nešioju, mano bandymą turbūt galima laikyti sėkmingu. Kadangi jis yra pagamintas iš aukso, seguosi jį tik dienos metu, o jeigu pasilieku jį per labai neformalias vakarienes, apverčiu

taip, kad ciferblatas pasislėptų, – atrodo kaip niekuo neišsiskirianti auksinė apyrankė.

Paskutinis patarimas: kadangi laikrodis yra praktiškas dienai skirtas aksesuaras, tikrai nėra reikalo pirkti labai puošnaus ir brangaus laikrodžio.

LIETUS

Norėdama elegantiškai atrodyti lietingu oru, tiesiog išsiskleiskite skėtį. Šis itin naudingas aksesuaras yra ir labai dailus daiktas, kuris bylos apie jūsų rafinuotumą arba bus akis badančio blogo skonio įrodymas. Išmintingiau būtų atsispirti užgaidai ir nepirkti skėčio:

§ perlamutrine arba įmantriai pasidabruota, arba paauksuota rankena;

§ saldžiai pastelinės spalvos (rausvai violetinės, rožinės, salotinės ar žydros);

§ raštuoto;

§ sulankstomo (neelegantiškai tabaluoja ant riešo).

Lenkta rankena praktiškiau nei tiesi, nes tada skėtį galima užsikabinti ant rankos. O tiesios rankenos, nors dažniausiai atrodo gražiai, bet suvaržo vienos rankos judesius arba vis išslysta ant žemės, kai nešame jį pasikišusios po ranka. Smėlinės spalvos skėtis yra vienas iš geriausių pasirinkimų, kaip ir lietpaltis, nes šią spalvą galima priderinti prie beveik bet kokios aprangos, o šios spalvos atspindys jūsų veidui suteiks gyvumo.

Saugus, klasikinis pasirinkimas yra juodos ir baltos spalvos skėtis. Paprastai reikėtų vengti iš neperšlampančio atlaso ar panašaus audinio pasiūtų lietpalčių, kuriuos pardavėja taip sumaniai bando įpiršti, sakydama, kad jis pasitarnaus ir kaip lietpaltis, ir kaip vakarinis paltas. Tiesą sakant, toks lietpaltis abiem minėtais atvejais labai retai atrodo iš tiesų elegantiškai.

Išsiruošus į kelionę, lietpaltį ir skėtį geriau įsidėti į rankinį bagažą, o ne supakuoti į registruojamą bagažą. Dėl kažkokios nepaaiškinamos priežasties beveik visada nutinka taip, kad vos atvykus jų labiausiai prireikia!

Na, ir pabaigai: lietingai dienai rinkitės drabužius iš tokių audinių, kuriems lietus nebaisus, tada nereikės pernelyg stengtis saugant rankinę, kepurę ar batus įvairiais permatomais uždangalais. Šie naudingi, tačiau labai neestetiškai atrodantys pagalbininkai turėtų likti ten, kur jiems ir vieta, – prekybos centro lentynoje. Dar į juos galima supakuoti spintos lentynoje ar komodos stalčiuose laikomus drabužius.

MADA

Galima išskirti dvi mados rūšis – tikrąją madą ir praeinančią madą.

Tikroji mada yra stipri srovė, kuri keičiasi kas ketverius ar penkerius metus ir įkvepia kai kuriuos kūrėjus. O praeinanti mada tėra nereikšmingas vandens raibuliavimas, ji nuskrieja kartu su sezoniniais vėjais, o ją kuria nemažai skirtingų dizainerių. Pirmoji keičia linijas, apimtis ir ilgius, o antroji didžiausią dėmesį skiria detalėms, ypač įvairiems priedams ir papuošimams.

Žvelgiant istoriškai, išlieka tik tikroji mada, nes ji atspindi visą epochą. Tačiau būtent praeinanti mada atneša daugiausia džiaugsmo kopijuotojams, ją greitai pasičiumpa plačiajai visuomenei drabužius kurianti pramonė, ir netrukus praeinančios mados įkvėptus modelius išvystame madingų prekybos centrų vitrinose. Būtent dėl šios priežasties geriau turėti ribotą biudžetą, tada lengviau atsispirti sezono užgaidoms, kitaip po šešių mėnesių rizikuojate būti nebemadinga.

Pavyzdžiui, jums labai greitai gali atsibosti paskutinio mados klyksmo spalva, kurią drabužių ir odos pramonė nusprendė (prieš metus) paleisti į dienos šviesą, pasitelkusi akinančias viešųjų ryšių ir pardavimų kampanijas. Rožiniai ar šviesiai žali paltai, suknelės, kostiumėliai, batai ir rankinės tais metais klestės, tačiau tą vienintelį sezoną.

Žinoma, norėdama būti elegantiška, jūs turite būti madinga. Jeigu taip atsitiko, kad to sezono mada yra būtent tai, kas jums labiausiai tinka, – juo geriau! Tačiau, jeigu, tarkim, negalite pakęsti įstrižai sukirptų suknelių, tiesiog jų nenešiokite. Be jokios abejonės, iš tuo metu madingų modelių tikrai rasite bent vieną patinkantį paltą ar kostiumėlį, o jau turimomis suknelėmis galėsite pasipuošti tada, kai jos vėl grįš į madą.

Tiesa ta, kad mada vadovaujasi gamtos dėsniais ir apsukusi ratą visada grįžta atgal. Dauguma „naujų“ mados tendencijų yra tiesiog senųjų atnaujinimas arba pritaikymas.

Gatvės madai padarius stulbinamą progresą, nebrangios naujausių modelių kopijos kasmet tampa vis stilingesnės ir patrauklesnės. Todėl ir kyla tokia begalinė pagunda pakeisti įvaizdį kas kartą, kai pasirodo naujausia *New Look* kolekcija. Tačiau tos laimingosios, kurios jau susikūrė savo stilių ir norėtų jį išlaikyti, turėtų rinktis modelius, kurie nebūtų nužymėti sezoninės mados detalėmis it senas vyno butelis datomis.

Vienas dalykas visiškai aiškus – jokia moteris neatrodys elegantiškai, jeigu viename ansamblyje bandys suderinti kelių skirtingų dizainerių idėjas. Madingas

derinys nėra *Reader's Digest*, geriausiu atveju sudarysite įspūdį, kad, atrodydama kaip modelis ant naujausio *Vogue* numerio viršelio, keliaujate į prabangų vakarėlį.

MAKIAŽAS

Makiažas tam tikra prasme yra veido apranga, ir moteris nesugalvotų pasirodyti mieste nepasidažiusi, lygiai kaip ir neprasieitų gatve visai be drabužių. Kosmetiką, kaip ir drabužius, lemia tuo metu vyraujanti mada, ir grožio produktų gamintojai, kaip ir aukštosios mados dizaineriai, du kartus per metus išleidžia naujas pudrų, lūpdažių, akių šešėlių ir nagų lakų kolekcijas.

Labai jaunos moterys pirmenybę teikia blyškioms lūpoms ir blyškiai veido odai, tačiau kartu nepaprastai išryškina akis. Prieš kelerius metus lūpdažis merginai buvo tas pats, kas vaikinui pirmasis skustuvas, o šiuolaikinės paauglės net nesivargina jo nusipirkti. Tačiau jos visos garantuotai turi juodą antakių pieštuką ir akių makiažo rinkinį.

Nepaisant to, ryškiai mėlynos ar ryškiai žalios spalvos akių šešėliai dieną vis dar laikomi prasto skonio ženklu, o dar blogesnis variantas – auksu ar sidabru žėruojančios akys dar nenusileidus saulei.

Antakių mada paprasta – turite stengtis juos išlaikyti kaip įmanoma natūralesnius, išpešioti, bet nepakeisti formos, o pieštuku tamsinti, tik jeigu jie yra tikrai šviesūs.

Be lūpdažio gyvenimo neįsivaizduojančios moterys privalo turėti bent kelis skirtingus jų atspalvius, kad galėtų pasirinkti tokį, kuris geriausiai derės prie pasirinkto drabužių derinio. Šviesiai rožiniai su švelniu rausvai violetiniu atspalviu puikiai tinka prie visų mėlynų ir violetinių atspalvių; rausvai oranžiniai, kurie šiuo metu yra patys madingiausi, gražiausiai atrodo prie smėlinių ir geltonų drabužių, na, o jeigu pasirinkote raudonos spalvos drabužius, lūpas turėtumėte pasidažyti lygiai tokio pat raudono atspalvio lūpdažiu.

Labai tamsios lūpų dažų spalvos atrodo nestilingai, lygiai kaip ir visi nenatūralūs atspalviai, pavyzdžiui, violetiniai, kurie yra pernelyg nutolę nuo mūsų natūralaus kolorito. Taip pat visiškai nestilinga keisti natūralią savo lūpų formą ir lūpdažio pieštuku nusipiešti naują lūpų liniją. O lūpų pieštuką, tarp kitko, turėtumėte išsitraukti tik prie savo tualetinio stalelio ir niekur kitur.

Dėkui Dievui, elegantiškos moterys atsisakė nepaprastai ilgų raudonos spalvos nagų ir iškeitė juos į trumpus bespalviu nagų laku padengtus ovalo formos nagučius. Vis dėlto jeigu negalite pasigirti tobulai gražiomis rankomis, turbūt būtų naudinga jas šiek tiek vizualiai pailginti paaugintais ir šviesiai raudona spalva nulakuotais nagais.

Vasarą ar leidžiant laiką po atviru dangumi šiek tiek įdegusi oda gali kuo puikiausiai apsieiti be makiažo, na, išskyrus šviesios spalvos ryškų lūpdažį. Akis reikėtų dažyti tik vakare, nes dirbtinės blakstienos, akių

tušas ir mėlyni akių vokai visiškai nesiderina su akinančia saule, o ką jau kalbėti apie jūros vandenį.

MEGZTINIAI

Šiuo metu tokia didelė žavingų megztukų pasiūla, kad moteriai visai įmanoma nuo ryto iki vakaro elegantiškai puoštis vien iš skirtingų megztukų ir sijonų sudarytais ansambliais. Labai mažai moterų pajėgia atsispirti pagundai pasipuošti nauju minkštu švelnaus atspalvio per galvą užvelkamu megztuku, ir jos elgiasi visiškai teisingai (nebent jas kankina labai didelė krūtinė), nes toks megztukas suteikia galimybę nebrangiai atnaujinti savo garderobą. Be to, gražus megztinis visada atrodys elegantiškiau už niekuo neišsiskiriančią suknelę.

Bet neturėtumėte ir piktnaudžiauti šiuo gražiu drabužiu. Tiksliau, turite suvokti, kad megztinis gali tapti visiška elegancijos priešingybe, jeigu nepaisysite šių taisyklių:

§ mieste elegantiškai atrodo tik vienspalviai kašmyriniai arba šilkiniai (ar panašios sintetinės medžiagos) megztiniai;

§ atviras megztinio su V formos iškirpte kaklas visada turi būti papuoštas skarele, nebent po apačia yra palaidinė arba kitas per galvą užsivelkamas megztukas;

§ dieną tik vienos rūšies siuviniai ar aplikacijos atrodo stilingai: primityvūs arba tirolietiško stiliaus papuošimai ant žiemos pramogoms skirto megztinio;

§ tankaus mezgimo, dryžuotus, vąšeliu nertus, raštuotus ir kitokius ekscentriškus modelius geriau derinti su kelnėmis.

MODELIAI

Daugelis jaunų mergaičių svajoja apie modelio karjerą, tačiau jos mato tik žaviąją šios profesijos pusę, o iš tikrųjų ji nėra tokia nuostabi, kaip atrodo. Mainais už kelias įdomias keliones kasmet ir pasitenkinimą matant savo nuotraukas pirmuosiuose žurnalų puslapiuose, modelis turi išbūti ant kojų per valandų valandas trunkančius matavimus, kurie dar vadinami „pozavimo sesijomis“ ir kurie be galo išvargina. Modelis neturi teisės priaugti nė vieno papildomo kilogramo ar degintis saulėje. Nuolat aukštosios mados namuose dirbančios manekenės ir net laisvai samdomos merginos, kurios dirba už valandinį atlyginimą, tikriausiai uždirba mažiau nei sekretorės, tačiau yra priverstos į savo išvaizdą investuoti daug didesnę gaunamų pajamų dalį. Vienintelė išimtis – ypač fotogeniškos merginos, kurios be pagrindinių pareigų mados namuose nemažai užsidirba papildomai pozuodamos mados žurnalams.

Metams bėgant, aktorė visada gali pasirinkti kitą vaidmenį, o manekenei duotas vienintelis vaidmuo, kuris trunka tik tol, kol ji yra jauna.

Mados modelių įkūnijama elegancijos rūšis dažniausiai gana ekstremali ir gali pasirodyti ne taip lengvai

pritaikoma kasdieniame gyvenime. Pavyzdžiui, jeigu grupelė manekenių praeitų gatve, išsipusčiusios per pristatymą vilkėtais drabužiais, ir nepriverstų kiekvieno praeivio atsisukti pavymui, dizaineris nuspręstų, kad jo kolekcija visiškai nepasisekusi. Pristatant drabužių kolekciją, laikomasi visiškai suprantamos tendencijos išpūsti trokštamą efektą ir pabrėžti tam tikrą stilių. Dažniausiai pakanka pašalinti vos kelias detales, kad ansamblis netektų to ekscentriško dvelksmo ir atrodytų labai elegantiškai net ir ant paprastos moters, pavyzdžiui, tereikia pakeisti manekenės, kurios ir taip jau nepaprastai ryški išvaizda, šukuoseną, makiažą, pernelyg didžiulius arba pernelyg blizgančius papuošalus.

Kita vertus, jeigu kolekcijos pristatyme, parduotuvės vitrinoje ar mados žurnalo viršelyje ansamblis atrodo visiškai tobulai ir jums patinka iš pirmo žvilgsnio, geriau pirkti visas jo sudedamąsias dalis, kad po to netektų nusivilti. Mados pristatymo metu parodytas drabužis yra kaip nuotrauka rėmelyje – jeigu nuimsite rėmelį, nuotrauka vis tiek bus labai graži, tačiau kartu jai kažko trūks.

NĖŠTUMAS

Reikia pripažinti, kad laikotarpis, kai moteris laukiasi kūdikio, ne visada yra palankiausias metas elegancijai. Išblyškęs veidas, platėjantis liemuo, o į pabaigą jau ir nerangus siluetas galop virsta vaizdu, kurį stebėti veidrodyje kartais ne visai smagu. Tačiau beveik kiekviena moteris vienu ar kitu metu yra priversta visa tai patirti, tad geriau šią būseną priimti su šypsena veide ir maksimaliai ją išnaudoti. Be to, kai kurioms moterims pasiseka – nėštumo metu jos iš tikrųjų pražysta.

Specializuotos besilaukiančioms moterims skirtos parduotuvės ne tik suteikė galimybę net ir laukiantis elegantiškai apsirengti skirtingas pajamas gaunančioms moterims, bet ir išplėtojo naujausias motinystės madų tendencijas. Anksčiau nėščiųjų drabužiuose dominavo klostės ir platėjantį efektą sukuriantys įsiuvai, o šiuo metu maskavimo funkciją atlieka smailėjančios kūgio formos linijos ir įstrižai sukerpami modeliai.

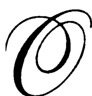
Vakarui geriausiai rinktis siauro sijono ir įvairių tunikų (tinkamiausias ilgis – iki šlaunies vidurio; nu-

leidus rankas į šonus, tunika turėtų būti ilgesnė už pirštų galiukus) derinį. Šaliai ir skraistės tinka visoms moterims, tačiau būtent nėštumo metu jos yra tikras išsigelbėjimas, nes tarsi prailgina ir šiek tiek lieknina figūrą.

Geriausias planas – nusipirkti kelis nėštumo laikotarpiui skirtus drabužius ir vilkėti tas pačias sukneles tol, kol jos visiškai įkyrės. Tokiu atveju vėliau kam nors jas atiduosite be menkiausio gailesčio ar abejonės. O svarbiausia, kai susigrąžinsite senąsias formas, net nemėginkite nešti tų drabužių siuvėjai, kad ši susiaurintų per siūles, nes per nėštumą dėvėtais drabužiais bjaurėsitės iki gyvenimo galo.

Turbūt net neverta užsiminti apie naujagimio drabužėlius, nes, esu tikra, daugiau apie niekąą tiek negalvojote! Pirkdama jai ar jam drabužėlius, tiesiog neužmirškite, kad negalima maišyti per daug skirtingų spalvų. Rožinė, be jokios abejonės, turi moteriškumo užuominą, šviesiai mėlyna, nors tradiciškai skirta berniukams, iš tikrųjų puikiai tinka ir mergaitėms, na, o geltoną spalvą turbūt galima vadinti vaikų kambario favorite. Visgi baltos spalvos naujagimio kraitelis būtų pats praktiškiausias pasirinkimas, nes tada galėsite puikiausiai panaudoti įvairiausių spalvų dovanų gautus aksesuarus.

ODA

Visų pirma odiniai drabužiai turi būti labai patogūs, tačiau, nors jie tobulai pritaikomi kasdieniame gyvenime, mieste odiniai drabužiai retai atrodo tikrai elegantiškai. Jeigu esate aistringa odinių drabužių gerbėja, savo troškimus galite patenkinti klubus siekiančiu švarkeliu iš zomšos ar lygios odos paltu. Pastarasis atliks dvejopą funkciją: darbo dienomis atstos lietpaltį, o savaitgaliais pasitarnaus įvairiose situacijose, pavyzdžiui, lekiant kabrioletu ar išvykose į užmiestį. Tačiau nė nesvarstykite, net jei jūsų klubai ir siauri, pirkti odinio sijono ar kelnių, nes po kelių dienų jie tikrai nukars kaip maišai.

OFICIALŪS PIETŪS

Atsižvelgiant į sezoną, oficialiems pietums geriau rinktis vilnonį, šilkinį arba lininį kostiumėlį, nes vi-

sada geriau apsirengti šiek tiek kasdieniškai nei pernelyg puošniai. Dėl tos pačios priežasties patartina nedemonstruoti visų turimų papuošalų, tačiau visiškai priimtina segėti perlų vėrinį, karolius, didelę sagę ir mūvėti žiedus. Rankinė gali būti gana didelė, ir tai yra ta „dabar arba niekada" akimirka, kai galite pasipuikuoti savo mylima krokodilo odos rankine! Vietoj aukštakulnių kuo puikiausiai tiks bateliai vidutinio aukštumo pakulne, nes po pietų turbūt dar norėsite pabaigti smulkius kasdienius darbelius, nesukeldama įspūdžio, kad apsirengėte geriausiais išeiginiais drabužiais.

Galiausiai, juk pietų metas yra paprasčiausia darbo dienos pertrauka, o nedirbančių moterų vis mažiau. Taigi net ir pačiuose garsiausiuose, brangiausiuose ir elegantiškiausiuose restoranuose paprastumas tapo pagrindine pietų meto taisykle.

ORAS

Oras yra ne tik mandagių pokalbių tema numeris vienas visame pasaulyje, tačiau dar labai dažnai paverčiamas atpirkimo ožiu, kai šiaip jau labai kruopščiai savo apranga besirūpinančios moterys prašauna pro šalį, bandydamos elegantiškai atrodyti. Gražiai apsirengti lyjant lietui, šviečiant saulei ar sningant, nebūtinai reiškia būti pasmerktai kiekvieną žiemą pasigauti plaučių uždegimą ar mirti nuo saulės smūgio. Vieni

gražiausių tautinių kostiumų buvo sukurti tose šalyse, kurių klimatas yra ekstremalus, pavyzdžiui, lengvas ir gracingas Indijos saris arba romantiški Ukrainos kazokių drabužiai. Yra begalė būdų, kaip gražiai besirengianti moteris, neperžengdama vakarietiškos elegancijos ribų, gali pritaikyti savo aprangą ir stingdančiam Sibiro šalčiui ir tropiniam rugpjūčiui.

Labai šaltu oru galite:

§ Jaustis šiltai, vilkėdama plonus, aptemptus šilkinius apatinius marškinius (su gilia iškirpte ir trumpomis arba visai be rankovių, kad kuo mažiau matytųsi), o ne sluoksniuoti megztinius ant dailios vilnonės suknelės, kurie tikrai sugadins visą jos grožį.

§ Mūvėti ilgas elastingas timpes vietoj permatomų nailoninių pėdkelnių (ryškias užmiestyje ir pėdkelnių spalvos prie miestui skirtų drabužių ansamblio).

§ Jeigu norite, užmiestyje galite apsirengti kaip slidinėjimo čempionė arba Kanados kailinių žvėrelių medžiotoja, tačiau niekada, niekada nemūvėkite slidininko kelnių miesto gatvėse.

§ Kai tik įmanoma, vietoj trumpos rinkitės ilgą puošnią vakarinę suknelę, o namie nešiokite iš ilgo vilnonio sijono ir medvilninių palaidinių ilgomis rankovėmis arba megztinių sudarytus ansamblius.

§ Išnaudokite skraistes, kurios kostiumėliams, dieninėms ir vakarinėms suknelėms, netgi paltams, gali pridėti nemažai šilumos ir elegancijos, jeigu pasiūtos iš to paties audinio. Šilkinės vakarinės skraistės gali turėti flanelinį pamušalą, kuris dar labiau šildys, kai būsite pasipuošusi vakarine suknele su gilia iškirpte.

Kai temperatūra kyla, problema pasidaro šiek tiek sudėtingesnė, nes moteris, neperžengdama padorumo

ribų, gali nusirengti tik ribotą kiekį drabužių. Nepaisant to, kepinant tropiniam karščiui, galite:

§ Supaprastinti apatinius drabužius ir, kiek įmanoma, jų atsisakyti.

§ Nepamiršti, kad medvilninis apatinis trikotažas vėsesnis už nailoninį ir kad vilkint sijoną su pamušalu bus daug vėsiau nei su atskiru apatiniu sijonu, kuris dar turi ir kitą trūkumą – dažniausiai priglunda prie kojų (ypač sintetinis).

§ Vilkėti berankoves linines, medvilnines ar šilkines sukneles apvalia iškirpte (tačiau mieste niekada nedemonstruokite gilios dekoltė ar nuogos nugaros).

§ Teikti pirmenybę blankesnių spalvų drabužiams, kurie psichologiškai verčia jaustis vėsiau, nei vilkint tamsių ar ryškių spalvų drabužius.

§ Suprasti, kad platėjantys ir klostuoti sijonai yra patogesni už tiesius, be to, mažiau glamžosi.

§ Vengti liemenį paryškinančių dirželių, geriau rinktis trapecijos formos arba po krūtine platėjančio stiliaus sukneles, kurios leidžia orui laisvai judėti aplink liemens liniją.

§ Nepamiršti, kad dieną miesto gatvėse atviros basutės visada atrodo neelegantiškai, o guminis arba sintetinis padas per karščius yra tiesiog nepakenčiamas. Geriausias pasirinkimas – giliau iškirpti aukštakulniai bateliai, tačiau galite rinktis ir aukštakulnius atviru kulnu.

§ Suvokti, kad pėdkelnės per vasaros karščius iš tikrųjų padeda kojoms jaustis patogiau. Tačiau jeigu jūsų mieste ar ofise įprasta karščiausiais vasaros mėnesiais būti nuogomis kojomis, pasirūpinkite, kad jos būtų gražiai įdegusios ir tobulai sutvarkytos.

§ Kai tik įmanoma, nešioti šiaudinę skrybėlę, kuri visada suteikia gaivumo pojūtį, ypač jeigu jos kraštai platūs ir meta vėsų šešėlį ant veido ir sprando.

- § Pasirinkti lengvesnį kvapą nei žiemą ir vietoj kvepalų rinktis parfumuotą arba tualetinį vandenį.
- § Elgtis taip, kaip tropikuose elgiasi britai: kas kartą išėjusi į lauką užsidėkite galvos apdangalą, kaip įmanoma dažniau keiskite drabužius, dažnai prauskitės ir visada eikite ta gatvės puse, kurioje yra pavėsis!

ŽIŪRĖTI: LIETUS

ORIGINALUMAS

Norėdama būti elegantiška, moteris pirmiausia turėtų žinoti, kaip priimti protingą sprendimą, renkantis iš daugybės visokiausiomis kainomis siūlomų drabužių. Jeigu prie šio gabumo ji dar galėtų pridėti sugebėjimą savaip interpretuoti įvairias smulkmenas, tokias kaip papuošalų vieta derinyje ar netikėti spalvų deriniai, ji taptų mados guru. Būtų viena iš tų retų moterų, kurios kuria madą tam, kad kiti ja sektų (mados pasaulyje tokias moteris dar vadiname „lokomotyvais“).

Manau, kad ne daugiau kaip viena iš 200 000 moterų yra apdovanota šiuo įgimtu talentu, kuris įkvepia mansardoje išknistą seną pintinę paversti paplūdimio krepšiu arba ant ilgos grandinės vietoj vėrinio pasikabinti senelio kišeninį laikrodį. Paminėjau tik du madingus pavyzdžius, kurie labai greitai išpopuliarėjo, ir, be jokios abejonės, juos sukūrė kokia nors protinga moteris, o vėliau visi tiesiog mėgdžiojo pirminę jos idėją.

Originalumas, kuris pasireiškia kaip noras atkreipti į save dėmesį, įgavo šiek tiek neigiamą reikšmę, nes mūsų visuomenė darosi vis labiau prisitaikėliška. Ir iš tiesų, kai originalumas stokoja skonio ir nuosaikumo, jis tikrai gali sukelti gana komiškų padarinių, ko ne be pagrindo taip bijo dauguma moterų. O norėdamos būti tikros, kad nepadarys klaidos, jos pasirenka patį banaliausią šios problemos sprendimo būdą ir visos rengiasi vienodai.

Vis dėlto madą atnaujinti gali tik nenutrūkstamas srautas originalių eksperimentų, kurie nustoja šokiruoti vos tik juos kas nors atkartoja. Kaip sakė Jeanas Cocteau: „Mada yra absurdo pripažinimas." Tai, kas iš pradžių atrodo originalu, vėliau tampa mada, kurios kūrėjai išsižada, vos tik ji tampa visuotinai pripažinta. Be to, kuo didesnė tokios mados sėkmė, tuo greitesnis būna nuosmukis. Iš dvidešimties originalių idėjų gali išgyventi tik viena ir nebūtinai labiausiai to verta, tačiau be išradingų moterų ir dizainerių, kurie nesutinka būti tokie kaip visi, mada nustotų egzistavusi.

PAAUGLĖS

Jaunos keturiolikos–aštuoniolikos metų merginos, kurias mados kūrėjai dar visai neseniai ignoravo, staiga tapo viena iš svarbiausių vartotojų grupių Jungtinėse Amerikos Valstijose, šis fenomenas jau pastebimas ir kai kuriose Europos šalyse. Anksčiau paauglės turėdavo rinktis apdarus vaikiškų drabužių skyriuje, kuris, žinoma, joms visiškai nebetiko, arba ieškoti nors ko tinkamo moterų skyriuje, kuriame drabužiai buvo dar mažiau pritaikyti jų amžiui ir sudėjimui. Dabar visuose didžiuosiuose prekybos centruose paauglių drabužiams paskiriami ištisi aukštai. Prekybininkai, gamintojai ir dizaineriai puikiai suvokia ekonominę jaunosios klientūros reikšmę, ypač tose šalyse, kuriose visuomenė pastebimai jaunėja, todėl jie yra pasiruošę patenkinti visas savo jaunųjų pirkėjų užgaidas.

Mados kūrėjai ir stilistai įdeda daug pastangų, stebėdami paauglių skonio tendencijas, o studentų miestelio parduotuvės, kurios atidaromos mokinių vasaros atostogų pabaigoje, dažniausiai esti sausakimšos paau-

glių. Šiose parduotuvėse galima rasti didžiulį jaunimo mėgstamų drabužių pasirinkimą: platėjančių sijonų, sunkių megztinių, bridžų, ilgų raštuotų vilnonių kojinių, mokasinų ir mėlynų džinsų, taip pat ne taip ilgai mados viršūnėje užsibuvusių petnešų, vyriškų liemenių, sijonų ir kelnių žemu liemeniu, beisbolo kepuraičių. Specializuoti jaunatvišką pasaulėžiūrą propaguojantys žurnalai *Seventeen*, *Glamour* ar *Moe* siūlo paauglėms labai naudingus patarimus mados ir grožio klausimais, moko, kaip rūpintis savo oda, prižiūrėti plaukus ir pasirinkti tinkamus laisvalaikio, miesto ir vakarinius drabužių bei aksesuarų derinius.

Dėl visų šių pastangų kažkada buvęs „keistas amžius“ tapo vienu iš žavingiausių moters gyvenimo periodų. Pagaliau, gavusios specialiai joms pritaikytų drabužių, šiuolaikinės paauglės rengiasi pagal savo amžių ir mažiau gundosi pernelyg rafinuotu stiliumi.

Vis dėlto yra keli absoliutūs TABU paauglėms, į kuriuos jos ne visada atsižvelgia:

§ auskarai, nesulaukus 17 metų;

§ skėtis iki 15 metų;

§ tikrai aukšta pakulnė iki 16 metų;

§ nailoninės pėdkelnės iki 14 metų (išskyrus ryškiaspalves timpes);

§ juoda spalva iki 18 metų (išskyrus juodą aksomą);

§ klostuotos suknelės ir priekyje švelniai paklostuotos iškirptės iki 30 metų;

§ deimantai ir visi kiti brangakmeniai iki 30 metų... arba iki sužadėtuvių.

Iš visų drabužių labiausiai mėgstu paltus ir apsiaustus. Jie gali būti iš bet kokios medžiagos, na, išskyrus minkštus audinius, kurie nelaiko formos. Platūs ar siauri, ilgi ar trumpesni, kiekvienam figūros tipui galima rasti tinkamą modelį.

AUKŠTOMS IR LIEKNOMS MOTERIMS: klasikiniai įliemenuoti, vilnoniai švarko tipo, neįliemenuoti kampuotos formos, susiaučiami, vamzdelio formos paltai, susegami dviem sagų eilėmis modeliai, pavasariniai lietpalčiai, trijų ketvirčių, su paslėptomis rankovėmis, trumpi ar ilgi paltai. Joms tinka visų tipų iškirptės, įskaitant aukštas, apvalias, megztinio tipo apykakles ar visai be apykaklės.

ŽEMOMS IR APKŪNIOMS MOTERIMS: viena sagų eile susegami modeliai, įliemenuoti, vertikaliomis siūlėmis susiūti paltai, neįliemenuoti vilnoniai švarko tipo paltai, trapecijos formos paltai, kurių siauri pečiai platėja į apačią, apsiaustai, trumpo plauko kailiniai. Apykaklė, kuri baigiasi ties raktikauliu. Ilgos rankovės (tokie paltai visas jaunina, o žemoms moterims prailgina siluetą), tačiau jokiu būdu nesirinkite įliemenuoto palto su diržu.

Patys paprasčiausi paltai dažniausiai būna ir patys gražiausi, o jų elegancija iš esmės priklauso nuo audinio kokybės, spalvos ir to, kaip kruopščiai ištobulintos pagrindinės linijos. Esminės dizainerių klaidos, kurių kiekviena pirkėja turėtų skrupulingai vengti, yra siūlės ir įsiuvai, kurie neatlieka jokios funkcijos, ir, žinoma, netinkamai parinktas palto užsegimo tipas.

Nuo kašmyrinio susiaučiamo paltuko iki šilkinio lengvo apsiausto be sagų – kiekvienai progai ir kiek-

vienam sezonui galima rasti tinkamą paltą. Gerai besirengiančios moters garderobe turėtų būti bent jau šie pagrindiniai paltai:

- § šiltas žieminis paltas su apykakle, o jeigu paltas be apykaklės, reikia derančio šaliko ar šalio;
- § plonesnės vilnos paltas pavasariui ir rudeniui ar net vėsesnėms vasaros naktims; pilka, balta ar smėlinė spalvos yra tikrai geras pasirinkimas, o audinys turėtų būti nereikalaujantis daug priežiūros;
- § lietpaltis;
- § šilkinis paltukas vakarui (mano nuomone, su vakarine suknele jis atrodo daug stilingiau negu ilgi kailiniai ir tikrai elegantiškiau už trumpus kailinukus).

Labai ryškių spalvų paltą galima vilkėti bet kuriuo paros metu, na, o žiemą ypač madingai atrodo pastelinės spalvos, pavyzdžiui, koralų ar šviesiai žydros spalvos vilnonis paltas, suderintas su rudais aksesuarais.

Juodos spalvos paltas – puiki investicija, tačiau, kad atrodytų elegantiškai, turi būti ypač gerai sumodeliuotas ir pasiūtas.

Visgi ryškiaspalviai paltai pagyvina pilką miesto vaizdą, o jūsų veide kas kartą nušvinta šypsena, akies krašteliu pamačius savo atvaizdą parduotuvės lange.

Norėčiau, kad niekada nereikėtų jų nusivilkti.

PAPLŪDIMYS

Apie paplūdimio aprangą galima pasakyti vieną dalyką: jeigu ji pasidarys dar kuklesnė, negu yra šiuo metu,

jūros pakrantė greitai bus panaši į milžinišką nudistų koloniją. Be jokios abejonės, maudytis ir degintis daug maloniau su minimaliu kiekiu drabužių, tačiau jeigu jūsų figūra ne be priekaištų, jeigu jums per dvidešimt metų ir negalite pasigirti auksiniu įdegiu, geriau rinktis vienos dalies maudymosi kostiumėlį. Jis daug labiau tinka bet kokiai figūrai ir yra madingesnis negu dviejų dalių maudymosi kostiumėlis.

Nebe tokiai jaunai ir šiek tiek apkūniai ar labai lieknai moteriai nėra jokio pagrindo atsisakyti saulės ir jūros. Tačiau ji neturėtų pasirodyti paplūdimyje su pernelyg atvirais ar labai akį rėžiančiais apdarais.

Net jeigu su maudymosi kostiumėliu atrodote kaip dievaitė, pasirodyti su juo bet kur kitur, išskyrus paplūdimį, absoliučiai nekorektiška. Vos palikusi paplūdimio smėlį, maudymosi kostiumėlį turėtumėte pridengti paplūdimio skara, sijonu, suknele, šortais arba ilgesniais marškinėliais, jeigu jūsų kojos dailios. Tačiau būkite atsargi su labai trumpais šortais, kurie atidengia apatinę sėdmenų dalį, – kad ir kokia žavinga būtų ši kūno dalis, pusiau atidengta, ji atrodo tikrai nepadoriai.

Ryškios pagrindinės spalvos (raudona, mėlyna, geltona ir balta) saulėje spindi daug gaiviau nei švelnesni atspalviai, tokie kaip rausvai violetinis, samanų žalias ar garstyčių geltonas, kurie dažniausiai atrodo tiesiog purvini.

Turbūt nereikia nė sakyti, kad paplūdimio ansamblis turėtų būti užbaigiamas priderinant tinkamą avalynę – pintas espadriles ar plokščiapades dirželiu už-

segamas basutes. Be to, tai yra laikas, kai reikia imtis rimtų priemonių ir pagražinti pastaruosius vienuolika mėnesių kankintas pėdas. Jas kiekvieną dieną reikėtų nušveisti pemza ir suminkštinti losjonu, kojų nagus nukirpti trumpa ir taisyklinga forma ir padengti ryškiai raudonu nagų laku, kuris puikiai derės su kitomis vasariškos jūsų aprangos spalvomis. Kojos turi būti nepriekaištingai nudepiliuotos, nes niekas taip nesugadina maudymosi kostiumėlį vilkinčios moters įvaizdžio kaip nerūpestinga kojų priežiūra.

Na ir galiausiai, elegancija paplūdimyje susideda iš visuotinai priimtino nuogumo, kurį pridengiame gausybe aksesuarų, o juos derindama turite neribotas galimybes pasitelkti savo fantaziją ir parodyti puikų skonį.

PAPUOŠALAI

Papuošalai – vienintelis ansamblio elementas, kurio pagrindinis tikslas yra elegancija, o kokie papuošalai suteikia elegancijos skirtingoms moterims, – labai individualus dalykas. Todėl negalima sakyti, kad, norint pagyvinti ar suteikti išskirtinumo konkrečiam deriniui, būtina rinktis tik tokius, o ne kitokius papuošalus. Viena tikrai aišku – elegantiška moteris, net jeigu ji dievina papuošalus taip kaip ir aš, jokiu būdu negali pasiduoti savo silpnybei iki tokio lygio, kad taptų panaši į žaisliukais apkarstytą Kalėdų eglutę.

Dieną daugiausia, ką galite sau leisti, yra po žiedą ant rankos (ant bevardžio arba mažojo pirštelio, o ant kitų – šiukštu; vestuvinis ir sužadėtuvių žiedas skaičiuojasi kaip vienas), laikrodis, perlų ar karolių vėrinys ir, jeigu vilkite visiškai paprastą, be jokių papuošimų suknelę, – sagė arba įsmeigiamas papuošimas. Pastarąjį visada galite įsisegti į palto arba kostiumėlio apykaklę ar ties petimi, tačiau jeigu renkatės vėrinį, jis turi būti po švarku, o ne ant jo, ir matomas tik ties kaklo linija.

Jeigu jau pasipuošėte sage, žiedu, laikrodžiu ir vėriniu, geriau būtų susilaikyti nuo auskarų, nebent jie labai paprasti, o ne su kabančiu akmenuku. Be to, nederėtų segėti kabančių auskarų kartu su kaklo vėriniu, nes toks derinys nukreipia visą dėmesį į apatinę veido dalį, kurią vėrinys su auskarais ir taip vizualiai sutrumpina ir praplatina. Taip pat atrodysite daug gražiau, jeigu, jau pasipuošusi vėriniu ir auskarais, sagę segsitės toliau nuo veido.

Dailiais mažmožiais ir pusbrangio akmens pakabučiais papuoštos didelės auksinės apyrankės atrodo gana įdomiai ir stilingai, tačiau tik tada, jeigu nusisegėte visus kitus papuošalus.

Vakaras. Jeigu pasirinkote puošnų ansamblį, laikrodį iki kito ryto galite paslėpti viršutiniame komodos stalčiuje, nebent jis papuoštas deimantų apyranke, kas šiuo metu jau nėra labai madinga. Ar reikia dar kartą priminti, kad žiedų ir apyrankių niekada negalima mautis ant ilgų vakarinių pirštinių? Nors kai kurios labai garsios karalienės ir princesės galbūt ir mėgsta lau-

žyti šią taisyklę, tačiau tai tik įrodo, kad karališkasis protokolas ne visada žengia koją kojon su elegancija.

Gryno aukso papuošalai vakare neatrodo labai elegantiškai ir nereikėtų jų derinti su kituose tauriuosiuose metaluose inkrustuotais brangakmeniais. Kai kurie nepakartojamo grožio papuošalai yra pagaminti iš aukso ir brangakmenių, pavyzdžiui, turkio, safyro ir aukso derinys, arba auksas su perlais, deimantais ir smaragdais, tačiau vėlgi – jų negalima nešioti kartu su iš platinos pagamintais papuošalais.

Prie labai formalios, karoliukais nenusagstytos ir niekaip kitaip nepadailintos vakarinės suknelės galima pasirinkti sagę, vėrinį, auskarus, žiedus, apyrankes ir net tiarą, jeigu tik viskas dera tarpusavyje.

Jeigu savo papuošalų kolekciją kaupėte tikrai ilgą laiką, pačias seniausias dovanas gali tekti šiek tiek perdaryti, nes dauguma papuošalų (išskyrus žiedus su briliantais ir perlus) maždaug kas dvidešimt metų išeina iš mados. Kita vertus, jeigu jums pasisekė ir paveldėjote savo močiutės papuošalų kolekciją, tie papuošalai, panašiai kaip antikvariniai baldai, su laiku tapo tik vertingesni ir stilingesni, taigi su didžiausiu malonumu ir elegancija galite juos nešioti tokius, kokie yra.

Anksčiau kai kurie akmenys, tokie kaip ametistai, karneoliai, topazai, kamėjos, kristalai ir t. t., buvo populiaresni negu dabar, galbūt todėl jie atrodo stilingiausiai, kai yra apipavidalinti antikiniu stiliumi. Išskirti reikėtų cirkonį. Šie blizgūs akmenukai karalienės Viktorijos laikais dažnai būdavo naudojami vietoj deimantų, todėl jie gali būti įvardijami kaip imitacija

ir jiems tikrai ne vieta elegantiškos moters papuošalų dėžutėje.

Kalbant apie papuošalus, tikrai opi problema yra transportavimas. Be jokios abejonės, puikuotis įspūdinga papuošalų kolekcija keliaujant labai neatsargu ir įžūlu. Moteriškos rankinės dugne įsitaisiusi aksominė dėžutė yra kiekvieno vagies svajonė ir gerai papietavusio apsauginio košmaras. Į kelionę patartina pasiimti vos kelis tikrus papuošalus, o likusį turtą palikti banko saugykloje. Tačiau jeigu pagrindinis jūsų kelionės tikslas yra savaitė kaime, neturėtumėte nerimauti, nes neapsikarstyti papuošalais kaime yra gero skonio ženklas.

Brangakmenio kaina ir dydis ne visada lemia jo grožį, na, nebent tai žiedas su briliantu arba perlų vėrinys. Dailiai ir įdomiai įsodintas paprastas brangakmenis atrodo gerokai elegantiškiau už nuobodžiai sulipdytą didžiulių deimantų krūvą, skirtą pasipuikuoti finansine savo padėtimi.

Skirtingų brangakmenių deriniai yra labai madingi ir, mano nuomone, stilingiausiai atrodo balti ir geltoni deimantai, safyrai ir smaragdai bei turkis ir deimantai. Kalbant apie ne tokį formalų stilių, su kitais prabangiais mineralais puikiai dera koralas, pavyzdžiui, su nefritu, turkiu ar net deimantais.

Yra daugybė priežasčių, kodėl verta rinktis pačius geriausius juvelyrus. Negalima nesutikti, kad, nors ir sumokėsite 20 procentų daugiau, bet atidaryti aksominę *Cartier*, *Van Cleef & Arpels* ar *Tiffany* dėžutę ir bus 20 procentų maloniau nei paprastoje papuošalų parduotuvėje pirktą dovanų dėžutę. Be to, užsiėmęs

ir pasimetęs vyras ten turi gerokai didesnes galimybes išrinkti skoningą papuošalą.

Sužadėtuvių žiedas dažnai būna vienintelis tikras moters papuošalas. Todėl, kalbant labai atvirai, jis neturėtų būti pernelyg mažas, tarkim, ne mažiau kaip trijų karatų, nes, nors tauriojo metalo jūroje paskandintas mažutis deimantas ir atrodo labai jaudinamai, bet kartu ir šiek tiek apgailėtinai. Bus be galo sumanu ir mažiau tikėtina, kad sužlugdysite savo vyrą pačioje santuokinio gyvenimo pradžioje, jei išsirinksite mažais deimančiukais ir safyrais papuoštą, tačiau labai gražaus dizaino ir padoraus dydžio sužadėtuvių žiedą. Dar galima visiškai atsisakyti tradicinio sužadėtuvių žiedo ir savo santaupas investuoti į vestuvinį žiedą su pailgu šlifuotu deimantu. Išdidi ir laiminga nuotaka tada galės patenkinti savo aistrą brangakmeniams, pirkdama...

Bižuteriją. Pirmiausia būtina pabrėžti, kad aukštos kokybės dirbtinai išaugintų arba dirbtinių perlų vėrinys yra vienintelė išimtis, pateisinama kalbant apie padirbtus papuošalus. Nėra nieko, kas būtų mažiau stilinga, nepatrauklu ir pragaištinga, negu klastotė, kurią bandoma pateikti kaip originalų papuošalą. Tokie papuošalai priklauso tai pačiai kategorijai kaip audinės kailiniais apsimetantis nailoninis paltas. Šie dalykai yra nedovanotinas nusikaltimas elegancijai.

Na, o bižuterija, kuriai ne gėda būti savimi, dažnai atrodo tikrai žavingai ir stilingai ir gali deriniui suteikti nemažai elegancijos. Dizaineriai kiekvieną sezoną šalia drabužių pristato ir papuošalų kolekcijas,

o dalis turtingiausių pasaulio moterų mėgaujasi pirkdamos ir nešiodamos tuos svajonių brangakmenius.

Kaklo vėriniai (ypač ryškiaspalviai ar vasarai skirti baltos spalvos karoliai), įveriami ir įsegami auskarai mėgaujasi didžiausia sėkme, mažiau populiarios apyrankės, o visiškai nepopuliarūs yra žiedai.

Bižuterija, be jokios abejonės, turi būti rūpestingai parenkama, paprastai reikėtų puoštis tik viena ryškesne detale. Visų šių puošmenų privalumas tas, kad jos gali būti vienadienės ir parinktos konkrečiam deriniui užbaigti. Taip pat jos gali keliauti, nesukeldamos širdies skausmo, ir netgi suteikia neįprasto žavesio ar egzotikos dvelksmą moters išvaizdai. Vis dėlto bižuteriją turėtų rinktis moteriškos ir rafinuotos moterys, nes puoštis nemėgstančios natūralistės retai sugeba atskleisti tikrąjį papuošalų grožį.

Yra tik vienas papuošalas, kuris vienodai gerai atrodo visoms moterims, puikiai dera su beveik visais ansambliais, tinka beveik visomis progomis ir yra nepakeičiamas kiekvienos moters garderobe... Tegyvuoja perlų, tikrų ar dirbtinių, vėrinys nuo pirmojo pasimatymo iki paskutinio atodūsio!

ŽIŪRĖTI: VĖRINIAI, AUSKARAI, ŽIEDAI

PATOGUMAS

Pastaruoju metu visose srityse trokštama patogumo, tai viena modernaus gyvenimo sąlygų. Mes nebegali-

me pakęsti net minties apie menkiausius fizinius ar moralinius apribojimus, tad dauguma detalių, kurios anksčiau buvo laikomos elegancijos ženklu, šiandien pasmerktos išnykti būtent dėl patogumo siekio. Patys atkakliausi ir niekaip nenugalimi pasirodė besą moteriški batai – jų forma vis dar absurdiška ir niekaip nesiderina su gera savijauta ir patogumu.

Per atostogas dauguma žmonių radikaliai pakeičia savo gyvenimo būdą, keliasi pagyventi į provincijas ar virsta pietinių salų gyventojais, taigi atostogų drabužiai šiais laikais privalo būti itin patogūs arba visiškai nepretenzingi. Be to, atrodytų gana keistai, jeigu vasaros kurorte vilkėtume tą patį aukštosios mados derinį, kuris praėjusią savaitę visus pribloškė per kokteilių vakarėlį. Pagrindinis ateities dizainerių uždavinys, be jokios abejonės, bus sujungti patogumą ir eleganciją. Jie turės stengtis neatgrasyti pirkėjų sudėtingais aukštosios mados kūriniais, kurie yra nesuderinami su modernios moters kasdienio gyvenimo ritmu.

Kad ir kaip ten būtų, jeigu moterys ir toliau dvidešimt keturias valandas per parą ir dvylika mėnesių per metus sieks tik komforto, galiausiai jos suvoks, kad tapo treniruoklių, lykros, pusfabrikačių, iki smulkmenų suplanuotų kelionių ir praktiškumo vergėmis, kad iš esmės tapo pajuokos objektais. Kai patogumas paverčiamas pagrindiniu tikslu, jis tampa elegancijos priešu Numeris Vienas.

Nors pėdkelnių gamintojai ir deda dideles pastangas, kad praplėstų savo gaminių asortimentą, dauguma moterų mūvi tos pačios rūšies pėdkelnes nuo ryto iki vakaro ir visomis progomis. Naujo stiliaus nailoninės pėdkelnės paleidžiamos į prekybą du kartus per metus ir, nors mums bandoma įteigti, kad šį sezoną madingos abrikoso, konjako ar antilopės spalvos pėdkelnės, kad siūlės dabar madingos arba nemadingos (vienu metu laikytos elegantiškomis, po to jos buvo visiškai pamirštos, o pastaruoju metu vėl iš naujo atrandamos), tačiau, tiesą pasakius, pėdkelnės nepalieka per daug vietos vaizduotei. Pagrindinė tendencija išlieka ta pati – jos turi būti kuo mažiau matomos.

Nepaisant to, raštais išmargintos ir ryškių spalvų pėdkelnės, kurias kaip kaimui skirtą drabužį pirmieji pristatė *Dior* mados namai, gali būti linksma ir savita laisvalaikiui skirto ansamblio detalė, o mergaitėms ypač linksmai ir žaismingai atrodo raštuotos kojinės iki kelių.

Tačiau būtų išmintingiau ir ekonomiškiau atsispirti pagundai kasdien mūvėti naujausio modelio pėdkelnes ir kiekvieną sezoną pasirinkti tik du atspalvius: vieną dienai, kitą vakarui. Su miesto drabužiais geriau rinktis neutralius smėlinius atspalvius, kurie puikiai derės su bet kurio drabužių derinio spalva, o vakarui palikti šiek tiek šviesesnes, skaidresnes pėdkelnes, kurių sutvirtinimai ties kulnu ir pirštais nesimatys vakariniuose bateliuose. Skaidrumas ir tvirtumas priklau-

so nuo storio ir denjė. Storis paaiškina, kaip tankiai suausti siūlai: kuo šis skaičius didesnis, tuo audinys tvirtesnis, denjė nurodo siūlo svorį ir tankį, tad kuo didesnis denjė, tuo pėdkelnės bus tampresnės, tvirtesnės ir stipresnės.

Kad išvengtumėte nemalonaus siurprizo, pirkdama pėdkelnes, spalvą rinkitės tik dienos šviesoje, nes dirbtinis apšvietimas pašviesina nailoninių pėdkelnių spalvą.

Turėtumėte vengti tamsių ar rausvų pėdkelnių prie juodo ansamblio, nes atrodysite pilkai ir nuobodžiai; prie juodos spalvos labiausiai dera natūraliai smėlinė spalva. Apsivilkus baltą ar pastelinių spalvų vasarinę suknelę gražiai įdegusios kojos atrodo tiesiog pritrenkiančiai, tačiau tokio paties atspalvio nailoninės pėdkelnės dėl kažkokios priežasties su balta suknele atrodys visiškai nepatraukliai, tad vėlgi geriau rinktis švelniai rožinį ar smėlinį atspalvius.

Permatomos nailoninės pėdkelnės jau seniai nebėra prabangos prekė, o kainos skirtumas tarp pigesnių ir brangesnių pėdkelnių tikrai labai mažas. Dar daugiau pinigų sutaupysite iš karto pirkdama šešias poras vienodo atspalvio, dydžio ir ilgio pėdkelnių. Tada neteks mūvėti pėdkelnių su nubėgusia akimi, nesvarbu, kad užsiūta. Na, o norėdama išvengti netikėtumų, į savo rankinę visada įsimeskite atsarginę porą pėdkelnių.

Kad ir kaip būtų gaila, vis dar per dažnai pasitaiko susisukusių, apsmukusių, ties kulkšnimis ir keliais susiraukšlėjusių pėdkelnių. Vientisos nailoninės pėdkelnės (be išskirtos kelnaičių ir pirštų dalies) labiau

apsmunka nei minėtas dalis turinčios pėdkelnės, kadangi pastarosios dažniausiai yra pritaikytos moteriškai figūrai, kitaip tariant, mezgamos apskrituoju būdu ir suformuojamos didinant ar mažinant akių skaičių, o ne tiesiog labiau įtempiant, kaip daroma mezgant vientisas pėdkelnes. Bjaurių raukšlių dažniausiai galima išvengti, jeigu, vos užsimovusi pėdkelnes ant pėdos, iš karto gražiai užsitempsite jas ant visos kojos, o ne tiesiog iš viršaus tempsite jas aukštyn.

Kai kurioms moterims atrodo, kad kojos tėra vaikščioti skirtos ataugos, tačiau vyrams jos yra viena iš labiausiai gundančių moters kūno dalių, todėl būtų kvaila nesirūpinti šiuo ypatingu traukos objektu. Elegantiškos moters kojos visada yra ne menkiau prižiūrėtos ir dailiai papuoštos negu likusios kūno dalys.

PENIUARAI

Mane glumina daugumos šiaip jau elegantiškų moterų nenuoseklumas – jos visiškai nesirūpina, kaip atrodys intymioje aplinkoje, o tai yra būtent ta vieta ir tas laikas, kai jos turėtų atrodyti patraukliausiai.

Beveik kiekviena moteris turi bent vieną ar du dailių naktinukų ir lengvų chalatėlių ansamblius, kuriuos kruopščiai tausoja kelionėms. Viešbučio kambarių aptarnaujantis personalas nė neįsivaizduoja, kaip jiems pasisekė! O kai pagalvoji, kad gerai apmokytas viešbučio darbuotojas neturėtų net akies krašteliu žvilgtelėti

į apatiniu trikotažu pasidabinusią mielą damą, – koks tai praradimas!

PIRŠTINĖS

Pirštinės – mažiausiai pastebimas aksesuaras. Visai kaip odinės rankinės ir batai, gražiausiai atrodo neutralių spalvų pirštinės, o pačios elegantiškiausios būna pagamintos iš minkštos lygios odos. Jeigu tokios pirštinės yra su šilkiniu pamušalu, jas galima mautis net pačiu šalčiausiu oru. Antras mano pasirinkimas būtų zomšinės arba antilopės odos pirštinės, tačiau jos lepesnės, taigi gali tekti dažniau jas keisti. Na ir galiausiai, – nailoninės pirštinės, kurios yra pačios praktiškiausios, o jeigu dar dailiai pasiūtos iš tankaus ir neblizgaus audinio, jos gali būti išties stilingos.

Pirštinės būtinai turi būti tinkamo dydžio ir ilgio. Kadangi odinių pirštinių dydžiai varijuoja kas ketvirtį, o medžiaginių pirštinių – kas pusę dydžio, be to, visas pirštines siuva įvairaus ilgio, tad, šiek tiek atkakliau paieškojusi, turėtumėte rasti idealiai tinkančias pirštines.

Reikėtų vengti pirštinių su papuošimais. Prie puošnios vakarinės suknelės elegantiškiausiai atrodo ilgos juodos pirštinės.

Pirštinių etiketas nėra toks sudėtingas, kaip daugeliui moterų atrodo. Pirštines visada mūvime lauke, viduje jas būtina nusimauti, išskyrus teatrą, oficialų

priėmimą ar pokylį. Valgyti visada derėtų be pirštinių, net jeigu tai tik vieno kąsnio užkandis. Tačiau dama niekada nenusimauna pirštinių, norėdama paspausti ranką (žinoma, nebent tai purvinos daržininkystei ar jojimui skirtos pirštinės), ir, dar daugiau, visiškai neprivalo už tai atsiprašinėti.

Apibendrinant, pirštinės yra palyginti brangus aksesuaras, kuris turi būti klasikinio stiliaus, puikios kokybės ir nepriekaištingai švarus. Jos gali suteikti deriniui papildomos elegancijos arba, jeigu jums kažkada buvo kilusi nelabai vykusi mintis ir nusipirkote nertas ar skaidraus nailono pirštines, – visiškai jį sunaikinti.

PLANAVIMAS

Paprastai daugiausia apie savo drabužius galvojančios moterys ir gražiausiai rengiasi (tai nebūtinai reiškia, kad tam jos skiria daugiausia laiko ir tikrai ne daugiausia pinigų).

Du kartus per metus – rugsėjį, kai baigiasi vasara, ir vasario pabaigoje ar kovo pradžioje, kai pasirodo ilgai laukti pirmi pavasario ženklai, – neprošal pasiruošti artėjančiam sezonui ir pasidaryti drabužinės inventorizaciją. Privalote būti visiškai objektyvi ir negailestingai išmesti:

§ nusidėvėjusius, purvinus ar iš mados išėjusius drabužius, kurių nebeverta taisyti;

- visiškai sunešiotus batus ir rankines, kuriuos saugojai lietingai dienai;
- nebemadingas skrybėles.

Susiplanuokite atiduoti:

- Per mažus drabužius (kol numesite svorio, jie turbūt jau bus išėję iš mados).
- Viską, ko nedėvėjote pastaruosius dvejus metus ir ko negalima persiūti į naudingą drabužį. Kalbant apie persiuvimą, nesitikėkite stebuklų iš dažymo ar kitokių didelių pakeitimų, nes rezultatai dažniausiai nuvilia, o dar ir nemažai kainuoja.

Visus kitus drabužius nuneškite į siuvyklą, kad, jeigu būtina, pakoreguotų drabužių ilgį pagal dabartinę madą, pakeistų sagas ir t. t. O tada jau nuspręskite, ko dar trūksta jūsų garderobui.

Dažniausiai labai patogu kiekvienam sezonui išsirinkti vieną pagrindinę spalvą. Tai galėtų būti – smėlinė, tamsiai mėlyna, pilka arba juodai ir baltai languota pavasarį, juoda, ruda, tamsiai pilka ar tamsiai žalia žiemą. Visai nebloga idėja turėti kelis tos pačios spalvos ansamblius, kad juos būtų galima derinti su tais pačiais aksesuarais.

Sezono pradžioje jau turėtumėte būti įsigijusi pagrindinius derinius svarbiausiems gyvenimo atvejams: darbo, laisvalaikio, vakarinius ir sportinius drabužius. Pasistenkite iš anksto apgalvoti planuojamas keliones ir tokius nekasdienius įvykius kaip vestuvės ar pobūviai, į kuriuos esate pakviesta. Jeigu svarbiausius pirkinius – žieminį paltą ir pavasarinį kostiumėlį – išsirinkote rūpestingai, o ne apimta desperatiško paskutinės

minutės įtūžio, vėliau galite pasiduoti įgeidžiui ir ekspromtu įsigyti kokį nors daiktą, nerizikuodama išbalansuoti viso savo garderobo ar išleisti krūvą pinigų nepriekaištingai pasiūtam kostiumėliui, kai iš tikrųjų norėjote vakarinės suknelės! Taip pat turėtumėte pasistengti nepirkti visų svarbiausių pirkinių kasmet, pavyzdžiui, vienais metais nusipirkite gerą paltą, o kitais pagal užsakymą pasiūtą kostiumėlį ar kokį kitą puošnų ansamblį.

Visgi aklai prisirišti prie planuojamų įsigyti drabužių sąrašo būtų klaida. Dalis labiausiai tinkančių ansamblių įsigyjama impulsyviai, iš anksto neapgalvojus. Moteris niekada neturėtų atsisakyti kažko, kas suteiks jai malonumo ir grožio, tik dėl to, kad tai nebuvo įrašyta jos iš anksto sudėliotame plane.

PLAUKAI

Tikiuosi, nesitikite, kad parašysiu citrinų ir alyvuogių aliejaus šampūno receptą, kuris taip pat gerai tiktų ir prie šaltos lašišos, ir pleiskanoms naikinti, nes kompetencijos dalyti tokio pobūdžio patarimus turi tik galvos odos specialistai arba aukščiausios klasės virėjai. Tačiau, kalbant apie madą, galiu užtikrintai pasakyti, kad elegancija nesibaigia ties plaukų linija. Tiesą sakant, neįsivaizduoju elegantiškos moters netvarkingais plaukais ar pasirinkusios jai visai netinkantį kirpimą.

Vos žvilgtelėjus į gražiausiai besirengiančių moterų sąrašą, visiškai aišku, kad dauguma į jį patekusių stilingų grožybių pasirinko tokias šukuosenas, kurios iš esmės tikrai nėra labai ekstremalios, o metams bėgant buvo keičiamos labai nežymiai. Vindzoro hercogienė ir Monako princesė Grace Kelly niekada radikaliai nekeitė plaukų stiliaus, galbūt dėl tos priežasties atrodė, kad jos visiškai nesensta, net senos jų nuotraukos atrodo visai nepakitusios. Jeigu seksite jų pavyzdžiu, žinoma, neteksite galimybės kiekvieną sezoną nustebinti visiškai nauja šukuosena, tačiau paisysite vienos iš svarbiausių elegancijos taisyklių – atrasti labiausiai jums tinkantį stilių ir jo laikytis.

Jaunesniame amžiuje dar galima žaisti su dviem kasytėmis, ilgais tiesiais plaukais, išsitaršiusiais kirpčiukais ir panašiais dalykais. Tačiau sulaukus keturiasdešimties, geriau pasirinkti paprastą plaukų stilių – trumpus arba į viršų sukeltus ir į kuodą susuktus plaukus, tik jokiais būdais nesusigundykite ilgomis pečius dengiančiomis garbanomis.

Norėdama išgauti kokią nors akinančiai nenatūralią plaukų spalvą, neturėtumėte persistengti balindama plaukus ar spalvindama juos įvairiomis spalvomis. Gamta mums davė tokią odos ir akių spalvą, kuri dažniausiai tobulai dera su natūralia mūsų plaukų spalva, tad daugeliu atvejų vertėtų ją ir pasirinkti. Be to, juoda kaip anglis plaukų spalva labai sugriežtina veido bruožus, o pernelyg ryškiai raudona ar nenatūraliai šviesi spalva atrodo ypač vulgariai. Galų gale, neturėtumėte gėdytis žilų plaukų, dažniausiai jie atrodo tikrai žavingai.

Savaime suprantama, jeigu vakare laukia svarbus renginys ar įvykis, jūs iš anksto užsirašysite pas kirpėją. Bet tik neleiskite šia ypatinga proga ant jūsų galvos sukurti kokios nors sudėtingos konstrukcijos. Atrodykite tiesiog taip kaip visada – nepriekaištingai.

PRABANGA

Žodis „prabanga" asocijuojasi su įvairiausiais malonumais ir patogumais, nors jo prasmė šiek tiek sumenko po to, kai šiuo žodžiu žmonės pradėjo apibūdinti viską be išimčių – nuo dešrelių rinkinio iki miltelių indams plauti.

Prabanga gali būti įvairiai interpretuojama ir reikšti saiko neturėjimą, didelę kainą, rafinuotumą ar ekstravaganciją, tačiau, kad ir kaip ten būtų, šis žodis užburia ne tik ausį, bet ir fantaziją. Bet prabangos pojūtis yra visiškai subjektyvus dalykas. Prabangą, kaip ir laimę, kiekvienas suvokia skirtingai: valkatai tai yra šiluma miesto traukinio vagone, o meno kūrinių kolekcionieriui – dar vienas įsigytas Picasso paveikslas. Galbūt prabangos suvokimas atsiranda lyginant skirtingų socialinių sluoksnių minimalų pragyvenimo lygį. Daugeliui moterų prabangos jausmas atsiranda įsigijus daiktą, kurio neturi jos draugės.

Prie prabangos – ar bent jau to, kas mums atrodo prabanga, – greitai priprantama. Klestintys gamintojai, kurie tiesiogiai priklauso nuo mūsų noro gyven-

ti prabangiai, tą mūsų norą atsargiai skatina, kurdami tokias reklamas, kurios turi įtikinti kuo daugiau vartotojų, kad jie gali sau leisti „prabangą“. *Dior* labai apsimokėjo savo garsiuoju ženklu pažymėtus lūpų dažus siūlyti skirtingas finansines galimybes turinčioms moterims reklaminiu šūkiu: „Bent jau tavo lūpas gali papuošti *Dior*!“

Kalbant apie eleganciją: kuo didesnė prabanga, tuo mažiau dėmesio ji į save atkreipia, kol galiausiai, perėjusi visus tuos siauram žmonių ratui skirtus etapus, jūs pasieksite aukščiausią prabangos tašką, kurio, išskyrus jus, daugiau niekas nepastebi.

PRIEMIESČIŲ GYVENTOJOS

Jeigu jums pasisekė ir kiekvieną vakarą galite ištrūkti iš miesto dulkių ir triukšmo į priemiestį, vadinasi, jūsų apranga šiek tiek skirsis nuo miesto gyventojos.

Puikiai pasiūtas klasikinis kostiumėlis bus ištikimiausias jūsų sąjungininkas. Nepamirškite, kad jis turės jums tarnauti bent kelerius metus, o tai reiškia, kad privalote vengti naujausių mados tendencijų. Kostiumėlis turėtų būti klasikinis, pasiūtas ne prasčiau už vyrišką kostiumą. Išmintingiausia rinktis neutralų atspalvį, pilką ar smėlinį, – tokie gražiai atrodo visais metų laikais.

Jeigu į priemiestį tenka grįžti kasdien, labiau už viską jums reikės puikios kokybės palto. Vasarą lengvos

vilnos palto ar lietpalčio, sumodeliuoto ir pasiūto taip, kad uždengtų suknelę, kuri yra per plona ankstyvo ryto kelionėms miesto traukiniu, o vėlyvą popietę grįždama namo paltą visada galėsite parsinešti rankoje. Medvilninis suknelės ir švarkelio ansamblis taip pat puikiai tinka šiltajam metų laikui.

Jeigu keliaujate automobiliu, problemų išvis neturėtų kilti, nes galite rengtis lygiai taip pat kaip nuolatinė miesto gyventoja.

ŽIŪRĖTI: IDEALI DRABUŽIŲ SPINTA, PRITAIKOMUMAS

PRIETAISAI

Dievinu įvairius naujus prietaisus (kas jų nemėgsta?), ypač virtuvinius. Kai kalbama apie eleganciją, šie nedideli genialūs išradimai gali būti neįkainojami pagalbininkai drabužių spintoje, siūlų dėžutėje, higienos reikmenų lentynėlėje ir kelioniniame krepšyje, jau nekalbant apie naudingus prietaisus, skirtus juvelyrikai valyti, dėmėms šalinti, skalbti ar lyginti. Tačiau technologijų naujovės retai randa vietą elegantiškame ansamblyje. Tai reiškia, kad puikiai besirengianti moteris niekada nepames galvos dėl tokių naujovių, kaip vadinamosios „išmaniosios rankinės“, kuriose yra krūva skirtingas funkcijas atliekančių skyrelių ir galima rasti permatomų celofaninių lietpalčių, „lietaus batų“, išlankstomų skrybėlaičių ar apsauginių maišelių rankinėms. Egzistuoja nesuskaičiuojama galybė

ateities prietaisų, kurie sukurti tam, kad neštų kuo didesnį pelną jų autoriams, gaila, tačiau elegantiškai moteriai jie tiktai kenkia. 1964-aisiais metais mobilieji telefonai net neegzistavo, o šiandien neretai būna tokių momentų, kai norėtųsi, kad jie dingtų nuo žemės paviršiaus!

PRITAIKOMUMAS

Ar įmanoma moteriai kiaurą parą puikiai atrodyti bet kokioje aplinkoje su tuo pačiu drabužių komplektu? Tai yra vienas iš modernaus gyvenimo iššūkių. Prekybos tinklai šią problemą sprendžia siūlydami įvairius drabužių derinius, kuriuos optimistiškai reklamuoja, kaip galimus dėvėti „nuo aušros iki sutemų". Tačiau dažniausiai taip anaiptol nėra, ir tokius drabužius galima vilkėti nuo penktos valandos vakaro iki vidurnakčio, o dieną jie beveik visada atrodo gerokai per puošnūs.

Paprastas tamsios vilnos ansamblis, kai švarkelis paslepia suknelės su gilia iškirpte viršų, yra labiausiai pritaikomas derinys šioje situacijoje. Tačiau su viena sąlyga: privalote turėti galimybę dienos pabaigoje pasikeisti ryto aksesuarus į nedidelę vakarinę delninukę ir prisiderinti puošnesnius papuošalus, kurių, aišku, nepamiršote įsimesti į talpią dienai skirtą rankinę.

Lakuoti arba lygios odos aukštakulniai puikiai tinka visą parą, tačiau to paties negalima pasakyti apie batus

iš zomšos (juos galima avėti dieną, bet ne vakare) arba basutes (jos skirtos puošnesnei aprangai). Visi šie dalykai reikalauja išankstinio pasiruošimo, taigi užmaršios moterys ne visada sugeba it chameleonai priderinti savo išvaizdą prie besikeičiančios aplinkos.

R

RANKINĖS

Elegantiška rankinė yra vienas iš patikimiausių būdų norint pagyvinti įprastinį gatvės drabužių derinį. Ir priešingai – užtikrintai sumenkinsite žavingą derinį, pasirinkusi nutriušusią ar pigiai atrodančią rankinę. Šis praktiškas aksesuaras yra toks svarbus, kad nusipelno tikrai ilgų paieškų, o kartais ir nemažos dalies drabužiams skirto biudžeto.

Apskritai kalbant, rankinės dydis turi būti proporcingas jūsų pačios dydžiui. Didžiulę kuprinę tempianti smulkutė moteris atrodo taip pat juokingai (ir turbūt nereikia nė sakyti – neelegantiškai), kaip ir prie didelės krūtinės mažutę rankinę spaudžianti apkūni dama.

Be to, didesnė rankinė visada atrodo ne taip puošniai. Didelės rankinės tinka tik keliaujant ar paplūdimyje, o kalbant apie kitą barikadų pusę, pati elegantiškiausia rankinė vakarui – delninukė, kuri beveik telpa jūsų delne.

Elegantiška rankinė dažnai yra kokybiškos rankinės sinonimas, na, o kokybiška, deja, neretai reiškia ir didelę kainą! Tačiau viena gerai pasiūta aukščiausios

kokybės rankinė tarnaus ilgiau nei trys ar keturios pigesnės, ir galiausiai bus tikrai naudinga investicija. Be to, gerai suderintam garderobui reikia tik kelių rankinių, sakyčiau, mažiausiai šių keturių:

1. Didelės rankinės kelionėms ir kiekvienai dienai.
2. Popietinės rankinės, kurią derintumėte su miesto drabužių ir šiek tiek puošnesniais ansambliais. Be jokios abejonės, praktiškiausias pasirinkimas – iš geros odos pasiūta juoda vidutinio dydžio rankinė su žavinga sagtimi. Zomšinė rankinė reikalauja daugiau priežiūros, o lakuotos odos rankinės apskritai neatrodo elegantiškai. Gražiai atrodo ir su dviejų ar daugiau spalvų rankine suderinta vienspalvė apranga, tačiau, turint ribotas galimybes, praktiškiausias pasirinkimas yra juodos, smėlinės arba rudos spalvos rankinė.
3. Vakarinio rankinuko iš šilko, satino ar atlaso. Jis gali būti juodos spalvos arba tokios pat kaip jūsų vakarinis paltas. Idealiausia būtų turėti kelis skirtingų spalvų rankinukus, kurie derėtų prie skirtingų vakarinių apdarų.

   Jei jūsų nevaržo finansai, galima rinktis iš didžiulės įvairovės vakarinių rankinių, kurios labiau primena juvelyro sukurtą šedevrą, o ne odos pramonės gaminį. Tačiau čia moterų, kurios negali pasigirti puikiu skoniu, tyko daugybė spąstų. Pavyzdžiui, karoliukais siuvinėtos delninukės atrodo stilingai tik tada, kai yra vienspalvės, ypač jei jos yra vieno iš mirguliuojančių atspalvių, tokių kaip juodo ir mėlyno, tamsiai pilko, blizgančio juodo ar varinio. Idealiausia mažos juodos suknelės palydovė yra maža juoda delninukė su auksine juvelyrine sagtele, tačiau sagtis turi būti aukščiausios kokybės, kitaip tariant, – iš tikrųjų pagaminta juvelyro.
4. Šiaudinio smėlio spalvos krepšio vasarai. Galima rinktis šiek tiek grubesnio pynimo, jeigu vasaras leidžiate už-

miestyje. O jeigu liekate mieste, puikiai tiks smulkesnės tekstūros, kaip smulkiai pintų skrybėlių. Šiaudinė rankinė yra nepakeičiamas aksesuaras prie medvilninių ir lininių suknelių.

Rankinių mados keičiasi periodiškai, bet toli gražu ne taip dažnai kaip drabužių. Klasikiniu tapęs modelis, toks kaip per petį permetama *Hermès* rankinė, gali būti stilingas dešimtis metų, o ekscentriški modeliai iš mados išeina daug greičiau. Kadangi odinių gėrybių dizaineriai yra tokie pat išradingi kaip ir drabužių kūrėjai, sunku kažką planuoti į ateitį. Tačiau nesvarbu, ką jie pasiūlys, visada išmintingiau keistų formų įmantriais papuošimais apsiūtą krepšį iškeisti į klasikinės formos rankinę, dekoruotą konservatyviomis detalėmis.

Negana tiesiog turėti gražių rankinių kolekciją, elegantiška moteris privalo suprasti, kaip išsirinkti konkrečiai progai ir konkrečiam drabužių deriniui tinkančią rankinę. Nors laisvalaikiui skirtas krepšys prie puošnios aprangos ir atrodo šokiruojančiai, tačiau parinkus šiek tiek už drabužius puošnesnę rankinę visai įmanoma pridėti formalumo ir paprastai juodai suknelei ar kostiumėliui.

ŽIŪRĖTI: AKSESUARAI

RESTORANAI

Daugelyje miestų yra dvi skirtingos restoranų kategorijos: tokie, į kuriuos einame, kad būtume pastebėti, ir

tokie, į kuriuos einame pasimėgauti nuostabiu maistu. Nėra reikalo kalbėti apie pastaruosius restoranus, į juos užsukame dažniausiai per pietus pavalgyti, ir paprastumas ten yra tiesiog privalomas. Tačiau visais kitais atvejais, išsiruošusi pavakarieniauti į restoraną elegantiška moteris turėtų persirengti.

Žinoma, eidama vakarieniauti į elegantišką vietą neapsirengsite taip pat kaip į kaimynystėje esantį kuklų restoranėlį. Pirmojo tipo restorane, kuriame tikitės būti pastebėta, galite vilkėti prabangiausius savo drabužius, valgyti ikrus, gerti šampaną ir visiškai nesibaiminti, kad pasirodysite vulgari, nes būtent tokiai prabangai ši vieta ir skirta. Tačiau antrojo tipo restorane, į kurį einate paskanauti išskirtinių patiekalų ar paprasčiausiai lėkštės puikiai pagamintų spagečių su mėsos kukuliukais, geriau taip puošniai nesirengti ir gerti įprastą raudoną vyną!

Tarp šių dviejų priešingybių dar yra didžiulis pasirinkimas kitų restoranų, pradedant šiuo metu ypač madinga, dažniausiai gana vidutinišką maistą siūlančia užkandine, į kurią einant galima pasirinkti kokį nors rafinuotą derinį, pavyzdžiui, stilingą naujausio modelio aptemptą juodo krepo suknelę iš madingos autorinių drabužių parduotuvėlės. Ir baigiant seniai gyvuojančiu ir geru maistu garsėjančiu restoranu, kurio lankytojai yra nuoširdūs valgytojai – apkūnūs, provincialūs, pasiturintys, atsipalaidavę... ir tikrai ne per daug elegantiški. Eidama į pastarąjį, galite vilkėti banaliausius ir kasdieniškiausius savo drabužius – tokiai vietai jie kuo puikiausiai tiks.

Kitaip tariant, dar prieš išeinant iš namų, labai svarbu žinoti, kur vakarieniausite, kad galėtumėte pasirinkti tinkamus drabužius.

SAVAITGALIAI

Po penkių dusimo mieste dienų vis daugiau miestiečių savaitgalį bėga į užmiestį, kad nors keturiasdešimt aštuonias valandas pakvėpuotų grynu oru. Siekiant patenkinti kaimiškų pramogų išsiilgusių žmonių poreikius, buvo sukurta ištisa pramonės šaka ir parduota kaip niekada daug laisvalaikio drabužių.

Tobula elegantiškos moters, išsiruošusios į užmiestį savaitgaliui su draugais, apranga:

§ kostiumėlis, plokščiapadžiai batai (arba aulinukai žiemą) ir daili kelioninė rankinė.

Rudeniui, žiemai ir pavasariui skirtas kostiumėlis turėtų būti pasiūtas iš gana storo dvispalvio tvido ir dėvimas su derančiu megztiniu, o ant viršaus tinka lietpaltis arba laisvalaikiui skirtas paltukas. Vasarą reikėtų rinktis iš ryškiaspalvio lino ar medvilnės pasiūtą kostiumėlį, derinamą su įliemenuotais marškinukais, sandalais ir šiaudine rankine.

Kelioniniame krepšyje turėtų būti:

- § paprastas chalatėlis, ne permatomas, bet ir nelabai storas, dailus ir puikiai tinkantis pusryčiams, kuriuos veikiausiai visi kartu valgysite svetainėje;
- § pora kelnių, megztinis ir palaidinė, net ir vasarą;
- § maudymosi kostiumėlis ir paplūdimio suknelė;
- § vakarui: kostiumėlis su kelnėmis, kuris puikiai tiks vakarėliui neformalioje aplinkoje, namuose su draugais;

arba:

- § ilga vakarinė suknelė negilia iškirpte, jeigu vakaro šeimininkė propaguoja labiau formalų gyvenimo būdą arba šeštadienio vakarą vyks kviestiniai pietūs; tačiau, jeigu į savaitgalio programą yra įtrauktas neformalus kokteilių ir švediško stalo tipo vakarėlis, labiau tiktų:
- § žiemą – labai paprasta, balta, storos medvilnės suknelė su plačia, aukštai ties raktikauliu iškirpta ir iki pečių nusitęsusia iškirpte arba blyškios spalvos, berankovė, siaura ir aptempta suknelė iš vilnos; vasarą – tokio pat tipo iš raštuotos medvilnės ar lino pasiūta suknelė.

Jeigu moteris yra pakviesta dalyvauti kokioje nors aktyvioje laisvalaikio veikloje, derėtų nepamiršti ir tam skirtų drabužių. Draugus savaitgaliui priėmusiai moteriai nėra nieko blogiau, nei klube pasirodyti su prastai apsirengusia drauge arba būti priverstai neapdairiai viešniai skolinti baltą teniso sijoną, jodinėjimo batus ar tiesiog porą patogių, pasivaikščiojimui skirtų batelių, nes vienintelė viešnios turima avalynė yra aukštakulniai bateliai, su kuriais neįmanoma nueiti toliau negu iki lauko durų.

Trumpai tariant, net jeigu giliai širdyje nesate lauko pramogų gerbėja, susiruošusi praleisti savaitgalį užmiestyje, turėtumėte bent jau apsirengti atitinka-

mai ir, žinoma, savo dirbtines blakstienas galite palikti mieste.

SEKSAS

Gyvename pasaulyje, kuriame mokslinė fantastika jau tapo realybe. Mechanizmai gali atkartoti beveik visus mūsų judesius, maitinamės vis labiau apdorotu maistu ir lėtai, bet užtikrintai daromės panašūs į robotus. Tačiau yra viena sritis, kurios nepalietė mokslo progresas, veikla, kuri per amžius išlaikė tuos pačius ritualus, ir tai yra abipusė vyro ir moters pergalė. Nuo biblinių laikų, net tamsiaisiais viduramžiais, vyrai troško moters meilės, o moterys buvo daugiau nei laimingos, galėdamos jiems ją suteikti.

Iki 1914 m. jaunų mergaičių švietimo pagrindinis tikslas buvo išmokyti jas užkariauti vyrą ir jo nepaleisti. Pirmiausia buvo mokoma socialinių manierų – šokti ir bendravimo etiketo. O tada, kai jaunas vaikinas įkliūdavo į beprotiškai mylinčios mamos kantriai austą voratinklį, prasidėdavo maisto gaminimo ir namų ruošos pamokos, kad būtų išlaikyta išskirtinė teisė į jaunuolio prieraišumą ir jo pinigus.

Pastarųjų dešimtmečių socialinė evoliucija išlaisvino moteris ir atvėrė joms karjeros galimybes, jos šiuo metu tokiomis pačiomis sąlygomis už tokį patį atlyginimą konkuruoja su vyrais. Tačiau net ši radikali naujovė nepanaikino amžinai tarp skirtingų lyčių

egzistavusio potraukio. Moderni moteris gali būti šeimos maitintoja, tačiau pagrindinis jos tikslas lieka tas pats – užkariauti vyrą.

Kiekviena reklama, laikraščiai, žurnalai, kiekvienas televizijos kanalas ir radijo stotys kiaurą parą mums skelbia, kad, siekiant to tikslo, beveik kiekvienas dalykas moters gyvenime yra potencialus ginklas. Su grožiu susiję produktai, tokie kaip šampūnas, dantų pasta, kosmetika ir kvepalai, yra pristatomi kaip nepakeičiami mūsų sąjungininkai, o atsisakymas juos pirkti prilyginamas užsidarymui į vienuolyną.

Sąmoningai ar ne, vyrai ir moterys pasitelkia įvairiausias gudrybes, norėdami vieni kitus sužavėti, ir, reikia pripažinti, vyrai visada yra gerokai diskretiškesni už moteris. Iš tikrųjų, mėgindamos išnaudoti natūralius savo privalumus, jos dažniausiai užkerta kelią bet kokiai elegancijai.

Vadinamasis seksualus stilius niekada nebuvo elegantiškas, jis pritinka tik viliokėms iš gangsterių filmų ir komiksų. Be to, jokie autoritetingi specialistai negali prisiimti atsakomybės už šį gerokai perspaustą stilių: nei mados dizaineriai, kurie visada renkasi pačias liekniausias plokščiakrūtes manekenes, nei masinių drabužių gamintojai, kuriems nėra nieko sudėtingiau, nei sutalpinti didelį biustą į ką tik iš Paryžiaus atkeliavusią įliemenuotą suknelę taip, kad priekyje neliktų nė mažiausio ten esančios siūlės įrodymo! Ne, pagrindiniai veržlios krūtinės propaguotojai yra liemenėlių gamintojai, kurių kūriniai yra tvirti ir stiprūs kaip dangoraižiai, todėl tos anatomijos ypatybės,

kurios turėjo būti minkštos, natūralios pagalvėlės, buvo transformuotos į tikrų tikriausią šarvuotį. Visuotinis didelio biusto garbinimas ir įžymybių krūtinės dydžiui rodomas dėmesys yra fenomenas, kuris galbūt vertas psichiatro ar gyvulių parodos vertinimo komisijos dėmesio, tačiau tikrai neturi nieko bendra nei su mada, nei su elegancija.

Kita vertus, negalvokite, kad norėdama būti elegantiška privalote vilkėti tik asketiškus drabužius aukštu apvaliu kaklu arba segėti kojas slepiančius ilgus sijonus, tarsi būtumėte dievobaiminga Gelbėjimo armijos dama. Vakarinės pobūvių suknelės su labai gilia iškirpte beveik visada atrodo gražiai. Dailiai pasiūtos suknelės, kurios formuoja figūrą, tačiau tik švelniai užsimena apie tai, kokias formas iš tikrųjų slepia, o ne vulgariai jas išryškina, taip pat gali priversti atsisukti kiekvieno vyro galvą. Jeigu vis dėlto nesate visiškai tikra, kad turite tobulą figūrą, ypač jeigu ji linksta į šiek tiek putlesnę pusę, užuot ją pabrėžusi, verčiau pridenkite. Kalbant apie *Wonderbra* liemenėles, jos skirtos tik visiškai beviltiškoms situacijoms (netgi tada derėtų nepamiršti diskretiškumo).

Visuomenėje gajūs mitai apie tai, kokia apranga labiausiai patinka vyrams. Jaunos moterys jais vadovaujasi ir sąmoningai rengiasi taip, kad patrauktų vyrų dėmesį, tačiau jų apranga vyrams dažniausiai sukelia tik nuostabą. Kad kartą ir visiems laikams atskirtumėte faktus nuo pramanų, įsiminkite:

TAI TIKRAI ŽAVI VYRUS:

§ Nuo liemens laisvai krintantys sijonai, smulkus liemuo ir ilgos kojos.

§ Madingi, tačiau ne ekstravagantiški drabužiai. Vyrai domisi mada labiau, nei jums atrodo, net *Wall Street Journal* spausdina straipsnius apie madą.

§ Beveik visi mėlynos spalvos atspalviai, balta, labai šviesiai arba tamsiai pilka. Kai kurie vyrai negali pakęsti, kai žmona apsirengia juodai, o kiti tai tiesiog dievina.

§ Kvepalai. Tačiau šiuolaikiniams vyrams patinka lengvesni kvepalai, subtilūs, šiek tiek rafinuoti mišiniai, nepretenzingi kvapai.

§ Kostiumėliai ir paltai su apykaklėmis.

VYRAI GALVOJA, KAD JIEMS PATINKA:
(BET TIK FILMUOSE)

§ labai atviri aptempti sijonai ir agresyviai išryškintas biustas;

§ dirbtinės blakstienos;

§ „fatališkos“ moters apatinis trikotažas;

§ muskuso, rytietiški kvapai;

§ smailūs kulniukai;

§ metrai juodų kutų ir kilometrai raudono šifono raukinių.

Trumpai tariant, vyrams malonu, kai jiems pavydi, tačiau jie nenori per daug dėmesio. Ir ypač jiems nepatinka, kai mylima moteris atrodo vulgariai.

Sijonas yra tikras biudžeto draugas ir vienas didžiausių gatavų drabužių pramonės laimėjimų. Jį ištisus metus, nors ir kasdien, galima vilkėti su megztiniu ar palaidinuke bet kur, na, išskyrus miesto gatves (nebent būtų pridengtas paltu). Kiekviena moteris turėtų įsigyti bent po vieną juodos vilnos, juodo tvido ir juodą lininį sijoną.

Tiesūs sijonai. Dėvimi tik su ilgu švarkeliu, labiausiai tiks toms moterims, kurių klubai siauri, o šlaunys lieknos.

Platėjantys sijonai. Su jais puikiai atrodys bet kokios figūros moteris, ypač tos, kurių užpakaliukas riestas; derinkite su trumpu švarkeliu.

Klostuoti sijonai. Judant gracingiausiai atrodo „saulės kliošo" tipo sijonai, tačiau reikia turėti labai liekną liemenį; mokyklinės uniformos stiliaus sijonas labiausiai storina klubus.

Ties liemeniu suimti, platėjantys sijonai. Kuo lieknesnis liemuo, tuo žavingesnis efektas. Šie sijonai „nekenčia" švarkelių, bet prašyte prašosi plataus, aptempto diržo.

Sijonai su dideliu užmetimu priekyje. Lengva apsivilkti ir nesunku susipakuoti, tačiau vis dėlto nelabai praktiška. Šiuo metu išėję iš mados, tinka nebent su prie jo derančiu maudymosi kostiumėliu.

Šortai-sijonas. Elegantiškai atrodo tik kaip medžioklės ar boulingo aprangos dalis.

Ilgi vakariniai sijonai. Pastaraisiais metais buvo primiršti, tačiau po truputį susigrąžina ketvirtame pra-

ėjusio amžiaus dešimtmetyje turėtą populiarumą ir grįžta kaip puikus vakarinis apdaras namuose.

Jeigu jau atradote labiausiai jums tinkantį sijono stilių, siūlau prie jo ir apsistoti, net jeigu tai reikštų, kad turėsite keletą to paties modelio, nors ir iš skirtingų medžiagų pasiūtų sijonų.

Turėdama keletą sijonų, palaidinių, megztinių ir diržų, galite labai patraukliai rengtis ir netgi sudaryti įspūdį, kad jūsų spintoje didelis drabužių pasirinkimas, nors iš tiesų visiems šiems drabužiams būsite išleidusi palyginti nedidelę sumą pinigų.

SKRAISTĖS, ŠALIKAI IR SKAROS

Šie terminai iš tikrųjų yra sinonimiški ir įvardija ištisą audinio ar kailio atraižą, kurios ilgis didesnis už plotį. Skraistė dažniausiai būna tokio paties ilgio kaip ir drabužis, su kuriuo ji derinama, o šaliai ir skaros gali būti ir trumpesni. Visi trys aksesuarai kostiumėliui, paltui ar suknelei prideda šiek tiek elegancijos, o pagrindinė jų paskirtis – šildyti.

Jie gali būti tokios pat spalvos ir iš tokio pat audinio kaip ir drabužis, prie kurio yra derinami, tačiau gali būti ir kontrastingos spalvos. Šiuos aksesuarus gali puošti kutai arba bumbuliukai (rizikingiau), arba jie gali būti visiškai paprasti, be papildomų detalių.

Žemo ūgio moterys klysta, galvodamos, kad jos negali nešioti skraisčių. Priešingai, skraistės vizualiai

sukuriamas vertikalus efektas puikiai tinka jų figūroms, lygiai taip pat jos tinka stambesnėms moterims, kurių plotį jos tiesiogine to žodžio prasme padalija į dvi dalis.

Skraistės gali atrodyti elegantiškai ir su visiškai kasdieniais drabužiais, ir su formalia vakarine suknele, be to, jos labai praktiškos ir vasarą, ir žiemą. Priderinta skraistė dažniausiai yra tobula ilgos ar trumpos vakarinės suknelės palydovė, o kartais net neįmanoma išsiversti be atskiros vakarinės pelerinos.

Trumpai tariant, skraistės, šalikai ir skaros turi aibę gerųjų savybių ir nė vieno trūkumo. Kaip papildomą privalumą galima įvardyti tai, kad šie aksesuarai suteikia galimybę pademonstruoti pačius moteriškiausius gestus ir leidžia gracingai judėti pečiams, – romantiškai nusiteikusi moteris gali tuo pasinaudoti ir sulaukti nuostabių rezultatų.

SPALVA

Gali visai pagrįstai pasirodyti, kad spalva yra nekintanti elegancijos dalis ir kai kurios spalvų kombinacijos yra pripažintos kaip gražios kartą ir visiems laikams. Vis dėlto spalva niekuo nesiskiria nuo kitų elegancijos dalių ir atspalvis ar spalvų derinys, kurie šiandien atrodo netinkami, rytoj, žiūrint, kaip jais sužaisi, gali nepaprastai sužavėti. Kas būtų pagalvojęs, kad pilkšvai smėlinė bus pritaikyta klasikiniams drabužiams, kad sodriai žalia ir mėlyna spalvos iš viduramžių vitražų

bus perkeltos ant raštuotoms suknelėms siūti skirtų audinių arba, ačiū *Dior*, juodą derinsime su ruda, tamsiai mėlyna ar net samanine žalia?

Realybėje moteris turi labai ribotas galimybes pritaikyti savo nuožiūra parinktus spalvinius sprendimus. Kadangi neutralių spalvų odinės pirštinės, batai ir rankinės atrodo stilingiausiai, elegantiška moteris visada turi turėti neutralios spalvos aksesuarų derinius: juodą, rudą, tamsiai mėlyną ir natūralios spalvos šiaudinę rankines, o taip pat odinius juodos, rudos ir smėlinės spalvos batus. Na, o kalbant apie spalvas, moteriai tereikia rūpintis, kokios spalvos galvos apdangalus, palaidines, megztukus, šalius ir papuošalus išsirinkti, kad jie tobulai derėtų su pagrindiniais jos garderobo drabužiais. Toms, kurios nepasitiki savo skoniu, siūlau kelis tikrai sėkmingus spalvų derinius:

Šviesi pagrindinė spalva	*Antrinė spalva*
Balta	Juoda, taip pat visi tamsūs ir ryškūs atspalviai
Šviesiai smėlinė	Juoda, ruda, raudona ir žalia
Šviesiai pilka	Ruda, tamsiai žalia, tamsiai pilka, raudona
Žydra	Ruda, tamsiai žalia, avietinė, violetinė, smėlinė, tamsiai pilka
Rožinė	Smėlinė, violetinė, tamsiai mėlyna, pilka
Šviesiai geltona	Juoda, tamsiai mėlyna, ruda, pilka
Rausvai violetinė	Slyvinė, ruda, tamsiai mėlyna
Šviesiai žalia	Tamsiai žalia, raudona

Tamsi pagrindinė spalva	*Antrinė spalva*
Juoda	Smėlinė, balta, pudros spalva; šviesūs, bet ne pasteliniai atspalviai, tokie kaip žydra ar rožinė (išskyrus šviesiai geltoną kepurę prie juodų batų, rankinės ir pirštinių)
Ruda	Balta, smėlinė, juoda, rausvai oranžinė, oranžinė, tamsiai žalia
Tamsiai pilka	Smėlinė, juoda, visos blankios ir ryškios spalvos
Tamsiai mėlyna	Balta, citrininė geltona, turkio, avietinė, ryškiai žalia, rausvai violetinė
Tamsiai žalia	Žydra, balta, smėlinė, ryškiai raudona, šviesiai geltona
Slyvinė	Žydra
Tamsiai raudona	Juoda, žydra, smėlinė

Ryški pagrindinė spalva	*Antrinė spalva*
Mėlyna (su violetiniu atspalviu)	Juoda, balta, ryškiai žalia su melsvu atspalviu
Turkio (mėlyna su tamsiai mėlynu žalsvu atspalviu)	Balta, smėlinė, pudros spalva
Melsvai žalia	Tamsiai mėlyna, juoda, balta
Gelsvai žalia	Smėlinė, balta, ruda
Auksinė	Juoda, balta, ruda
Citrininė geltona	Juoda, balta, tamsiai mėlyna, tamsiai žalia, šviesiai rožinė, oranžinė

Ryški pagrindinė spalva	*Antrinė spalva*
Oranžinė	Balta, citrininė geltona, juoda, tamsiai žalia
Avietinė	Tamsiai mėlyna, balta
Ryškiai raudona	Ruda, balta
Purpurinė	Ruda, balta, žydra, rožinė, turkio

Visi pasteliniai atspalviai gali būti gana sėkmingai tarpusavyje derinami, tačiau jie tinkami tik vasaros viduryje ar labai puošniai vakarinei aprangai. Pastelinių spalvų aksesuarai su miestui skirta apranga dažnai atrodo šiek tiek nuobodžiai.

Labai sunku sukurti elegantišką ir harmoningą derinį iš trijų skirtingų spalvų, nebent dvi iš jų yra juoda ir balta.

Kai kurios spalvos jums gali tikti labiau negu kitos, tai priklauso nuo veido ir plaukų spalvos, tačiau didžiajai daliai moterų nėra jokių absoliučių ribojimų, renkantis spalvas, na, nebent esate liepsnojanti raudonplaukė (tokiu atveju dažniausiai patariama vengti visų raudonos ir rožinės spalvos atspalvių). Be to, dauguma moterų nuo vaikystės turi išankstinę nuomonę, kokių spalvų drabužiai joms tinka, o kurių geriau atsisakyti. Tokiu būdu jos iš savo aprangos išbraukia daug tikrai joms tinkančių atspalvių, nes tiesiog nesiryžta jų išmėginti.

Jeigu esate labai įdegusi, reikėtų vengti juodos ir tamsiai mėlynos spalvų, o štai rudos spalvos drabužiai labai gražiai atrodo ant įdegusio kūno. Pastelinės spalvos irgi paprastai ne taip „apsunkina“ veidą kaip

ryškūs atspalviai, todėl vyrėlesnės moterys dažniausiai atrodo daug gražiau su baltos, žydros, rožinės, šviesiai pilkos arba smėlinės spalvos drabužiais nei su juodais ar rudais.

Raudona spalva beveik visada gražiai atrodo, be to, pakelia nuotaiką. Lygiai taip ir žydra spalva tinka visoms, nepaisant jūsų odos ir plaukų spalvos ar amžiaus.

Kai šviečia saulė, galite sau leisti rinktis daug ryškesnių spalvų drabužius nei tada, kai miestas nusidažo pilkomis spalvomis. Išskyrus violetinę spalvą, kurią ryški saulės šviesa ne taip palankiai veikia. Taip pat reikėtų vengti drabužių iš tamsiai mėlynos medvilnės, nes dažnai ji atrodo niūri ir išblukusi.

Aš asmeniškai teikiu pirmenybę šioms spalvoms: oranžinei, citrininei, turkio ir baltai vasarą; juodoms, pilkoms, smėlinėms, tamsiai mėlynoms ir rudoms miesto suknelėms; ryškiems paltams ir kostiumėliams; na, o baltą spalvą renkuosi vakaro aprangai.

Tiesą sakant, norint atrodyti tikrai stilingai, ypač karjeros siekiančiai moteriai, miestui reikėtų rinktis neutralių spalvų sukneles net ir vasaros viduryje (tačiau iš ryškiaspalvės vilnos pasiūti paltai ir kostiumėliai atrodo žymiai patraukliau).

Derinant dienos aprangai skirtų drabužių spalvas, būtina jas įvertinti dienos šviesoje, o vakaro aprangos spalvas reikėtų rinktis dirbtinėje šviesoje. Kiekvieną kartą, bandant priderinti naują spalvą, patarčiau turėti nedidelį to audinio pavyzdį. Rinkdamasi suknelę, jau turite būti apsisprendusi, kokios spalvos bus jūsų

plaukai ir makiažas, o ne miglotai murmėti: „Tikiuosi, taip pat gerai atrodysiu ir pakeitusi lūpdažio atspalvį...“

Nors mados žurnalų ir prekybos centrų reklamuojamos naujos spalvų tendencijos iš pradžių gali atrodyti tikrai viliojančios, tačiau iš tikrųjų jos labai greitai atsibosta. Bet kuriuo atveju būtų puiku pačiai susikurti jums tinkančių spalvų paletę, ir visai nebūtina savęs riboti vien mėlynais, rudais ar smėliniais atspalviais. Visgi, prieš įtraukdama visiškai naują atspalvį į savo garderobą, turite būti tikra, kad sugebėsite suderinti jį su turimais drabužiais, net jeigu tai tik pora naujų auskarų.

Apibendrinant: elegantiška moteris kartkartėmis turi išdrįsti išmėginti neįprastą spalvą, tačiau prieš tai turi labai gerai viską įvertinti ir pasikliauti sveiku protu.

STILIUS

Kasdienio rafinuotumo esmė, kitaip tariant, stilius, yra šiek tiek mažiau išnagrinėta nei elegancija ir šiek tiek intelektualesnio pobūdžio. Kai kuriems žmonėms stiliaus pojūtis yra įgimtas, tačiau kartais jie patys to nežino. Stilių jaučia tik tie, kurie jau yra pasiekę tam tikrą kultūros lygį, turi laisvo laiko savo išvaizdai puoselėti ir trokšta būti elito, kurį galima pavadinti „išvaizdos aristokratai“, dalimi. Stiliaus pojūtis yra Dievo

dovana ir jis neturi jokio ryšio nei su grožiu, nei su turtais. Vienas kūdikis, dar gulėdamas vaikiškoje lovelėje, gali turėti stiliaus pojūtį, o kitas – ne.

Lengviausia šią savybę apibūdinti konkrečiais pavyzdžiais:

Kenedžiai buvo stilingi, Trumanai – ne.

Princesė Diana turėjo stiliaus pojūtį, princesė Margaret – ne.

Marlene Dietrich ir Greta Garbo buvo stilingos, tačiau Rita Hayworth ir Elizabeth Taylor, nepaisant jų grožio, prabangių drabužių ir papuošalų, – ne.

Norint išsiugdyti gerą stiliaus pojūtį (jeigu jo iš tikrųjų trūksta), svarbiausia suvokti, kad jo neturite. Tada jau galite atsiduoti į patyrusių specialistų, kurie pakeis jūsų siluetą, šukuoseną, makiažą, manieras ir aprangą, rankas. Žinokite, bent jau savo asmens tipą: esate kasdieniška ir paprasta ar lėliška ir rafinuota. Ištyrinėkite visus mados žurnalus. Realiame gyvenime pabandykite surasti tokią moterį, kurios tipas būtų toks kaip jūsų, o stiliaus pojūtis – visuotinai pripažintas. Kruopščiai išanalizuokite jos aprangos stilių ir elgseną, kad suprastumėte, kuriuos dalykus galite kopijuoti. Galbūt tai nėra pati patikimiausia formulė, norint išsiugdyti stiliaus pojūtį, tačiau iš man žinomų – kol kas geriausia.

Be to, jeigu suvokiate, kad jums trūksta stiliaus pojūčio, pusė mūšio jau laimėta, nes blogiausias atvejis yra tada, kai moteris neturi nė menkiausio supratimo, kas yra stilinga.

Dauguma sumanių moterų rytui renkasi kostiumėlius, nes iš mūsų drabužinių visiškai išnykusią popietės suknelę pakeitė jaunatviškesnis ir ne toks pretenzingas dviejų dalių ansamblis, o kartais net megztuko ir sijono derinys.

Tačiau po šeštos valandos vakaro suknelė sėkmingai grįžta kokteilių ar vakarinės suknelės pavidalu. Tai yra „mažos juodos suknelės“ triumfo akimirka. Suknelė turėtų būti iš plonos vilnos ar šilkinio aksomo, su nedidele iškirpte, labai kruopščiai sumodeliuota ir pasiūta. Vėlesniam vakarui juodą geriau iškeisti į ryškesnę spalvą ir prabangesnį audinį, gal net siuvinėtą ar papuoštą karoliukais. Na ir galiausiai, iškilmingam renginiui galite pasirinkti pačią puošniausią ilgą pobūvių suknelę. Ją apsivilkusi turite patirti stebuklingą pasikeitimą – turite pasijusti kaip princesė. Nelabai išvaizdi moteris visada atrodo gražiau vilkėdama ilgą suknelę. Tarp kitko, tik vakare moteris turi teisę, o gal net ir pareigą, atkreipti į save dėmesį. Todėl ilga juoda pobūvio suknelė, kuri, be kita ko, turi ir labai praktiškos suknelės reputaciją, iš tikrųjų nėra jau toks labai sumanus pasirinkimas.

Elegantiškai moteriai visiškai nebūtinas labai platus suknelių asortimentas, jai užtektų šių suknelių:

BEVEIK VISADA TINKA:

balta vilnonė suknelė (susitikimams pietų metu, popietėms ir neformaliems vakaro susitikimams);

juoda aksominė suknelė (paprasta, bet labai stilinga, kokteilių vakarėliams, vakarienėms ar į teatrą);

ryški vakarinė suknelė, trumpa arba ilga, pasiūta iš prabangesnės vilnos ar šilko.

ŽIEMĄ (PAPILDOMAI):

neutralios spalvos vilnonė suknelė, kuri sukurtų harmoningą derinį su žieminiu paltu.

PAVASARĮ:

šilkinė suknelė, kuri derėtų su pavasariniu paltuku;

daili vakarinė suknelė, kuri gali būti ir trumpa, ir ilga, pasiūta iš baltos ar kitos šviesios spalvos (citrininės, turkio, koralinės, žydros) lengvo audinio.

VASARĄ:

Moters veiklos pobūdis ir klimato juosta daugiausia lemia, kiek lengvai skalbiamų medvilninių ar lininių suknelių moteriai gali prireikti.

ŠORTAI

Sporto prekių pardavėjos turėtų reikalauti pirkėjos asmens dokumento, kad neparduotų šortų moteriai, kuriai yra per 40 metų ir kurios klubai platesni nei 96 cm.

Jeigu nesate absoliučiai patenkinta savo kojų ilgiu ar kelių grožiu, geriau apsieiti be šortų. Iš visų šortų rūšių sudėtingiausia priderinti ilgus šortus, nes „skautiška“ išvaizda niekada nepasižymėjo elegancija.

Labai trumpi šortai gali atrodyti tikrai patraukliai, tačiau tik tuo atveju, jeigu moteris gali pasigirti iš-

ties gražiomis šlaunimis – ne per liesomis, ne per sunkiomis ir nesuglebusiomis. Trumpi šortai neturėtų apnuoginti apatinės sėdmenų dalies ir būti pakankamai prigludę prie kojų, nes pernelyg laisvi trumpi šortai gali atrodyti nepadoriai. Bet kuriuo atveju po šortais turite mūvėti patogias, nepermatomas apatines kelnaites, geriausiai – tokios pat spalvos kaip ir šortai.

Po šešiolikos metų bet kokio stiliaus šortus dera išsitraukti tik paplūdimyje, teniso aikštelėje ar laivo denyje.

ŠVENTĖS

Gyvenime būna daug įvairiausių progų, kai net pati nepretenzingiausia, mažiausiai dėmesio aprangai skirianti moteris suvokia, kad, žvelgiant iš socialinių perspektyvų, labai svarbu elegantiškai apsirengti. Staiga apimta panikos, kad bus dėmesio centre, ji užduoda sau tą keblų klausimą: „Ką reikės apsirengti?“ ir išlekia pirkti naujos suknelės.

Nesvarbu, kokia tai proga: krikštynos, garbingam svečiui pagerbti skirtas banketas, labdaringas renginys, apdovanojimų ceremonija, diplomo įteikimas jūsų vaikui ar gimtadienis, o gal tik kalėdinis vakarėlis darbe ar panašaus pobūdžio renginys, kurio metu jūs ar jūsų vyras būsite dėmesio centre, – visada turėtumėte prisiminti, kad paprastumas yra geriausias

pasirinkimas, ir nesistengti radikaliai pakeisti savo išvaizdos.

Pavyzdžiui, jeigu 364 dienas per metus renkatės pagal užsakymą pasiūtus kostiumėlius, plokščiapadžius batus ir akinius raginiais rėmeliais, nesugalvokite nei iš šio, nei iš to į plaukus įsisegti puošnų kaspiną ir apsirengti raudoną raukiniais ir nėriniais papuoštą suknelę. Ir atvirkščiai, jeigu visi įpratę matyti jus ryškiaspalviais drabužiais ir žėrinčiais papuošalais, nereikėtų į šventę apsirengti juodos spalvos drabužiais, lyg vyktumėte į laidotuves. Tokiu atveju visi tiesiog nustebtų, tačiau per tokias šventes geriau nesiekti sensacijų, o gražiai ir patraukliai apsirengti.

Norėdama teisingai pasirinkti drabužius, turėtumėte atkreipti dėmesį į paros metą, formalumo lygį ir aplinką, kurioje vyks ceremonija.

Juoda spalva nelabai tinka vėlyvai ir ceremoningai šventei ar oficialiam vakaro renginiui, tiesą sakant, ji netgi draudžiama. Tačiau kol kas niekas dar neišrado nieko geresnio už prabangią, trumpą, berankovę vakarinę suknelę su šiokia tokia iškirpte, kuri labiausiai dera prie juodos spalvos vyriško kostiumo, ne tik prie juodos peteliškės. Ši prabangi juoda suknelė yra nepamainoma kiekvienos moters garderobo dalis ir tobulai tinka dalykinei vakarienei, kurios metu jūsų vyras viršininkui, kolegoms ar klientams išdidžiai pristato savo ne tik skoningai, bet ir elegantiškai pasipuošusią žmoną.

Jeigu priimate svečius namuose, nesvarbu, kokie turtingi ar svarbūs jie būtų, nederėtų stengtis jų ap-

stulbinti. Be to, būtų labai neprotinga užgožti savo viešnias, pasirinkus stulbinančią ar labai brangią vakarinę suknelę, nes tai sukeltų vien pavydą, o mes juk žinome, ką sugeba pavydi moteris! Pernelyg stengdamasi elegantiškai apsirengti ir linksminti svečius, galite pati to nenorėdama papiktinti būtent tuos žmones, kuriuos labiausiai norėjote sužavėti...

TRŪKUMAI

Yra moterų, kurios kompleksuoja dėl įvairių fizinių savybių, pavyzdžiui, dėl:

§ didelio ūgio

Šiais laikais turėtumėte būti milžinė, kad galėtumėte save vadinti pernelyg aukšta, nes aukštos moterys yra madingos, be to, visame pasaulyje jaunosios kartos atstovai stiebiasi vis aukščiau. Manau, kad skyriuje apie figūrų tipus rasite daug paguodžiančių minčių. Išlaisvinkite sportišką, „laukinę“ savo prigimtį ir būkite tiesiog šauni. Visus pavergsite savo paprastumu.

§ mažo ūgio

Turėtumėte įsisąmoninti, kad egzistuoja daug vyrų, kurie tiesiog dievina lėliškos išvaizdos moteris, todėl turėtumėte pabrėžti šią savo žavią, „iš lizdo iškritusio mažo paukštelio“ savybę. Būkite subtili, itin kruopščiai rūpinkitės savo išvaizda, atrodykite lengvabūdiška, švelni ir bejėgė. O sulaukusi senatvės, būkite ža-

vinga maža poniutė, nuolat trinanti sau pečius, kad sušiltų. Vyrai visą gyvenimą norės jus globoti ir užstoti, be to, galėsite išvengti varginančių namų ruošos darbų, kuriuos aukštosios jūsų seserys turės nudirbti pačios.

§ ugningų raudonų plaukų ir strazdanų

Tiesą sakant, toks derinys ypač patrauklus, laikytinas veikiau pranašumu nei trūkumu. Vienintelis neigiamas dalykas – negalėsite leisti sau kiek panorėjusi degintis saulėje ir dėvėti raudono ir rožinio atspalvio drabužių. Žinoma, jeigu savo plaukų spalvos tiesiog negalite pakęsti, visada galima juos nusidažyti kitu atspalviu.

§ didelės krūtinės

Per didelė krūtinė iš tiesų gali būti nemaža kliūtis, norint dėvėti madingus drabužius. Jeigu jums nepatinka, kaip atrodote apsirengusi megztinį, ant viršaus visada galima užsimesti nesusagstytą švarkelį, tada krūtinė vizualiai nebeatrodys tokia plati. Tą patį efektą išgausite apsigobusi šaliku ar skraiste. O jeigu manote, kad didelė krūtinė yra tikras košmaras, pasitaupykite pinigų plastinei operacijai. Jeigu man tektų rinktis, ką operuoti: nepatrauklią nosį ar per didelę krūtinę, net nemirktelėjusi pasirinkčiau pastarąjį variantą.

Jeigu jūs turite dvynę seserį, dėl Dievo meilės, vos tik galėsite pati sau pirkti drabužius, niekada, pabrėžiu – niekada, nebepirkite tokių pat drabužių kaip jos!

Daug moterų kompleksuoja dėl trūkumų, kurie iš tiesų egzistuoja tik jų vaizduotėje. Kartais, kai kokia nors moteris, matuodamasi suknelę sako, kad jos klubai per siauri, gailiuosi, kad negaliu pasikeisti su ja vietomis. Ji greitai suprastų, kiek problemų sukelia platūs klubai!

Net jeigu gamta ir pašykštėjo dailių kūno formų, nėra prasmės dejuoti dėl to, ko neturite. Vietoj to pabrėžkite geriausius savo bruožus, o visa kita užmaskuokite.

Gera nuotaika ir optimizmas – taip pat neatskiriama elegancijos dalis.

TURTAI

Kai daugelio šalių ekonominė gerovė dar nebuvo tokia jau fantastiška, sudaryti turtingo žmogaus įspūdį buvo blogo skonio ženklas. Net žodžiai „turtingas“ ir „pasiturintis“ buvo įgiję menkinamąjį atspalvį, nesvarbu, kad kartais jais apibūdinamos valgomojo dekoracijos ar moters kūno formos. Būdami glaudžiai susiję su puikavimusi, minėti žodžiai tapo „vulgaraus“ ir „neelegantiško“ sinonimais.

Dideli turtai, kaip ir tikra prabanga, turi būti beveik nepastebimi. Na, išskyrus tuos kelis žinovus, kurie vos užmetę akį supranta, kad tas paprastas mėlynos spalvos švarkelis iš tikrųjų yra originalus *Balenciaga* modelis, kainuojantis kaip geri kailiniai.

UŽTRAUKTUKAI

Užtrauktukus tikrai sukūrė koks nors pavargęs ir nekantrus vyras, kuriam atsibodo kas vakarą segioti ant žmonos suknelės per visą nugarą nusidriekusias nesibaigiančias eiles mažų sagučių! Tačiau visai nesvarbu, kas įkvėpė juos sukurti, užtrauktukas – nuostabus išradimas, tik, deja, ne toks žavus iš estetinės pusės. Todėl užtrauktukai turi būti kuo mažiau pastebimi, nudažyti tokia spalva, kad derėtų prie rūbo, paslėpti plokščiame praręže ir ne ilgesni, nei būtina, norint lengvai apsivilkti ir nusivilkti drabužį.

Rimčiausias užtrauktukų trūkumas yra tas, kad jiems trūksta lankstumo. Jie puikiai tinka drabužiuose, kurie susegami tiesia linija, tačiau negali būti naudojami laisvoms ar klostuotoms suknelėms. Tokiu atveju geriau kaitalioti kabliukus su kilpele ir užspaudžiamus segtukus arba sagas ir kabliukus su kilpele. Sagomis susagstoma nugara atrodo nepaneigiamai stilingiau nei užtraukiama užtrauktuku, tačiau sukelia gerokai daugiau vargo. Dauguma dizainerių nemėgsta

ir užtraukiamų ilgų rankovių, tačiau vėlgi – užtrauktukai daug praktiškiau!

Atidūs dizaineriai stengiasi išvengti užtrauktukų ten, kur jie gali sukelti diskomfortą, pavyzdžiui, kur gali pasitaikyti ant jo atsisėsti, arba ten, kur užtrauktuko prarėžo pridedami keli milimetrai galėtų sustorinti liemens arba klubų liniją. Todėl nugaros užtrauktukas labiausiai tinka suknelėms, priekio (visai kaip vyrams) – kelnėms, o du trumpi iš abiejų pusių įsiūti užtrauktukai – tiesaus silueto sijonams.

VAKARIENĖ

Gavus kvietimą į vakarienę, visada reikėtų ne tik paklausti, kiek svečių dalyvaus, bet ir pasidomėti, kokia jos proga ir koks aprangos kodas. Paprastai, jeigu tai toks pasibuvimas, per kurį reikia vilkėti vakarinę aprangą, atsiųsto kvietimo kamputyje puikuosis nedidelis užrašas *black tie* (liet. juodas kaklaraištis), taigi žinosite, kad vakaro šeimininkai tikisi išvysti jus su ilga ar trumpa vakarine suknele.

Vakarinės suknelės nereikėtų painioti su pokylio suknele, nes pastaroji turėtų būti gerokai prašmatnesnė. Elegantiškiausios vakarinės suknelės, be jokios abejonės, yra iš vilnos arba iš šilko, jos turėtų būti su rankovėmis, gilia iškirpte ir siekti žemę arba būti be rankovių ir aukštu kaklu. Trumpa vakarinė suknelė turėtų būti pasiūta iš prabangesnio audinio, gal net siuvinėta karoliukais.

Kai vyrų prašoma vilkėti klasikinį tamsios spalvos kostiumą, jūs nedvejodama galite apsitempti juodą glamžyto audinio suknelę su gilesne iškirpte, nes

galite būti tikra, kad visos kitos vakaro viešnios pasielgs lygiai taip pat. Jeigu ši perspektyva atrodo pernelyg nuobodi (puikiai suprantu, kodėl), žiemą visai neblogai tiktų ryškios spalvos vakarinis kostiumėlis iš aksomo ar brokato, o vasarą – pastelinės spalvos nėriniuotas ar blizgaus šilko kostiumėlis. Na, o aptempta balta vilnonė ar aksominė suknelė gilia iškirpte – tobulas pasirinkimas bet kokiu metų laiku.

Tiesą sakant, balta nuobodaus audinio ir labai paprasto dizaino suknelė yra vienas universaliausių ir naudingiausių drabužių pasaulyje. Metų metus laikysite ją savo spintoje ir kas kartą, nuėmusi nuo pakabos, pasveikinsite kaip tikrą draugą. Balta suknelė po žieminiu paltu atrodo lygiai taip pat patraukliai kaip ir tada, kai vilkima viena pavasarį ar vasarą.

VĖRINIAI

Idealus, visoms tinkantis ir nepakeičiamas kiekvienos moters aksesuaras yra perlų juosta. Kiekviena moteris privalo turėti vienos juostos ir kitą trijų ar penkių juostų perlų vėrinius. Jeigu esate gerbiama ir vyresnio amžiaus dama, galite pasipuošti net septynių ar devynių perlų juostų vėriniu. Čia, kaip ir vazoje pamerktos rožės, – nelyginis skaičius atrodys elegantiškiau.

Jūsų perlai gali būti dirbtinai išauginti, dirbtiniai, o jeigu esate viena iš nedaugelio laimingųjų, kurioms itin pasisekė, – tikri. Tačiau pastarosioms nereikėtų

labai pavydėti, nes dažniausiai jos bijo net minties apie tokios brangios investicijos demonstravimą aplink savo kaklą, palieka perlus saugykloje ir dėl to sielvartauja, nes tikrus perlus reikia nešioti, kitaip, retai liesdamiesi su oda, jie pamažu praranda savo žvilgesį.

Gražuolių perlų dydis ir atspalvis priklauso nuo individualių moters veido bruožų ir odos spalvos tono. Paprastai ilgo ir plono kaklo savininkėms labiausiai tinka iš gana didelių, vienodo dydžio perlų suvertas prie kaklo prigludęs vėrinys, o platesnio kaklo moterys turėtų rinktis ilgesnį, kelių, pakopomis einančių juostų vėrinį. Nesvarbu, kurį vėrinį pasirinksite, saugumo dėlei perlai juostoje vienas nuo kito visada turi būti atskiriami mazgu, tačiau ne per dideliu, kad perlai išliktų arti vienas kito ir galėtų skleisti visą savo žvilgesį.

Užsegimas taip pat labai svarbu, nes dviejų ar daugiau juostų vėrinį puošiantis gražus užsegimas gali būti nešiojamas ir priekyje ar šalia peties. Be to, susidarys įspūdis, kad pasipuošėte dviem ar trimis skirtingais vėriniais.

Auksinis vėrinys elegantiškai atrodo, tik jeigu jis yra nepriekaištingos kokybės, pavyzdžiui, antikinio dizaino ar nusagstytas pusbrangiais akmenimis. Paprasta fabrikiniu būdu pagaminta aukso grandinėlė, kurios vertę labiau nusako svoris, o ne juvelyro meistriškumas, niekada nebus labai stilinga.

Šiais laikais retai kada pamatysi neįkainojamų, brangakmeniais nusagstytų vėrinių, kurie pereidavo iš kartos į kartą aristokratų šeimose. Nebent elegantiškame

uždarame pokylyje ar per valstybines šventes. Tačiau net ir tokiu atveju dauguma Paryžiaus aukštuomenės damų kitą rytą po renginio skuba į *Vendôme* grąžinti iš juvelyro vienam vakarui pasiskolintą smaragdų ar rubinų rinkinį.

Na, o bižuterijos vėriniai, nors ir pasiekė naujas mados aukštumas, tačiau šiuo metu vis tiek nėra tokie mėgstami kaip sagės ar puošnūs segtukai. Prie daugelio drabužių: prie labai gilių iškirpčių, labai aukšto arba apvalaus kaklo kirpimo, prie suknelių be petnešėlių, tikrai reikia vėrinio, norint, kad derinys atrodytų harmoningai. Vieninteliai, ko reikėtų vengti, yra netikri deimantai, nes jie beveik visada yra nepavykusi tikrų deimantų vėrinio imitacija, taigi, kaip ir bet kokia kita klastotė, laikomi neelegantiškumo viršūne. Tačiau netikri deimantai, derinami su kitokiais spalvotais akmenukais ar perlais, ypač jei papuošalas yra antikinio stiliaus, vakariniam ansambliui gali pridėti nemažai savitumo.

Perlus ar auksinį vėrinį (pastarasis ne toks stilingas) galite segtis nuo pat ankstyvo ryto, o paprastą bižuterijos ar iš pusbrangių akmenų, tokių kaip turkis ar koralai, sukurtą vėrinį reikėtų rinktis jau po pietų.

Jeigu nepasitikite savo skoniu, turėtumėte žinoti, kad niekada nesuklysite ir atrodysite labai stilinga, jeigu pasirinksite:

§ prie kostiumėlio arba megztinio: mieste – perlus, provincijoje – perlus arba didelius spalvotus karolius;

§ prie spalvotos suknelės: perlus arba kelias juostas spalvotų karolių, kurie sukurtų akiai malonų derinį, pa-

vyzdžiui, geltoni karoliai ir oranžinė suknelė, koralai ir šviesiai mėlyna suknelė, turkis ir smėliniai atspalviai arba nefrito karoliai ir tamsiai mėlyna suknelė;

§ prie juodos suknelės – tris juostas perlų;

§ prie raštuotos suknelės – perlus arba spalvotus karolius, kurie atkartotų vieną iš rašte dominuojančių atspalvių.

Juodojo gagato vėriniai prabangiai atrodo tik su baltos spalvos drabužių deriniais. Balti karoliai atrodo elegantiškai tik vasarą, išskyrus (ar bereikia dar kartoti?) perlus.

ŽIŪRĖTI: PAPUOŠALAI

VESTUVĖS

Būsima nuotaka tikrai nesvajoja ištekėti apsirengusi kasdieniais drabužiais, net jeigu ceremonija ir visiškai neformali. Jeigu taip jau susiklostė finansinės aplinkybės ir nėra galimybės sau leisti vilkėti tradicinę baltą vestuvinę suknelę, nuotaka tikrai norėtų ta nuostabia proga bent jau apsirengti ką nors nauja. Tokiu atveju geriausias spendimas nusipirkti puošnų kostiumėlį ir labai gražią skrybėlę, kuri gali būti bet kokio stiliaus, išskyrus puoštą gėlėmis arba baltomis plunksnomis ir vualiu.

Nėra nieko labiau apgailėtino, nei šeštadienio rytą prie bažnyčios durų stoviniuojanti jauna nuotaka, kuri gali sau leisti tik pusę vestuvinio ansamblio, nors pasirinkusi įprastą miestui skirtų drabužių derinį būtų

atrodžiusi daug žavingiau, o ir jos biudžetas būtų patyręs mažiau nuostolių. Tas pats galioja ir vestuvių svečiams, kurie taip pat turėtų būti suinteresuoti vengti pastelinių atspalvių ir prašmatnių drabužių, kurių vėliau neturės kur panaudoti. Manęs visai nežavi trumpos laisvo stiliaus baltos vestuvinės suknelės, manau, kad, jeigu nėra noro ar galimybių investuoti į pilną drabužių derinį, geriau iš viso jo atsisakyti.

Ilga formali vestuvinė suknelė atrodo elegantiškai tik tada, kai yra visiškai paprasta, net šiek tiek asketiška. Tačiau audinys, iš kurio ji pasiūta, turi būti prabangus – sunkūs nėriniai arba labai sunkus matinis atlasas. Žinoma, pasirinkimą lemia ir sezonas, vestuvių svarba bei nuotakos asmeninės savybės.

Aukštoms ir lieknoms nuotakoms labai naudinga pabrėžti savo skulptūros vertą grožį ir rinktis siaurą, aptemptą sunkaus audinio suknelę su *manteau de cour* (prie pečių prisiūtas į apsiaustą panašus daiktas), kuri suformuoja šleifą, taip pat patartina rinktis suknelę ilgomis rankovėmis, o į plaukus įsisegti paprastą diademą. Smulkios ir labai jaunos nuotakos atrodytų geriau, jeigu akcentuotų savo lėlišką žavesį ir rinktųsi iš tiulio, nėrinių ar tankaus muslino pasiūtą vestuvinę suknelę su labai pūstu sijonu, be šleifo, mažomis trumputėmis rankovėmis; prie jos derintų trumpas baltas pirštines ir tokį galvos apdangalą arba skrybėlaitę, kurie vizualiai padidintų ūgį.

Po ceremonijos fotografuojantis ant bažnyčios laiptų vualis tampa problema, nes, kol dengia veidą jis atrodo žavingai, tačiau atgal ant plaukų užmestas vualis taip

gerai nebeatrodo ir suformuoja didelę ir dažnai šiek tiek į šoną pakrypusią aureolę. Paprastai aš nepritariu norui pasipuošti šeimos relikvija laikomu nėriniuotu vualiu, kurį šeimos moterys iš kartos į kartą perduoda savo dukroms. Manau, kad net pats brangiausias vualis ne tik neprideda jokio grožio moderniai vestuvinei suknelei, bet dažniausiai visiškai sugriauna bet kokias elegancijos užuomazgas.

Reikėtų būti ypač atsargiai su sunkiu šleifu, kuriam užkliuvus už kilimo, jaunavedžių pora atrodo kaip porelė grandines tempiančių nuteistųjų (labai nevykęs vaizdelis!).

Ilgą formalią vestuvinę suknelę vilkinčią nuotaką lydintis jaunikis turi rinktis formalų vyrišką kiek ilgesnį kostiumą, kurio galas padalytas į dvi uodegas, puslankiu grįžtančias link juosmens linijos. Tokius pačius kostiumus turėtų pasirinkti ir kiti vestuvių vakarėlyje dalyvaujantys vyrai. Viešnios neturėtų rinktis ilgų suknelių, nes jos šiuo metu nebemadingos. Na, o pats elegantiškiausias ir bet kokiam sezonui tinkamas ansamblis, be abejo, yra šiek tiek ilgesnis šilkinis švarkelis ir prie jo deranti suknelė. Ir net prosenelė tokia proga turėtų vengti juodos spalvos ir rinktis slyvinės, pilkos, smėlinės ar pilkšvai mėlynos spalvos drabužius.

Jeigu nuotakos mama gali pasigirti puikia figūra (argi ne visos šiuolaikinės mamos atrodo nedaug ir vyresnės už savo dukras?), tai šilkinis kostiumėlis arba suknelės ir švarkelio ansamblis – puikus pasirinkimas. Visais atvejais reikėtų rinktis gana didelę skrybėlę:

žiemą vilnonę arba atlasinę, o vasarą šiaudinę. Močiutėms bet kokiu metų laiku puikiai tinka nedidelė iš tiulio ar vualio sukurta skrybėlaitė, kuri suformuotų švelnią ir elegantišką spalvų gamą, jeigu jos atspalvis būtų suderintas su dominuojančia drabužių ansamblio spalva.

Batelius ir pirštines taip pat galite priderinti prie aprangos ir pasiimti iš tokios pat medžiagos pasiūtą nedidelę plokščią rankinę, tačiau visi ansamblio elementai neturėtų būti lygiai tokio paties atspalvio. O jeigu esate ypač rafinuota, į rankinę galite įsimesti atsarginę porą pirštinių, ypač jeigu išsirinkote baltos ar kitos šviesios spalvos, nes vargu ar jos bus tokios švarios po to, kai pasibaigus ceremonijai turės atlaikyti sveikintojų eilę.

Pačiose elegantiškiausiose vestuvėse nuotakas prie altoriaus dažniausiai lydi maži vaikai. Mano mėgstamiausia formulė tokia: maži berniukai, apsirengę kaip bažnytinio choro choristai – ilgomis raudonomis mantijomis, raudonais bateliais ir baltomis liturginėmis kamžomis. Tačiau šie apdarai skirti tik bažnytinei ceremonijai ir berniukai būtinai turi persirengti prieš svečių priėmimą.

Lydinčios mažos mergaitės taip pat yra nepaprastai žavingos, be to, jos dažniausiai labai džiaugiasi ilga romantiška suknele, vaikiška po kaklu surišama kepuraite, trumputėmis pirštinaitėmis ir maža gėlių puokštele. Tokios suknelės turėtų būti pasiūtos iš labai paprasto audinio, pavyzdžiui, medvilnės. Na, o joms akompanuoti gali ilgomis kelnėmis, rauktais marškiniais ir

plačiais siuvinėtais atlaso kaspinais pasidabinę mažieji lordai Fauntleroy. Spalvos, be jokios abejonės, mergaitėms ir berniukams turėtų būti vienodos. Geriausias variantas: mergaitėms balta suknelė su vienodos spalvos kepuraite, kaspinu ir puokšte, o berniukams juodo aksomo arba balto atlaso kelnės, balti marškiniai, na, o kaspinai galėtų būti tokios pat spalvos kaip mergaičių.

Prancūzijoje jaunavedžiai iš šventės stengiasi pradingti taip tyliai, kad niekas nepastebėtų. Anglosaksų šalyse visi vestuvių svečiai draugiškai išlydi jaunuosius į povestuvinę kelionę. Ir tai yra ta proga, kai galima pademonstruoti savo ypatingai elegantišką kelioninį ansamblį: vasarą – baltą lininį kostiumėlį, suderintą su tamsia palaidine ir tamsiomis pirštinėmis, skrybėlaite ir bateliais; žiemą – tvido kostiumėlį ar suknelę ir paltą. Nuotaka, išvykdama iš šventės, turėtų vilkėti šiuos drabužius, net jeigu medaus mėnesio išvyksta tik kitą dieną, o vos dingusi visiems iš akių ji pagaliau gali nusiimti skrybėlę, pirštines ir batus, kurie tą dieną yra didžiausi jos priešai.

Šiais laikais moteriai tekėti daugiau nei vieną kartą nėra labai neįprasta. Kuo esate vyresnė, tuo siauresnis turėtų būti į vestuvių ceremoniją, kuri šiuo atveju yra tiesiog teisinio statuso pasikeitimą įteisinantis formalumas, kviečiamų svečių ratas. Elegantiškas ansamblis, toks, kokį vilkėtumėte eidama į dalykinius pietus, – kostiumėlis arba iš vilnos pasiūtas paltas ir suknelė – man atrodo tinkamiausias pasirinkimas. Galite rinktis bet kurią jums patinkančią spalvą, netgi juodą, tačiau jokiu būdu ne baltą.

Aukštas pragyvenimo lygis ir ištobulinta masiniam vartojimui skirta vakarietiška mada sukuria įspūdį, dėl kurio neįgudusiam stebėtojui gali pasirodyti, kad visos moterys rengiasi vienodai.

Nežinau, iš kur atsirado ši moderni kuklumo forma, kuri užvaldė moteriškąją populiaciją nuo San Francisko iki Paryžiaus. Visos moterys nori būti panašios viena į kitą, nors tuo pat metu jos gali sau leisti drabužiams, kosmetikai ir kirpėjoms išleisti vis daugiau pinigų! Tačiau dėl vieno dalyko esu visiškai tikra: šis masinis polinkis į supanašėjimą anksčiau ar vėliau privers aukštosios mados dizainerius kurti masiniam vartojimui skirtus drabužius, ypač kai pagal užsakymą siuvamų drabužių kainos tokios aukštos.

Prisipažinsiu, aš tikrai neturėčiau drąsos kovoti su populiariąja maža juoda suknele, kuri dažniausiai pasirenkama einant į vakarėlius. Be to, puikiai suvokiu, kokia ji praktiška. Tačiau maža juoda suknelė turėtų būti laikoma tik vienu iš pagrindinių moters garderobo drabužių, kurį savo ruožtu galima papildyti puošnesniais ir ne tokiais stereotipiniais ansambliais. Bet kuriuo atveju elegantiška moteris visada stengsis ją pagyvinti ir rinksis įdomesnį dizainą ar neįprastus papuošalus.

Tačiau jeigu jūs tikrai norite rengtis kaip visos, jūsų kelias bus rožėmis klotas. Vienodumas toks būdingas mūsų visuomenei, o kas žino, galbūt ateis tokia diena, kai individualumas bus laikomas nusikaltimu.

Na, ir dar visada galima eiti į kariuomenę.

Akinanti prožektorių šviesa ir fotografų blykstės dabar jau yra ne tik aktorių ir kandidatuojančių politikų kasdienybė. Net pati santūriausia moteris vieną dieną gali suvokti, kad dėl pilietinės ar filantropinės veiklos visai netikėtai atsidūrė dėmesio centre.

Drabužių pasirinkimas pirmiausia priklauso nuo konkretaus renginio vietos ir laiko. Kalbant apskritai, turėtumėte pasirinkti nepriekaištingo dizaino ansamblį: paprastomis linijomis, dailiu siluetu, geriau pilkšvą nei ryškų, pasiūtą iš tvirto, gerai formą laikančio audinio. Nepatartina rinktis drabužių iš prigludusio krepo, o tokie plevėsuojantys audiniai kaip šifonas gražiai atrodo judant, tačiau praranda nemažai žavesio, kai turite nejudėdama stovėti. Juoda spalva nėra tobuliausias pasirinkimas, o raštuotų medžiagų išvis reikėtų vengti. Dieną vykstantiems renginiams rekomenduočiau rinktis vieną iš neutralių atspalvių, suderintą su kruopščiai parinktais subtiliais aksesuarais. Vakarui rinkitės labiausiai jums tinkančią šviesią ir ryškią spalvą. Uždara, tik šiek tiek prie pagrindo įkirpta iškirptė prailgina veidą ir gražiai jį įrėmina.

Prie vakarinių drabužių jūsų plaukai turi būti švarūs, blizgantys, kuo paprasčiau ir tvarkingiau sušukuoti.

Jeigu žinote, kad nemažai laiko teks praleisti ant kojų, renkantis batus patarčiau pagalvoti ne tik apie eleganciją, bet ir apie komfortą. O jeigu reikės kalbėti per mikrofoną, žvangančią įvairiais pakabukais nukarstytą apyrankę geriau palikti namie, nes ji tikrai

skleis nepageidaujamus garsus. Blizgi bižuterija prožektorių šviesoje gali atrodyti labai efektingai, tačiau nuotraukose ji gražiai neatrodys. Jeigu yra fotografų, geriau pasirinkite diskretiškesnius papuošalus, ypač tinka perlai, kurie yra ne tik elegantiški, bet dar ir fotogeniški.

Akiniai – dar vienas aksesuaras, kuris atspindi šviesą ir gali sugadinti nuotrauką. Pasistenkite akinius palikti rankinėje, nebent be jų jūs tikrąja to žodžio prasme nieko nematote.

Sumanu būtų susiorganizuoti privačią drabužių peržiūrą ir, apžiūrėjus save visu ūgiu veidrodyje, įsitikinti, kad nepraleidote nė mažiausios smulkmenos. O tada jau galėsite pamiršti drabužius ir visą savo dėmesį skirti auditorijai, kas ir yra vienas pagrindinių elegancijos principų privačioje ir viešoje aplinkoje.

ŽIŪRĖTI: ŠVENTĖS

VYRAI (IR SIMPATIJOS)

Vyrus galima suskirstyti į tris rūšis:

1. *Vyras neregys, kuris sako:* „Brangioji, ar šis kostiumėlis naujas?“, kai pagaliau pastebi derinį, kurį jūs vilkėjote pastaruosius dvejus metus. Iš tikrųjų nėra tikslo tokio net aptarinėti, taigi palikime jį ramybėje. Jis turi bent jau vieną privalumą – leidžia jums rengtis taip, kaip jums patinka.
2. *Idealus vyras.* Jis viską pastebi, nuoširdžiai domisi jūsų drabužiais, pataria, supranta naujausias mados tenden-

cijas, mėgsta apie jas diskutuoti, žino, kas jums geriausiai tinka ir ko jums reikia, na, ir dievina jus labiau už viską pasaulyje. Jeigu jau sutikote tokį svajonių vyrą, nepaleiskite jo. Tai labai retas egzempliorius.

3. *Diktatorius*. Jis daug geriau už jus žino, kas jums labiausiai tinka, nusprendžia, ar naujausios mados geros ar blogos, į kokią parduotuvę ar kirpyklą jums geriau eiti. Tokio vyro mados suvokimas kartais žengia koją kojon su laiku, tačiau dažniausiai jis būna taip sužavėtas savo mamos aprangos stiliumi, kad jo skonis nuo dabartinių laikų atsilieka mažų mažiausiai dvidešimt metų.

Aš ne psichologė, tačiau esu įsitikinusi, kad tokia padėtis gali sukelti pražūtingus baimės ir nepasitikėjimo savimi kompleksus. Moterims išvaizdos puoselėjimas visgi yra vienas iš svarbiausių užsiėmimų, ir vyrai, kurie nori užvaldyti šią sritį ir lyg despotai joje karaliauti, rizikuoja užgniaužti bet kokį savo žmonos norą rodyti iniciatyvą... net ir visai kitokiose sferose.

Vis dėlto vyrų, kurie lydi savo žmonas į parduotuves ir padeda išsirinkti drabužius, yra daugiau, negu jūs galite įsivaizduoti. Dažniausiai jie tiksliai žino, kas jiems patinka, yra gana konservatyvaus skonio ir turi labai aiškią nuomonę, ypač renkantis spalvas. Tačiau vyrai daug lengviau pasiduoda pardavėjos įkalbinėjimams ir galiausiai visada išleidžia daugiau pinigų negu moterys.

Dažnai svarstau, ar jie aukoja savo brangų laiką tam, kad išvengtų brangių klaidų, ar nuoširdžiai rūpinasi žmonos elegancija. Žmonos dažniausiai jaučiasi pamalonintos parodytu susidomėjimu ir skirtu dėmesiu, tačiau mane toks nepasitikėjimas mano skoniu labai erzintų.

Vyrams išvaizda ne mažiau svarbu nei moterims. Įspūdingi moksliniai laimėjimai ir svarbūs įsipareigojimai ne priežastis neturėti gero siuvėjo. Tik milijonieriai ir genijai gali sau leisti rengtis bet ką.

Atsižvelgiant į tai, kad konservatyvumas – vyriškos elegancijos sinonimas, gerai apsirengęs vyras VISADA turėtų VENGTI:

§ Ryškiai dryžuotų kostiumų.

§ Rėksmingų spalvų marškinių.

§ Papuošalų, įskaitant grandinėles ir net laikrodį su auksine apyranke (jį galima segtis tik dieną).

§ Labai aptemptų kelnių (net jeigu siaurėjančios kelnės tuo metu ir labai madingos), kaip ir pernelyg plačių, kai mados tendencijų švytuoklė krypsta priešinga kryptimi. Tas pats principas galioja skrybėlėms, švarkų atlapams, paltų ilgiams ir t. t.

§ Taškuoto kaklaraiščio su dryžuotu arba languotu kostiumu.

§ Tiesiogine to žodžio prasme iš kišenės krintančios nosinaitės. Arba tokios, kuri yra pasiūta iš lygiai tokio pat audinio kaip kaklaraištis.

§ Zomšos batų arba drobinės kepurės mieste, nes šie aksesuarai skirti kaimui, kaip, beje, tvido [stora vilnonė medžiaga. Vert.] švarkas ir velvetinės kelnės.

§ Paplūdimyje: margų marškinių, labai trumpų šortų (tai galioja tada, jeigu vyriškiui jau seniai nebe dvidešimt), kojinių ir uždarų batų. Jūros pakrantė vienintelė vieta, kurioje džentelmenas gali avėti sandalus ar espadriles.

Vyras, kaip ir moteris, turi rūpintis savo asmens higiena: prižiūrėti, kad jo nagai būtų trumpi ir žvilgantys (tik ne lakuoti), tiek kartų per dieną, kiek būtina, skustis barzdą ir tik iš labai arti skaniai kvepėti. Plaukai ant sprando neturėtų būti per ilgi arba užkritę ant apykaklės; marškiniai turi būti nepriekaištingi, kelnės – gerai išlygintos, švarkas – nesusiglamžęs, o batai privalo blizgėti. Vyras neturėtų per garsiai kalbėti viešoje vietoje, net jeigu yra labai pasiturintis, ir dar turėtų puikiai mokėti parodyti tą beveik nematomą, bet visame pasaulyje atpažįstamą gestą, kuriuo prašoma sąskaitos, o tada labai taktiškai ją apmokėti. Eidamas jis neturėtų barstyti pelenų nuo cigaretės, o stabtelėjęs gatvėje su kuo nors šnektelėti – visada ją išmesti.

Britai ir italai yra gražiausiai besirengiantys vyrai pasaulyje, todėl kiekvienoje šalyje galima rasti pagal išankstinį užsakymą siuvamų arba prekybos centruose siūlomų drabužių, kuriuos įkvėpė būtent šie du stiliai.

Bet atsargiai! Pernelyg stilingai apsirengusi moteris kartais gali išnešti sausą kailį, tačiau vyrui atrodyti taip, lyg būtų ką tik nužengęs nuo mados žurnalo viršelio, – tiesiog nedovanotina. Elegantiškas – taip. Dabita – ne!

ŽIŪRĖTI: SEKSAS

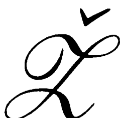
VUALIAI

Nors šiuo metu nebemadingi (net neįsivaizduoju, kodėl), vualiai yra vieni gražiausių moteriškų papuošalų. Galbūt šiuo metu jie nebe tokie populiarūs, nes šiek tiek pabodo – vualiais tapo įprasta pakeisti skrybėles: juos labai paprasta nešioti, jie nebrangūs, gražūs ir praktiški! Kita vertus, mada dažnai yra kaip krintančios žvaigždės – kuo ryškiau šviečia, tuo greičiau užgęsta.

Vualis – labai puošnus aksesuaras, todėl su juo nederėtų rodytis iki 17 valandos. Ši taisyklė netaikoma pagyvenusioms damoms, kurios veidą po vualiu gali slėpti nuo ankstyvo ryto iki pat sutemų. Tinklelio dydį galima pasirinkti pagal savo asmenybės tipą: „fatališka“ moteris savo gundantį paslaptingumą gali akcentuoti pasirinkdama gana stambų ir tankų vualį, o naivi moteriška būtybė savo žavesį dar labiau pabrėžtų pasipuošusi dailiu ir šiek tiek miglotu vualiu iš retai išausto tiulio. Kalbant apie spalvą, nėra jokių apribojimų, tačiau juoda spalva beveik visada atrodo elegantiškiausiai.

Tikėkimės, kad drabužių dizaineriai atgaivins madą nešioti ne tik akis, bet ir visą veidą dengiančius vualius, kurie net labai įprastiems veido bruožams suteikia paslaptingumo ir savitumo. Su vualiu net pati nuobodžiausia namų šeimininkė gali sudaryti įspūdį, kad yra pakeliui į romantišką pasimatymą.

ŽIEDAI

Deimantu puoštas žiedelis yra vienintelis iš deimantinių papuošalų, kuriais galima puoštis iki pietų. Kadangi dažniausiai pasitaiko taip, kad vieninteliai žiedai su deimantais, kuriuos turi moteris, yra sužadėtuvių ir vestuvinis žiedai, tai tikrai verta pasistengti ir labai rūpestingai juos išsirinkti. Finansinė padėtis gerėja, skonis tobulėja, o ir mados keičiasi, taigi kartais rekomenduojama šiek tiek pakeisti pirminį žiedo dizainą, formą ar netgi pačius brangakmenius.

Žiedas su deimantu gali būti auksinis arba platininis, abu vienodai elegantiški, o vestuvinis žiedas, žinoma, turėtų būti iš tokio paties metalo kaip ir sužadėtuvių. Deimantus galima nušlifuoti įvairiausiomis formomis. Apskritai kalbant, markizės (valties formos), smaragdo (kvadrato arba stačiakampio formos su nulygintais kraštais) ir kriaušės (arba ašaros) formos deimantai labiau tinka trumpiems pirštams, nes vizualiai juos pailgina ir plonina. Daugiabriaunių (tokiems reikia labai gero pagrindo) ir kvadratinių deimantų grožį labiau-

siai išryškina ilgos ir grakščios rankos. Tačiau reikėtų nepamiršti ir to, kad žiedo dizainas ir forma dažnai gali sukurti stebuklingą optinę apgaulę, bandant pritaikyti brangakmenį prie pirštų tipo. Be to, nedidelis brangakmenis kompozicijoje su kitais brangakmeniais ar briliantais visada atrodo elegantiškiau, nei kai beviltiškai pūpso vienas.

Žiedų mados keitėsi pagal tokias pačias tendencijas kaip ir kiti papuošalai. Labai madinga tarpusavyje derinti du ar netgi kelis brangakmenius, pavyzdžiui: safyras, smaragdas ir deimantas, juodasis ir baltasis perlai su baltais deimantais, rubinas, safyras ir deimantas arba – elegancijos ir prabangos viršūnė – skaisčiai geltoni ir balti deimantai.

Žiedas su atskirai įstatytu kitokiu nei deimantas brangakmeniu yra šiek tiek rizikingas sprendimas, nes, pavyzdžiui, didžiulis topazas ar akvamarinas retai atrodo tikrai elegantiškai, nors ir esu mačiusi labai madingų moterų su tokiais žiedais, o topazas apskritai yra vienas dailiausių brangakmenių. Kita vertus, didelis žvaigždžių safyras taip pat yra neapsakomai gražus ir elegantiškas brangakmenis.

Nederėtų mūvėti daugiau nei vieną žiedą ant kiekvienos rankos (sužadėtuvių ir vestuvinis žiedas skaičiuojami kaip vienas). O dar labai svarbu suvokti, kad žiedas užsiteršia daug greičiau nei bet kuris kitas papuošalas ir net labai dažnas šveitimas dantų šepetėliu nepadės išvengti kasmetinio apsilankymo pas profesionalų juvelyrą, kuris jį nuvalys ir nublizgins.

ŽIŪRĖTI: PAPUOŠALAI

PADĖKOS

Vietoj baigiamojo žodžio norėčiau išreikšti dėkingumą visiems, kurie savo patarimais ar asmeniniu elegancijos pavyzdžiu padėjo man rašyti šią knygą:

poniai Hervé Alphand
poniai Hélène Arpels
poniai David Bruce
ponui Johnui Fairchildui
grafienei de Gramont
Wladimirui de Kousmine'ui
poniai Raymond Loewy
poniai de Miraval
vikontei de Ribes
ponui Robertui Ricci
grafienei de Roquemaurel
ponui Percivaliui Savage'ui
poniai Nicole de Vesian

O ypač poniai Georges Lillaz, kurios širdies elegancija prilygsta elegantiškai jos išorei.

GENEVIÈVE ANTOINE DARIAUX

Dariaux, Geneviève Antoine
Da329 Elegancijos gidas: moteriai, kuri bet kokia proga nori būti gražiai ir tinkamai apsirengusiai / Geneviève Antoine Dariaux; iš anglų kalbos vertė Giedrė Nenartavičiūtė. – Vilnius: Vaga, 2015. – 192 p.

ISBN 978-5-415-02402-5
UDK 391

Leidykla VAGA, Gedimino pr. 50, LT-01110 Vilnius
El. p. info@vaga.lt; www.vaga.lt
tel. +370 5 249 8121; faks. +370 5 249 8122

Spausdino UAB BALTO print, Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Tiražas 1300 egz.

Prancūzų mados guru Geneviève Antoine-Dariaux (Ženevjev Antuan Darjo) dar vaikystėje mieliau lydėdavo mamą pas siuvėją, negu eidavo į kiną. Intuicija ir talentas drabužių bei papuošalų dizaino srityje nuvedė ją į *Nina Ricci* mados namus, kuriems ji daugelį metų vadovavo, padėjo įkurti ir nuosavus mados namus.

Savo patirtį ir įžvalgas ji surašė knygoje *Elegancijos gidas*, kuri šiandien mados ekspertų vadinama Stiliaus Biblija. Laikui ir mados tendencijoms nepavaldūs autorės patarimai – nuo aksesuarų iki elgesio manierų – skirti įvairiausioms moters gyvenimo situacijoms. Šios knygos tikslas ne pristatyti skirtingus ir madingus įvaizdžius, o aptarti tą vienintelę – savęs puoselėjimo – eleganciją ir jos santykį su mada.

Kaip sako Geneviève Antoine-Dariaux, elegancija, kaip ir grožis, yra harmonija, tik grožis dažniausiai – gamtos dovana, o elegancija – kūrybos rezultatas.

ISBN 978-5-415-02402-5

www.vaga.lt